

REHABILITACE POUTNÍHO MÍSTA VE SKOČICÍCH / DIPLOMNÍ PROJEKT

ADĚLA POUBOVÁ

ATELIÉR GIRSA, MODUL PAMÁTKOVÉ PĚČE - ÚSTAV PAMÁTKOVÉ PĚČE

FA ČVUT PRAHA, 2012 - 2013

VEDOUČÍ PROJEKTU: PROF. ING. ARCH. AKAD. ARCH. VĀCLAV GIRSA

KONZULTANTI: ING. ARCH. TOMĀŠ EFLER, DOC. ING. MICHAEL RYKL PH.D.

PROHLÁŠENÍ, OBSAH
ZADÁNÍ

SKOKY JAKO POUTNÍ MÍSTO MARIA STOCK

01	HISTORIE OBCE SKOKY
02	SROVNÁNÍ SKOKŮ S DALŠÍMI OBCEMI
03	VLIV POUTÍ NA ŽIVOT VE SKOCÍCH
04	PŘEHLEDY V TABULKÁCH
05	POUŽITÁ LITERATURA
06-07	HISTORICKÉ MAPOVÁNÍ OBCE SKOKY
08-10	IKONOGRAFIE OBEC SKOKY
11	FOTODOKUMENTACE SOUČASNÝ STAV
12	MAPOVÁNÍ SROVNÁVANÝCH OBCÍ
13	POUTNÍ MÍSTO SROVNÁVACÍ - CHLUM SV. MĚŘÍ
14-15	POUTNÍ MÍSTO SROVNÁVACÍ - SEDLEC
16-18	KOSTEL NAVŠTÍVENÍ PANNY MARIE VE SKOCÍCH

STAVEBNĚHISTORICKÝ PRŮZKUM SKOKY - HOSTINEC ČP 21

19	OBSAH SHP, ÚVOD
20	DĚJINY HOSTINCE, ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR DOMU
21-23	ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR EXTERIÉRU
24-30	ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR INTERIÉRU
31	STAVEBNĚHISTORICKÝ VÝVOJ
32	STAVEBNĚHISTORICKÉ HODNOCENÍ
33	PLÁNOVÁ DOKUMENTACE - A - MAPOVÁNÍ
34	PLÁNOVÁ DOKUMENTACE - B - IKONOGRAFIE
35	SROVNÁVACÍ MATERIÁL
36	GRAFICKÉ VYHODNOCENÍ SHP
37	FUNKČNÍ SCHEMA NEJSTARŠÍ FÁZE
38-42	NÁLEZOVÉ SITUACE
43	MAPOVÁNÍ LIDAR

NÁVRHOVÁ ČÁST

44-45	PRŮVODNÍ ZPRÁVA
46	ŠIRŠÍ VZTAHY
47-48	SWOT ANALÝZA
49	NÁVRHOVÁ SITUACE
50	NÁVRHOVÁ SITUACE A STABILNÍ KATASTR
51	ZÁKRES ORTOFOTO
52	HOSTINEC
53	HOSTINEC_ POHLEDY
54	HOSTINEC_ DETAILS
55	PENZION
56	PENZION_ POHLEDY
57	PENZION_ ŘEZ_ POHLEDY
58	PENZION_ DETAILS
59	UBYTOVNA
60	UBYTOVNA_ POHLEDY
61	VESNICKÝ DŮM
62	VESNICKÝ DŮM
64	VESNICKÝ DŮM_ POHLEDY
65	VIZUALIZACE CELKU
66	VIZUALIZACE_ UBYTOVNA
67	VIZUALIZACE_ HOSTINEC
68	VIZUALIZACE_ HOSTINEC
69	VIZUALIZACE VESNICKÝ DŮM
70	VIZUALIZACE VESNICKÝ DŮM

Poděkování za vedení této práce patří panu profesorovi Prof. Ing. arch. Akad. arch. Václavu Girsovi.
Zároveň poděkování patří rodině i mým blízkým za podporu a pochopení.

ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE

FAKULTA ARCHITEKTURY

AUTOR, DIPLOMANT: Bc. Adéla Poubová

AR 2012/2013, ZS

NÁZEV DIPLOMOVÉ PRÁCE:

(ČJ) Rehabilitace poutního místa ve Skocích

(AJ) Rehabilitation of Holy Place in Skoky

JAZYK PRÁCE:

Vedoucí práce: Prof. Ing. arch. Akad. arch. Václav Girsra **Ústav:** 15114

Oponent práce:

Klíčová slova
(česká): obnova, Skoky, vesnice, poutní a kulturní centrum, tradiční materiály

Anotace
(česká):

Předmětem diplomové práce je rehabilitace historicky významného poutního místa a části zaniklé obce Skoky. V rámci řešení je obnoven kostel a objekt hostince, jediných staveb z dřívější vesnice. Areál je využíván jako poutní a kulturní centrum, které je doplněno přiměřenou dostavbou prostor nezbytných pro jeho funkci. Navrženy jsou i objekty určené k trvalému bydlení a drobnému podnikání. Návrh se opírá o poznatky zjištěné ve stavebněhistorickém průzkumu, který je rovněž zpracován jako součást diplomové práce.

Anotace
(anglická):

The thesis aims at rehabilitation of historically important pilgrimage site and a part of former village Skoky. In terms of the solution church and inn building, the only buildings of the former village, are restored. The premises are used as a pilgrimage and cultural center, which is complemented by an adequate completion of the space required for its function. Objects designed for permanent housing and small businesses are part of the project. The proposal is based on findings from historical building survey, which is also treated as part of the thesis.

Prohlášení autora

Prohlašuji, že jsem předloženou diplomovou práci vypracoval samostatně a že jsem uvedl veškeré použité informační zdroje v souladu s „Metodickým pokynem o etické přípravě vysokoškolských závěrečných prací.“

(Celý text metodického pokynu je na www.FA.studium/ke-stazeni)

V Praze dne 4. ledna 2013

podpis autora-diplomanta

Tento dokument je nedílnou a povinnou součástí diplomové práce / portfolia a CD.

ZADÁNÍ DIPLOMOVÉHO ÚKOLU 2012/2013:

Diplomant:

Bc. Adéla Poubová (nar. 17. 10. 1986)

Diplomový úkol (téma): Rehabilitace poutního místa ve Skocích

MODUL PAMÁTKOVÉ PÉČE

Stručný popis úkolu (zadání):

ČÁST SHP:

Diplomantka zpracuje:

1. téma urbanisticko - sociologické

poutní místo a jeho odraz ve struktuře zástavby, (zemědělství a služby poutnímu místu jako způsob obživy) Pokus o vyhodnocení na základě jednoduché srovnávací studie.

2. téma SHP budovy někdejšího hostince: analytické výkresy přízemí a patra, pokus o grafické půdorysné funkční schéma nejstarší fáze. Měřítko zpracování 1:100, schémata 1: 200 a k tomu úměrná podrobnost. V potřebné míře doplnit fotografiemi, vybrané klíčové nálezné situace zaznamenat formou karty.

ČÁST NÁVRHOVÁ:

Rehabilitace historicky významného poutního místa a části zaniklé obce v krajině nad Žlutickou přehradou, kam se opět navrací poutníci i turisté.

V rámci řešení bude obnoven poškozený kostel na terase a přílehlý objekt bývalého hostince, jediných staveb z dřívější vesnice.

Areál bude využíván jako poutní a kulturní centrum. Stávající objekty budou opraveny a citlivě přizpůsobeny danému provozu. Součástí bude přiměřená dostavba, která doplní prostory nezbytné pro jeho funkci, jako jsou prostory pro stravování a krátkodobé ubytování.

Dále budou řešeny rozvojové plochy s objekty určenými k trvalému bydlení a k drobnému podnikání. Pro novou výstavbu budou upřednostněny ekologické a v místě dostupné materiály (sláma, hlína, apod.).

Návrh bude vycházet z poznatků o kostele i vesnici, bude kladen důraz na zachování stavebních a památkových hodnot i na částečnou hospodářskou a energetickou soběstačnost. Pozornost bude věnována citlivému začlenění nových objektů do obnovené architektury.

Rozsah práce:

ČÁST SHP: viz výše (1 plachta)

ČÁST NÁVRHOVÁ:

Stručná analýza území, dobové obrazové materiály, výkres širších vztahů v měřítku cca 1:500 - 1:2000, návrhová situace v měřítku 1:200, půdorysy, řezy a pohledy objektů v měřítku 1:100 - 1:200 s vyznačením stávajících, a nově navrhovaných staveb. Vybrané architektonické detaily budou zpracovány v měřítku 1:10. Nadhledové zákresy celku, exteriérové zákresy do fotografií, nebo vizualizace z horizontu znázorňující vztah mezi stávajícími a nově navrhovanými objekty (cca 5 perspektiv).

Fyzický model celku s návazností na nejbližší zástavbu v měřítku 1:200, Průvodní zpráva ve standardním členění a rozsahu (zadání, urbanismus, provozní řešení, stavební program, kapacity, objemy, architektonické řešení, specifikace venkovních úprav, konstrukční řešení), Portfolio ve formátu A3 v předepsaném rozsahu (ve dvojnásobném vyhotovení), Projekt na CD, vyplněné prohlášení o samostatném zpracování diplomové práce na předepsaném formuláři.

Vedoucí diplomové práce:

prof. Ing. arch. akad. arch. Václav Gírsa

Konzultant diplomové práce: Ing. arch. Tomáš Efler

Konzultant oboru SHP: doc. Ing. Michael Rykl, PhD

Zadání diplomové práce: 13. 9. 2012

Diplomová práce započne: 13. 9. 2012

Odevzdání diplomové práce: 4. 1. 2013 do 12. 00 hod.!!!

V Praze 13. 9. 2012

Prof. ing. arch. akad. arch. Václav Gírsa
Vedoucí ústavu 15114

Datum a podpis studenta: 26.9.2012 Poubová

Datum a podpis děkana FA ČVUT:

HISTORIE OBCE SKOKY - MARIA STOCK

Na strmém kopci nad údolím říčky Střela (Schnella Bach) se nacházela malá ale pro věřící významná obec Skoky, německy nazývána Maria Stock, podle zasvěcení zdejšího kostela Panně Marii Pomocné.

Po vysídlení původních německých obyvatel po 2. světové válce byla obec krátce a částečně dosídlena Slováci, ale noví obyvatelé od civilizace odloučené místo brzy opustili a domy, faru, kostel i hřbitov ponechali osudu. Po dokončení a napouštění Žlutické přehrady byly Skoky odříznuty od civilizace úplně. Převážnou část rozpadající se vesnice v roce 1968 srovnala se zemí Československá armáda. Majitelem kostela je v současnosti premonstrátský klášter v Teplé.

Dnes ve Skokách stojí jen zdevastovaný kostel, chátrající budova bývalého hostince č. p. 21 (Lienert), stodola u č. p. 5 (Josef Fischer), kaplička a zarůstající hřbitov. Jediný přístup je po polní cestě z osady Polom za Údrčí.

V roce 2006 vzniklo v Toužimi sdružení Pod střechou, které se pokouší o záchranu tohoto kdysi významného poutního místa. 22)

V roce 1074 zde stával panský poplužní dvůr, který patřil k Údrči. 17) Před rokem 1758 se obec jmenovala Pivoňka 1) a patřila do farnosti Žlutice. První písemná zmínka o vsi se dochovala až z 28.12. 1513, kdy Egidius ze Štampachu daroval ves Skoky a tři selské dvory v Teleči s příslušenstvím své manželce Uršule rozené z Reitenbachu. 22)

Od 13. století se v Čechách rozšiřovalo tzv. německé (emfyteutické) právo, podle něhož byly pozemky rozměřeny v lány a poddaní si je kupovali od svého pána spolu s obydlím, ve kterém dosud žili pouze z milosti pána. Zároveň byla uzavřena smlouva, podle které pak poddaní odváděli pánovi přesně stanovené dávky v penězích, naturálních a úkonech. Nové uspořádání bylo výhodné pro obě strany. Vrchnost dostala peníze za zakoupené usedlosti v hotovosti a napříště věděla, že bude dostávat pravidelné roční platy a s jakou sumou bude tedy moci disponovat. Naturální dávky sestávaly většinou z určeného počtu slepic, vajec, obilí a roboty zejména při žních a při pracích v panském poplužním dvoře. Poddaní tak dostali důvod ke zlepšování svých usedlostí a k co nejvýnosnějšímu hospodaření na svých pozemcích, aby jim ještě po uhrazení smluvních dávek vrchnosti zbylo co nejvíce pro potřeby rodiny. Tento stav byl pro poddané jistě výhodnější. 9)

V roce 1557 získal hrabě Šlik panství Údrč a statek Skoky rozdělil na dva díly. Sedm selských usedlostí a dvě louky připadly k panství Knínice (Knönitz) majitele Kryštofa Sommera z Herstošic, který tuto část obce v roce 1613 prodal společně s Údrčí Jáchymu Libštejnskému z Kolovrat.

Druhý díl Skoků s pěti poddanskými usedlostmi držel v roce 1591 Jan Ratibořský ze Chcebuze jako součást panství Martice (Maroditz) a roku 1616 jej Mikuláš Ratibořský prodal Jáchymu Libštejnskému, který pak oba díly údrčského panství opět spojil. 16)

V dobách protestantismu patřily Skoky zřejmě k údrčské faře. Měnilo se také složení obyvatel obcí, kdy původně převážně české obyvatelstvo postupně podleho germanizaci a německé kolonizaci. V roce 1623 koupil statek Údrč horlivý katolík a protireformační komisař Severin Thalo z Horštejna, který své poddané vrátil ke katolické víře.

V roce 1629 statek prodal Juliovi Jindřichovi vévodovi sasko-lauenburskému, který jej pak připojil ke svému toužimskému panství. 3)

V roce 1651 žilo ve vsi 52 poddaných z toho 9 na panském poplužním dvoře, který spravoval šáfář Georg Würkhner, a v usedlostech 7 sedláků: Adam Siessner, Hans Carl, Hans Hasska (Jan Haška), Mathes Poplan, Hans Hammer, Vogt Januska (Vojtěch Januška) a Gregor Raab, se 6 podruhy: Jacob Hasska (Jakub Haška), Jacob Dengel, Jacob Raab, Anders Brükner, Regina a Dorothea a pastýř Martin. 21)

V letech 1689 -1789 patřilo panství Údrč se Skoky markrabatům z Baden-Badenu. Poté připadlo jako odúmrť na královskou komoru, která pak panství v roce 1791 rozparcelovala a propachtovala. Zbytek údrčského statku v 19. století vlastnili různí majitelé, např. Jan Hladík, po něm manžel jeho schovanky Antonie Barbory Hladíkové Wilhelm von Neuberg, v letech 1904 - 1945 pak patřil rodině Hilschnerů. 10)

Žlutickému faráři Johannesu Rickovi se nelíbilo, že farníci z daleké obce Skoky chodí do jeho kostela ve Žluticích jen někdy a tak je postupně přesvědčil o nutnosti stavby kaple přímo ve Skokách.

Náklady na stavbu nesl převážně farníci, stavebním materiálem přispěla jen vrchnost v Údrči.

Dne 29. září 1717 byla dřevěná kaple vysvěcena farářem Rickem. Měla obdélný půdorys, byla 7 metrů dlouhá a 3,5 metru široká, zděná, klenutá, se dvěma okny, střecha byla kryta šindelem a měla věžičku se zvonem (ulit v Praze za 30 zlatých). 3)

Pro kapli nechal zdejší sedlák Adam Lienert namalovat obraz Panny Marie Pomocné podle originálu z německého Passova v roce 1717 malířem Johannem Wolfgangem Richterem z Toužimi. V roce 1727 dal pro kapli Johann Adam Lienert u toužimského malíře ještě namalovat obraz sv. Kateřiny.

V roce 1733 byla ke kapli přistavěna dřevěná předsíň.

Četná záračná uzdravení lidí podnítila příliv dalších stovek a posléze i tisíců poutníků ze širokého okolí, kteří namísto poutě do vzdáleného Passova putovali do Skoků a modlili se k Panně Marii za uzdravení.

Na základě rostoucího počtu poutníků se majitelka panství v roce 1733 markraběnka Franciska Sybilla Auguste von Baden - Baden rozhodla požádat pražského arcibiskupa Daniela Josefa Mayera von Mayer o svolení konat v kapli mši svatou a o prověření zdejších zázraků. Po přešetření byl arcibiskupskou konzistoří obraz Panny Marie Pomocné ve Skokách prohlášen dekretem z 28. listopadu 1733 pouze za dobrý a dobročinný nikoliv za záračný a milostivý, což však příliv dalších poutníků nijak neomezilo. Dekretem z 3. dubna 1734 arcibiskupská konzistoř povolila zřídít v dřevěné kapli oltář a konat mše svaté. Dne 16. dubna 1734 sloužil žlutický děkan Johannes Norbert Rick (1682 - 1756) před novým oltářem v kapli první svatou mši. 3)

Současně byla tepelským opatem zřízena mariánská kongregace, která postupem doby měla tisíce členů a pečovala o rozvoj poutního místa. O dva roky později povolila pražská konzistoř konání procesí do Skoků. První procesí do kaple ve Skokách se konalo 16. června 1736 pod vedením faráře Johanna Altmanna z Bušovic (Puschwitz), poutníků bylo téměř třicet tisíc, jejichž většina se přišla pomodlit a požádat Pannu Marii za uzdravení. Příchozí hledali zejména přímluvu za uzdravení. 3)

V následujícím roce 19. září římská kurie povolila při kapli ustavení mariánského bratrstva a povolila prodávání odpustků při mariánských svátcích, což umožnilo výstavbu nákladného a na zdejší nevelkou farnost velkého kostela. 22)

V tomto roce počet poutníků dosáhl již 35.300 osob. 3)

Když tepelský opat Raimund Schimanowsky viděl vzrůstající počet poutníků do Skoků, rozhodl se k výstavbě nového kostela. Základní kámen novému kostelu položil opat 23. října 1736.

Stavbou kostela byl pověřen stavitel Johann Schmidt z Útviny, který později stavěl kostel svatě Anny v Sedleci u Karlových Varů (1738-1745), barokní přestavbu kostela Narození Panny Marie v Toužimi a u něj novostavbu fary (1738-1742).

Během stavby kostela ve Skokách došlo ke změně původního plánu, když místo jednověžového průčelí bylo vybudováno dnešní monumentální průčelí dvouvěžové. 11)

Mariánská poutní tradice se začala šířit v českých zemích teprve po porážce stavovských vojsk na Bílé hoře, která v Čechách představovala protestantské náboženství. Skocký kostel zasvěcený Navštívení Panny Marie byl vysvěcen 29. března 1738. Za účasti choťšovského probošta Christopha Schmiedela byl dne 9. července 1740 na barokní oltář v novém kostele ve Skocích přenesen obraz Panny Marie Pomocné z původní dřevěné kaple. Patrně tehdy byl obraz i korunován a doplněn o zlatou korunku s umělými kameny. 3)

Obraz byl pro poutníky vysouván z pevného rámu oltáře na zadní stěně, kde bylo umístěno madlo a pod ním kasička na obětní peníze. K obrazu se stoupalo po schůdkách původně dvouramenného schodiště, kde poslední schod sloužil zároveň i jako klekátko.

Dnes je v poutním chrámu Navštívení Panny Marie v Mariánských Skocích vystavena posvěcená kopie. Mimo sezonu je originál obrazu v chrámu Zvěstování Panny Marie při klášteře v Teplé nedaleko samotných Skoků. 5)

Mezi majiteli sousedících panství byly letité spory, mimo jiné i o milodary věřících v kasičce skockého kostela, a tak císařovna Marie Terezie a svým dekretem z 2. dubna 1746 rozhodla o přidělení kostela do duchovní správy fary ve Žluticích, udělila Kokořovcům právo být přítomni při otvírání schránky na obětní peníze a Bádenským zakázala ve Skocích výčep piva. Zřízení lokalie v roce 1749 udělalo definitivní tečku za panskými spory. Současně byl zřízen hřbitov nad vsí. Patronátní práva ke kostelu zůstala údrčskému statku. 3)

Do nově ustavené lokalie byly přifaženy obce Mlyňany, Martice, Dolánky a Rohrerův mlýn. Skoky byly povýšeny na klášterní superiorát, to znamená farnost s kostelem a farou pro kněze (řeholní dům) a 2. července 1748 jej slavnostně převzal první představený - superior farář Rick. V tomto roce přesáhl počet poutníků čtyřicet tisíc. Záračná skutky Panny Marie Skokovské se brzy rozšířily po kraji a počet poutníků se neustále zvyšoval. Při procesí nesl kněz relikviář, ve kterém byl kousek Mariina závoje. O autentičnosti závoje byla vystavena listina od biskupa Františka Silvestra z Lavalu ve 20. června 1734. 12)

Poutníci také vhozovali mince do pokladniček v kostele. V některých kostelích byly nalezeny i starodávné mince. Ve schránce na milodary v kostele ve Skokách byla po jednom procesí nalezena dokonce kolekce římských mincí. Klášter Teplá si v 18. a 19. století razil svoje mince „klášterní známky“ tzv. blechy, které nesly erb kláštera. 6) Zřejmě se jednalo o mince na památku, které se při slavnostech spolu s devočními obrázky a svícemi prodávaly.

Zvěst o zázračném místě a kostele ve Skocích se rychle rozšířila po Čechách a každý rok se poutí zúčastnilo více a více věřících. Poutníci samotní rozšiřovali dále mariánský kult. Kolem roku 1748 je uváděno 40.350 věřících, kteří do Skoků připutovali. 3)

Úpadek návštěvnosti se projevil zákazem vykonávání poutí reformami Josefa II. po roce 1782, které navázaly na předchozí reformy Marie Terezie, která již od roku 1753 nařídila omezování poutí. Tím ubyly peníze, které byly zapotřebí na údržbu a opravy kostela, a na počátku 19. století byl již kostel tak poškozen, že loď kostela byla v roce 1838 pro věřící zcela uzavřena. Po zrušení zákazu konání poutí Skoky opět navštívilo 16 až 20 tisíc poutníků ročně 12), ale dřívějších počtů věřících už poutě neměly.

V roce 1857 byl filiální kostel povýšen na samostatnou farnost Skoky.

Změnu k lepšímu přineslo až převedení patronátu z údrčského velkostatku na tepelský klášter 27. prosince 1902. Jeho opat Gilbert Johann Baptist Helmer nechal kostel v roce 1903- 4 opravit a současně dal vystavět novou velkou faru - superiorát. Od roku 1902 zde byli kaplani jen během léta. 3)

Roku 1902 převzal od údrčské farnosti patronát nad farností Skoky klášter Teplá v čele s opatem Gilbertem Helmerem, který sem dosazoval faráře. 16)

Do farnosti kostela Skoky patřili obyvatelé obcí Skoky, Dolánky (část obce Velké Věrušice), Mlýňany, Martice (část obce Polom) a Rohrenův mlýn (část obce Sovolusky).

Kostel se po 3. květnu 1958 stal státem chráněnou kulturní památkou a pod č. 23046/4-1027 byl zapsán do rejstříku Ústředního seznamu kulturních památek.

V polovině 70. let 20. století se pak dočkal i obnovy střešní krytiny a osazení ochranných sítí do oken, interiér byl v relativně dobrém stavu a inventář neporušený a takto byl také v roce 1990 vrácen tepelským premonstrátům. Následně byl nezajištěný kostel několikrát násobně vyloupen a vyrabován, v roce 2006 zloději mědi těžce poškodili báně věží, jejich lucerny a také sanktusník nad hlavní lodí byly strženy na zem, nyní probíhá jejich postupná obnova. 22)

V nedávné době se objevila snaha mariánskou náboženskou tradici opět vzkrýsit. Poutě se zde konají od roku 2010 dvakrát ročně. Jde o májovou pout' a pout' Navštívení Panny Marie, která se dle liturgického kalendáře koná vždy první neděle v červenci. Projekt „Skokovská stezka“ vznikl pod záštitou toužimského občanského sdružení Pod Střechou, které funguje na bázi pomoci dobrovolníků. Současná poutní stezka, která má na sedmdesát kilometrů, je prozatím otevřena jen sezóně. 5)

O kdysi malebně těžko přístupné vesničce se do naší doby dochovalo jen velmi málo soudobých dokumentů, žádné kroniky, plány o výstavbě obce nebo původní kapličky. Dochovaly se pouze dokumenty ohledně stavby kostela v archivu premonstrátů v Teplé a to jak plány k výstavbě kostela, tak i jeho opravy, včetně účtů za stavební práce. Tamtéž se dochovaly i plány ke stavbě superiorátu. Také by bylo velmi zajímavé poznat způsob života obyčejných obyvatel, vznik selských stavení, když v katastru obce původně stával snad jen poplužní dvůr (r.1074). 12) Ovšem nejzajímavější informace by byly o vlivu poutí a slavnostních významných církevních svátků na obyčejný život obce, případný vznik řemesel, která by s poutěmi souvisela, vznik obchůdků, ubytovacích a pohostinských zařízení a podobně, bohužel o tom, se archivní prameny nezmiňují ani v náznavu.

Ve Státním oblastním archivu Plzeň v pobočce Klášter u Nepomuka se dochovalo několik málo gruntovních - pozemkových knih, které nahradily předchozí urbáře.25) V urbářích byly zaznamenány poddanské povinnosti vůči vrchnosti. Jedna gruntovní kniha byla obvykle vedena po několika osad na panství.

Gruntovní knihy uvádějí posloupnost změny majitelů hospodářství (intabulace), ale lze v nich sledovat i příbuzenské a společenské vztahy hospodáře. Zápis obsahoval rozsah a vybavení gruntu, úspěšnost hospodaření, dluhy a pohledávky atd.. 9) Neuváděly však dostatečně podrobně a přesně jednotlivé pozemky na jednom listu hlavní knihy držebností a neobsahovaly ani výčet práv a povinností (praenotace), které se vztahovaly k nemovitosti v knize zapsané. 4) Panští úředníci byli znalí poměrů a věděli, která rodina měla v držbě který majetek. Ovšem v praxi docházelo k častým sporům mezi hospodáři o hranice pozemků.

Nejstarší zápis v pozemkových knihách katastru obce Skoky je z roku 1626. 25) V 17. století je pro každou usedlost vyčleněno několik stran knihy a jsou vedeny po sobě jdoucí a navazující zápisy, kdy se usedlost například dělila mezi bratry, kdy ji od otce vykoupil syn nebo zeť, výjimečně dcera, výpočet ročních splátek, když kupující neměl na zaplacení při převodu, záznamy o splátkách a dlužích na nemovitostech.

Ve 2. polovině 19. století se zápisy nevedou odděleně pro jednotlivé usedlosti, ale zapisují se do knih tak, jak ke změnám na panství dochází. Dokonce nejsou odděleny ani vesnice, vše je psáno dohromady. U jednotlivých zápisů

o nemovitosti jsou již zapisována čísla a poloha pozemků a jejich výměra. V pozemkových knihách není uveden žádný řemeslník, jen jde-li o sedláka nebo domkáře. 25)

Ze zápisů lze vyčíst, jak ve vsi některé rody žily a hospodařily na statcích, již před třicetiletou válkou a zůstaly na statcích do konce 19. století, některé i dále. Podle zápisů lze vysledovat, že celé rodiny pracovaly na jednom hospodářství a majitelem a hlavou rodiny byl jen jeden hospodář, syn nebo zeť předchozího majitele.

První informace o řemeslnících v obci se vyskytují v Tereziánském katastru r. 1757, podle kterého zde byl jeden kovář a jeden švec. 15)

Habelův mlýn pod vsí byl v r. 1610 prodán městu Žluticím, ale areál mlýna má čp. k obci Skoky a farníci docházeli také do kostela ve Skokách. 12)

Robotní seznamy z roku 1773 uvádí ve Skokách 10 sedláků, 4 domkáře, 1 pekaře, 1 kováře, pastoušku pro chudé, faru a školu, řemesla spojené s poutěmi a obchodníky žádné. 19)

Jediné informace o životech v obci, jsou dostupné jen ve starých německých farních matrikách z 18. a 19. století narození, úmrtí a oddání obyvatel. 24) Ze zdejších zápisů, které laskavě přeložila paní Marta Nejedlá, jsem se pokusila poskládat střípky historie obyvatel.

Dochované skokovské farní matriky jsou z let 1783 až 1924, ale nejsou všechny, proto je obtížné sledovat tři století života uzavřené komunity lidí v odlehlejší obci. Zápisy jsou německy, kurentem. Oproti chybně rozšířené informaci je jen jediný kněz nazván superiorem (Maxmilián Schwager, superior ve Skokách 1775 -1788), všichni ostatní se sami v matrikách podepisují jako lokalista, administrátor, kooperátor, pomocný páter a farář. 24) Tento poznatek potvrzuje i práce Dr. A. Schopfa. 12) Farářové se na zdejší faře rychle střídali, málokterý zde vydržel více než několik měsíců. V době největší slávy farního kostela Skoky pomáhal v kostele ještě pomocný farář. 3)

V matrice úmrtí lze najít několik zajímavých záznamů a tak si udělat představu o pohromách, které obyvatelstvo provázely. V létě 26. června 1802 zemřela na následky velkého požáru manželka majitele hospodářství čp. 19 a 1. září 1804 byl ve škole čp. 18 takový požár, že při něm uhořel starý učitel. Epidemie tyfu a neštovic kosily již tak chudé obyvatelé. 24)

Nejstarší informace o řemesle je v matrikách zaznamenána v roce 1767 a sice pekárna v čp. 2 Franz Ratka. Pekárna je uváděna do roku 1860. Pak matriky chybí. 24)

Kovárna v čp. 14 (čp.14 pak 4 stojící na pozemku č. 25, jižně od kostela zcela pod obcí) je uváděna od roku 1787 do 1848 a byla pronajímána vrchností kovářovi. 23)

V obci se nacházela také pastouška pro chudinu. Bydleli v ní obecní pastýři, vdovy, vysloužilý voják, pastýřka husí, žebračka a další chudí.

V 90. letech 18. století se objevuje krejčí a zedník. Kolem roku 1800 je první zmínka o tkalcovi plátna. Později se toto řemeslo rozšířilo i do dalších domů. V roce 1841 je v čp. 8 uváděn 1 cihlář.

Ze zápisů v matrikách lze vyčíst, že se v obci Skoky nerozšířila žádná řemesla, která by byla orientována na služby poutníkům. Nevznikaly tu zřejmě žádné rukodělné dílny s památečnými předměty. Lze předpokládat, že se vše (odpustky, pamětní mince, svaté obrázky) prodávalo v režii premonstrátů z Teplé, kteří pobírali veškerý zisk z poutí, nebo sem docházeli na příležitostné trhy trhovci z měst. Rozsah práv okolních městeček a tím tedy vliv na zajišťování servisu kolem poutí jsem neměla možnost blíže prozkoumat.

Za zajímavé je možné považovat i to, že se v matrice narození nebo úmrtí nevyskytuje žádný zápis, kde by bylo zaznamenáno třeba narození nového dítěte některé z poutnic nebo úmrtí některého poutníka. Všechny záznamy se týkají rodinných příslušníků obyvatel obce Skoky. 24)

Srovnání obcí Skoky, Sovolusky, Verušice, Sedlec a Chlum Svaté Maří

Jedním z hlavních cílů této práce bylo objasnit, jak v době barokních i pozdějších poutí tyto ovlivňovaly život ve vsi, rozvoj řemesel a jestli obecně přispěly k rozvoji obce.

Jelikož žádné dostupné prameny neukazují v obci Skoky na vznik řemesel spojených s poutěmi, použila jsem pro porovnání života v obcích s poutními kostely obec Chlum Svaté Maří u Habartova a Sedlec, dnes část města Karlovy Vary. Obě sledované lokality byly původně jen osady. Obec Chlum Svaté Maří se však od 15. století jistě vlivem častých poutí během let rozvinula v úspěšně fungující středisko řemesel a zázemí pro poutníky, kteří přicházeli i z dalekých končin země.

S potřebami poutníků ale i stále většího počtu obyvatel se počet řemeslníků rozrůstal a přibývala i nová řemesla. Obyvatelé se zaměřili na výrobu drobných suvenýrů na památku z poutě, pečení perníků a hlavně pohostinství pro věřící.

V 18. a 19. století pak byly nejvíce zastoupeny živnosti pekařů, řezníků, cukrářů, pernikářů, ševců, kovářů, zámečnicků, hodinářů, tkalců a dalších. Velmi se rozšířila domácí výroba pleteného zboží a krajkářství. 8) Téměř všichni poddaní byli v 2. polovině 15. století církví dokonce osvobozeni od roboty, aby se mohli věnovat řemeslům a tím přispívat k rozvoji peněžních příjmů, které poutníci do obce přinášeli. Z takto získaných peněz se později vystavělo městečko a bylo dost prostředků na stavby kostela a kláštera křížovníků i na jejich údržbu. 10)

V obci Sedlec bylo doloženo slovanské hradiště již v 10. století. Po jeho zániku v 13. století se zdejší kostel svatě Anny stal pokračovatelem historických tradic. V roce 1240 dal král Václav I. Sedlecko církevnímu řádu křížovníků s červenou hvězdou. Původně středověký kostel sv. Anny byl v letech 1738 - 46 nahrazen barokní novostavbou, kterou stavěl J. Schmidt z Útvině. Kostel se stal brzy cílem poutí, které značně přispěly k rozvoji obce a řemeslných živností. 26) K bohatství městečka přispěla v polovině 18. století také těžba kaolínu, která se s rozvojem porcelánek mnohokrát navyšila. 8) V roce 1757 podle tereziánského katastru se v obci objevují 2 hospody, fara, škola a mlýn. 15) Z malé vesnice se brzy stalo bohaté městečko s množstvím řemeslníků a výstavních městských domů a řadou hostinců i hotelů, které jistě sloužily i jako zázemí pro poutníky. Mnozí z obyvatel se tak věnovali zajišťování chodu poutí, jež se staly zdrojem obživy.

Další dvě obce pro srovnání Verušice a Sovolusky byly vybrány ze stejného panství a o přibližně stejné velikosti, jako jsou Skoky, ovšem bez poutního kostela. Vsi ze stejného panství s přibližně stejnou bonitou půdy a možnostmi obhospodařování by poukázaly, jak by se Skoky vyvíjely s absencí poutního kostela.

Ve Verušicích stejně jako v Sovoluskách je v roce 1654 13 sedláků, v Sovoluskách je navíc uváděno 57 hospodářů a jeden krejčí. 2) V roce 1757 uvádí tereziánský katastr 2 sedláky, 11 chalupníků, z řemesel kováře, ševce a mlynáře v obci Sovolusky. 15) Ve Verušicích bylo 9 hospodářů a z řemesel kovář, zedník a 3 nádeníci. 15) K Verušicím náležel mlýn Dollanka, rasovna a cihelna za obcí. 15)

V roce 1843 Sommer ve svém díle uvádí 112 obyvatel v Sovoluskách, 173 ve Verušicích a 119 ve Skocích. 13) V Chlumu, kde se poutní tradice rozvíjela již od středověku, dosáhl počet obyvatel v tomto roce 752. 8) Počet obyvatel zabývajících se řemesly a hospodařením je tedy v obcích bez poutního kostela srovnatelný se Skoky.

Ve Skokách hledáme řemesla vztahující se k provozu poutí marně. 14) V přehledu o náboženském vyznání z roku 1651 jsou obyvatelé Skoků uváděni jen jako zemědělci 21), také v Berni rule z roku 1654 jsou jen zemědělci. 2) První záznam o řemesle je zapsán v tereziánském katastru z roku 1754, který ve vsi uvádí 1 kováře a 1 ševce. I když u obce byly dva mlýny, mlynář není uveden nikde. 15)

Teprve studiem farních matrik můžeme najít záznamy o řemeslech na konci 18. století. Ve Skokách je pekař, krejčí, kovář, hospodský a řezník a dokonce i zedník. Ani v 19. století se řemesla nerozvinula, nebyl ani výrazný nárůst obyvatel. Většina obyvatel jsou stále zemědělci, pastýři volů a husí, nádeníci na statku. Později do chudších stavení začalo pronikat tkalcovské řemeslo - pláteníci.

První zmínka o kramářovi ve Skocích je z roku 1809 Franz Ruchs - kramář z panství Stružná (Giesshübel). Nelze však zatím zjistit, kde a jak ve Skokách živnost provozoval a jak dlouho. Další kramář v roce 1851 - 1860 je zmiňován v čp. 17 chalupník, domkář a kramář a další v čp. 7 mezi lety 1911-1920. 24)

Lze předpokládat, že zázemí poutníkům zajišťovali buď řemeslníci z Údrče nebo Žlutice, nebo snad bylo v režii premonstrátního kláštera v Teplé. Duchovní prodávali odpustky a památkové předměty z poutí, ale kdo zajišťoval ostatní potřebné služby lze jen odhadovat.

Neovlivnění života obyvatel ve Skokách je patrná i z výkazů zemědělských ploch námi srovnávaných pěti vesnic: Skoky, Sovolusky, Verušice, Chlum Svaté Maří a Sedlec.

Sousední obec Sovolusky měla i po sto letech kolem 498 hektarů, z toho přibližně 290 hektarů zemědělské půdy. 28) Jelikož v obci zůstával přibližně stejný počet obyvatel a počet sedláků se také neměnil, nebyla ani potřeba další půdu přikupovat a katastr zvětšovat. Také výnosnost tzv. bonita půdy se i po staletích obhospodařování nezlepšila a výnosy byly zřejmě stále malé, ale množství práce zůstalo stejné.

Obec Verušice se nacházela 2 kilometry od města Žlutice a tak lze předpokládat, že mladí lidé odešli za obživou do nově se rozvíjejícího průmyslu. Hospodářé zmenšili plochu zemědělské půdy ve 20. století oproti polovině 19. století z 448 ha na 393 ha, tj. o 56 hektarů, ale plocha celého katastru se nezmenšila a zůstala stejná tedy 512 ha. 29)

Ovšem dobře prosperující poutní obec Chlum Svaté Maří se rozvíjela i zemědělsky. Výnosy z poutí a s tím spojenými rozvíjejícími se řemesly a službami umožňovaly vrchnosti nákup dalších pozemků pro zemědělskou činnost. Plocha zemědělské půdy se zvětšila z 269 ha v roce 1845 o 113 hektarů na 382 ha a výměra ploch katastru se zvětšila o 64 procent, tj. o 247 hektarů na celkovou plochu 630 hektarů v roce 1945. 30) Jednoduchými počty ale zjistíme, že Chlum měl v polovině 19. století při relativně velkém počtu obyvatel nejmenší plochu zemědělské půdy na hlavu obyvatele.

Podle nárůstu obyvatel a rychlému rozvoji obce v městečko lze odvodit, že se řemeslníci evidentně věnovali více provozování živnosti a obchodu než náročnému obdělávání půdy. 10)

Katastr obce Sedlec a plocha obdělávané půdy se zmenšila nejvíce. V roce 1845 byla plocha zemědělské půdy 314 ha proti roku 1945, kdy byla pouze 197 ha. Také plocha celého katastru se zmenšila z 357 ha na 230 hektarů. 31) Lze předpokládat, že to souviselo s výstavbou lázni Karlovy Vary, které expandovaly do širšího okolí, a velkou část plochy katastru Sedlec zabrala také stavba železničního svršku.

Od okolního kraje odloučená poutní obec Skoky měla v roce 1845 a 1945 stále stejnou plochu katastru 402 hektarů, z toho zemědělská půda byla kolem 271 hektarů. 27)

Pokud by poutě, které se konaly několikrát ročně, byly pro obyvatele zdrojem větší části příjmů, projevílo by se to na plochách obdělávané půdy. Vzhledem k tomu, že plochy obdělávané půdy stejně jako počet hospodářů a obyvatel zůstává po tři staletí téměř neměnný, ukazuje se zemědělství stále hlavním zdrojem obživy. 27-31)

Vliv poutí na běžný život v obci Skoky

Po prozkoumání archivních pramenů, většiny literatury zabývající se obcí Skoky, prostudování map a ikonografie, statistických údajů, urbanistickým průzkumu a srovnávací analýze, lze vyhodnotit, že poutě do Skoků se v běžném životě lidí v obci příliš neodrazilo.

Obyvatelé se soustředili na zemědělství a to zejména na chov dobytka, díky ne příliš úrodné půdě. Řemesla vznikala pouze ve spojitosti s potřebami obyvatel nikoli v jakékoli spojitosti s poutěmi. Obdělávaná půda se neměnila a užívala stále obdobný počet obyvatel malé obce s velkým kostelem.

Poutní tradice ve Skocích začíná kolem roku 1730. Roku 1732 zasedá vyšetřovací komise zázraků, která vydává v roce 1733 dekret o možnosti uctívat obraz Panny Marie Pomocné jako dobrotitivý. S rostoucím počtem poutníků dochází k výstavbě nového kostela, zasvěceného roku 1738 Panně Marii Pomocné (Maria Hilfs), dnes nazýván kostel Navštívení Panny Marie. Panně Marii růžencové je zasvěcen celý měsíc říjen, mariánských svátků je 6, památek 5. 32) Marie Terezie začala od roku 1753 s omezováním církevních svátků, definitivní počet byl ustanoven v roce 1771 a to na 17 svátků, z toho 5 mariánských. Kromě těchto 17 slavností se slavily též svátky nebeských patronů, pro Čechy jsou dva, sv. Jana Nepomucký a sv. Václav. 33) Samozřejmě zůstaly sváteční neděle. Před touto reformou bývalo svátků 40.

Nejvíce poutníků bylo zaznamenáno za rok 1748 a to 40350. Pokud budeme uvažovat všechny mariánské i normální svátky v této době, tedy před reformou Marie Terezie, společně s nedělními mšemi, vychází 52+40=92 svátečních dní v tomto roce. Ve sváteční den by Skoky v tomto roce navštívilo v průměru 439 lidí. Současně obnovené poutě navštíví 150- 500 poutníků.

V omezování poutí pokračovaly josefínské reformy, kdy se po roce 1789 ve skocích slavily kromě nedělních mší jen dva velké svátky - oslava na Zelený čtvrtek a prosebné procese sv. Marka 25. dubna.

Nepřízeň reformou způsobila, že poutní kostel byl k poutím plně využíván jen 51 let (1738-1789). Poutní tradice více než lokální charakter začala ale již před stavbou monumentálního kostela, trvala tedy zhruba 70 let. Již roku 1838 je kostel kvůli havarijnímu stavu lodi uzavřen. Dva roky poté 1840 byly poutě oficiálně povoleny. V 19. století po oficiálním povolení poutí, bránil plnému využití kostela havarijní stav lodi. Ještě během 19. století byly zazděny venkovní boční přídavné zvodněnice. Poutníci se do kostela, jež byl opraven až na počátku 20. století, pozvolna vraceli.

Počátek 20. století je stále v romantickém duchu hledání tradic a rozvíjení turismu. Romantické a bezpochyby kouzelné místo s poutním kostelem mohlo být znovuobjeveno právě v této době a stejně tak krásné české sousloví „panenka skákavá“ by se v německy mluvících Sudetech dalo očekávat spíše po obrození českého jazyka, i když obyvatelstvo v obci i obcích, odkud poutníci opět přicházeli, bylo stále německé. Po vysídlení německého obyvatelstva a nástupu komunistické vlády se obnovené poutě opět utlumují a k jejich oživení dochází na konci 20. století.

Nepřízeň historických událostí a jimi způsobená přerušení poutních tradic společně s určitou odlehlostí obce zřejmě zapříčinila to, že se příliv poutníků neotiskl do běžného života ve vsi. Pro obyvatele Skoků nebyly poutě zdrojem příjvů, natož obživy, jistě ale pro ně byly obohacením kulturního života. Servis pro poutě snad tedy zajišťovali tihovci z okolních městeček. Skoky se vyvíjely jako běžná vesnice v dané lokalitě. Obcí s poutním kostelem, jejichž běžného života by se příliv věřících nedotkl, najdeme poskrovnu. Nejčastěji se u nás setkáme s dvěma druhy poutních míst a to jsou odlehlá poutní místa samostatně stojící v krajině, jako je Blatnice pod svatým Antonínkem, nebo Vršiček u Rokycan. Druhou skupinou jsou poutní kostely stojící v intravilánu obcí a příliv poutníků byl zdrojem obživy obyvatel, jako je tomu např. na Svaté Hoře u Příbramy a v Řimově. Chlum Svaté Maří s poutní tradicí od středověku se rozvíjel kontinuálně až do odsunu německých obyvatel. Sedlec před církevními reformami uchránila výhodná poloha nedaleko významných lázní a výnosných kaolinových dolů, kde obyvatelé nacházeli práci.

Skoky si žily svým způsobem života, bez většího rozvoje i přes věhlas panenky Skákavé až do 60. let 20. století, kdy byla většina vesnice srovnána se zemí. Kostel a genius loci téměř zapomenutého místa opět láká poutníky.

SKOKY

rok, literatura	obyvatelé	domy	řemesla
před r. 1621			
1651 soupis pod. podle víry	52	7 hospodářství	
1654 Berní rula		9 hospodářství	
1757 Tereziánský katastr český. Svazek 2. 1. vyd. Praha 1966	16 hospodářů		1 kovář 1 švec
Robotní seznamy 1773 NA Praha	8 hospodářů 2 chalupníci 4 domkáři	20	
Josefovské mapování 1764- indikační skica, 1841-2		18 25	
z výpisu pozemků 10.4.1842 NA Praha	13 sedláků 5 domkářů	26	
1843 obyvatelé (Sommer) Stabilní katastr	119	22	
1859 - z výpisu pozemků NA Praha	11 sedláků 1 domkář	26	
1921			
1930	158	26	
1945	134	28	
1947			
1991	1	1	

Skoky, přehled počtů obyvatel, domů, řemesel v průběhu let

Sedláci	Poli omých strychů	Osivají str.		volské potahy	krávy	jalovice	ovce	svině	kozy	ha
		na zimu	na jaro							
Jan Karel	22,2	7,1	8	3	6	5	11	9	-	6,216
Janoušek Voyt	22,2	7,1	8	3	4	3	3	14	-	6,216
Jan Hammer	17,1	6,1	5,2	3	2	3	2	6	-	4,788
Lorenz Süsner	15	4,3	5,2	3	-	2	2	1	-	4,2
Matěj Poplam	13,2	4,2	5	3	-	1	-	6	-	3,696
Jakub Raub	13	4,3	5	2	-	-	5	5	-	3,64
Jan Schindler	12	4,1	4,2	3	2	3	1	5	-	3,36
celkem	115,3	37	41,2	20	13	17	32	40	1	32,284
stav panský	115,3	39	41,2							

Nízká bonita půdy způsobila, že se obyvatelé zabývají zejména chovem dobytka. Přehled hospodaření z let 1652-4, berní rula. pozn. strych=0,28ha.

rok	návštěvníci/rok	počet otevřených dní/svátků	návštěv/otevř. den
mše pouť část poutě	15-20 50		150-500
vysvěcení, 1738			8000
1736	29350		
1737	35300		
1748	40350	92	439
po 1780	20000	71	282
1838	uzavřen kostel		
1903	kostel opraven		
2010	2160	101	21
2011	2694	110	24
2012	3264	118	28

Návštěvnost Skoků

SROVNÁVANÉ OBCE

typ	Skoky		Sovolusky		Verušice		Chlum sv. Máří		Sedlec	
	1845	1948	1845	1948	1845	1948	1845	1948	1845	1948
role	192ha 10a 25m ²	200ha 47a 33m ²	214ha 67a 70m ²	213ha 94a 7m ²	321ha 76a 54m ²	292ha 92a 57m ²	167ha 97a 5m ²	253ha 8a 43m ²	197ha 93a 64m ²	94ha 44a 70m ²
louky	34ha 73a 29m ²	35ha 53a 83m ²	46ha 24a 3m ²	51ha 8a 77m ²	45ha 88a 24m ²	43ha 89a 59m ²	62ha 28a 4m ²	98ha 30a 27m ²	95ha 2a 72m ²	64ha 11a 17m ²
pastviny	45ha 7a 51m ²	33ha 47a 27m ²	27ha 19a 61m ²	28ha 95a 13m ²	79ha 49a 50m ²	54ha 85a 88m ²	32ha 17a 85m ²	20ha 40a 59m ²	19ha 67a 73m ²	34ha 34a 90m ²
zahrady	92a 7m ²	1ha 25a 94m ²	72a 83m ²	63a 10m ²	1ha 39a 37m ²	1ha 61a 43m ²	6ha 74a 73m ²	10ha 91a 4m ²	2ha 1a 95m ²	4ha 48a 43m ²
močály, rybníky	1a 8m ²	-	26a 8m ²	-	-	-	25a 18m ²	9a 6m ²	2ha 30a 73m ²	97a 78m ²
zemědělská půda celkem	272ha 23a 12m²	270ha 74a 37m²	288ha 84a 17m²	294ha 61a 7m²	448ha 53a 65m²	393ha 29a 47m²	269ha 17a 67m²	382ha 76a 33m²	314ha 66a 4m²	197ha 39a 20m²
lesy	119ha 9a 59m ²	117ha 53a 70m ²	192ha 98a 2m ²	185ha 85a 86m ²	46ha 66a 47m ²	96ha 86a 82m ²	104ha 54a 67m ²	215ha 42a 98m ²	27ha 52a 34m ²	-
zastavěné plochy a nádvoří	1ha 53a 40m ²	2ha 23a 39m ²	1ha 90a 62m ²	2ha 32a 94m ²	2ha 20a 29m ²	3ha 33a 28m ²	3ha 42a 22m ²	6ha 22a 83m ²	1ha 89a 18m ²	5ha 54a 22m ²
neplodná půda	20a 50m ²	1ha 99a 24m ²	37a 59m ²	2ha 42a 71m ²	1a 26m ²	96a 37m ²	75a 46m ²	35a 21m ²	1ha 40a 45m ²	10ha 72a 62m ²
ostatní plochy (cesty, potoky)	8ha 41a 79m ²	9ha 46a 85m ²	13ha 80a 21m ²	12ha 88a 97m ²	15ha 6a 10m ²	17ha 78a 10m ²	15ha 71a 13m ²	25ha 57a 62m ²	9ha 74a 33m ²	15ha 17a 96m ²
katastr úhrnem	402ha 9a 48m²	401ha 97a 55m²	490ha 16a 69m²	490ha 18a 55m²	512ha 24a 4m²	512ha 24a 4m²	393ha 86a 33m²	630ha 38a 3m²	357ha 53a 7m²	229ha 81a 96m²

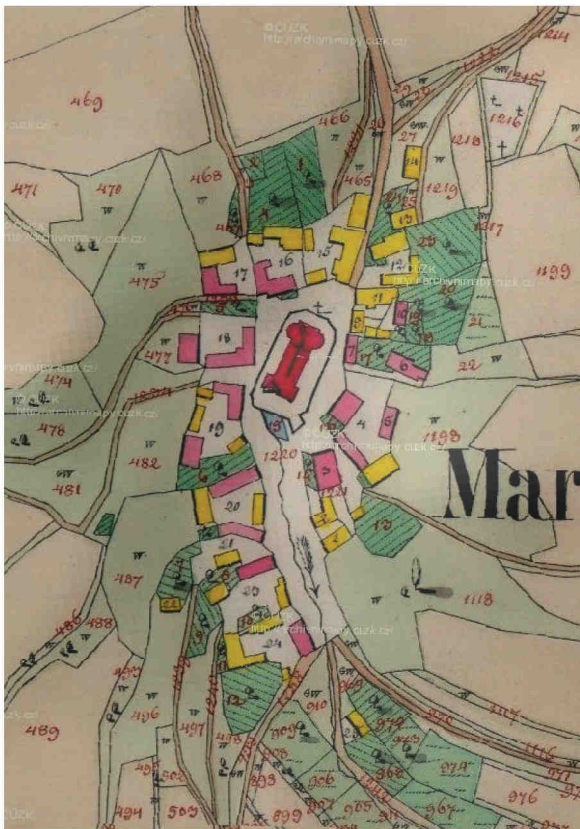
Výkazy ploch katastrů - srovnání v letech 1845 a rok 1948

Použitá literatura:

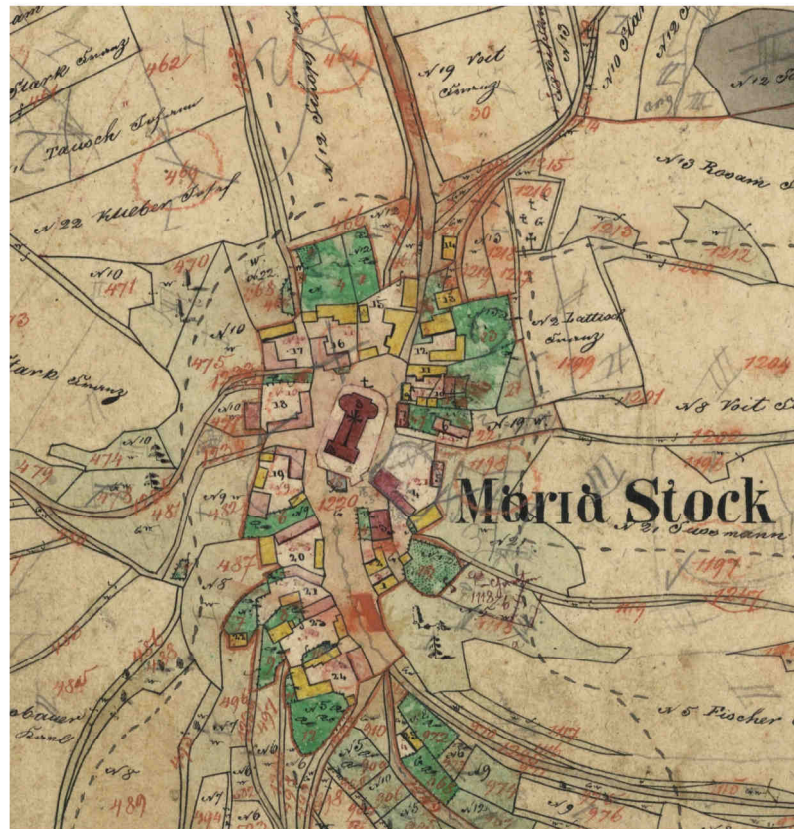
- 1) Balbín, Bohuslav: in Brandl, Benedikt, Dr.: Zur Geschichte der Wallfahrtskirche und Pfarrei Maria Stock Bei Luditz.
(Bohuslav Balbín * asi 1620, jezuita a vlastenec, největší český barokní historik, napsal Historické práce o mariánských poutních místech)
- 2) Berni rula, svazek 33. Kraj Žatecký II. díl. Státní pedagogické nakladatelství Praha 1954. s. 72-73, 403.
- 3) Brandl, Benedikt, Dr.: Zur Geschichte der Wallfahrtskirche und Pfarrei Maria Stock Bei Luditz. 1925, vydal si sám. s. 409- 417.
- 4) Bumba, Jan: České katastry od 11. do 21. století. Vydala Grada Publishing a. s., I. vydání, Praha 2007. s. 125.
- 5) Dlouhá, Kateřina: „Za Panenkou Skákavou“. Mariánské Skoky v kontextu pobělohorské poutní tradice Čech. Bakalářská práce. Brno 2012
- 6) Gnirs, Anton, Dr.: Topographie der historischen und kunstgeschichtlichen Denkmale in Bezirk Tepl und Marienbad. 1932. s. 443.
Na panství Krukanice, okres Plzeň-sever, byla v roce 1916 nalezena mince z roku asi 1400. V Dobré Vodě, okres Karlovy Vary, v roce 1918 mince pražský groš.
- 7) Fiala, Jaroslav: K počátkům poutního místa Skoky. In: Historický sborník Karlovarska.
- 8) Kuča, Karel, Ing. arch.: Města a městečka v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Díl II.. Vydalo nakladatelství Libri v roce 1997, 1. vydání. s. 391, 805, 814.
- 9) Rožmberský, P. - Hajšman, J.- Machová, V.: Horní a Dolní Lukavice (rukopis). s. 13- 17.
- 10) Schaller, Jaroslau: Topographie des königreichts Böhmen. Zweyter Theil. Elbogner Kreis. Vydala Praha v roce 1785. s. 170.
- 11) Schierl, Jiří: Skoky, dříve též Mariánské Skoky.
- 12) Schopf, Alfred: Die Wahlfahrt zu Maria - Stock. In: Jahrbuch für sudetendeutsche Museen und Archive. Vydáno 1992. s. 78-93.
- 13) Sommer, Johann Gottfried: Das Königreich Böhmen. Elbogner Kreis. Svazek 15. Vydáno 1847, Praha.
- 14) Tereziánský katastr český. Dominikál, svazek 3. Archivní správa ministerstva vnitra ČSR, Praha 1970. s. 322- 323
- 15) Tereziánský katastr český. Rustikál, svazek 2. Archivní správa ministerstva vnitra, Praha 1966. s. 150, 166, 172-174,
- 16) Träger, Gertrud: Denkmäler im Egerland. Kreis Luditz. Vydal Brönnner & Daentler KG. Eichstätt, 1993. s. 236-238.
- 17) Winter, Adam: Wallfahrtsort Maria Stock. Bezirk Luditz in Böhmen. Selbstverlag Zu beziehen durch das Pfarramt Maria Stock, Post Luditz, Böhmen. Buchdruckerei „Gutenberg“, Graz. Vydal Graz 1934. s. 8.
- 18) Vlasák, Vladimír, PhDr.: Dějiny obce Chlum Svaté Maří. Vydala obec Chlum Svaté Maří v roce 2005. s.11-12, 20.

Archivní prameny:

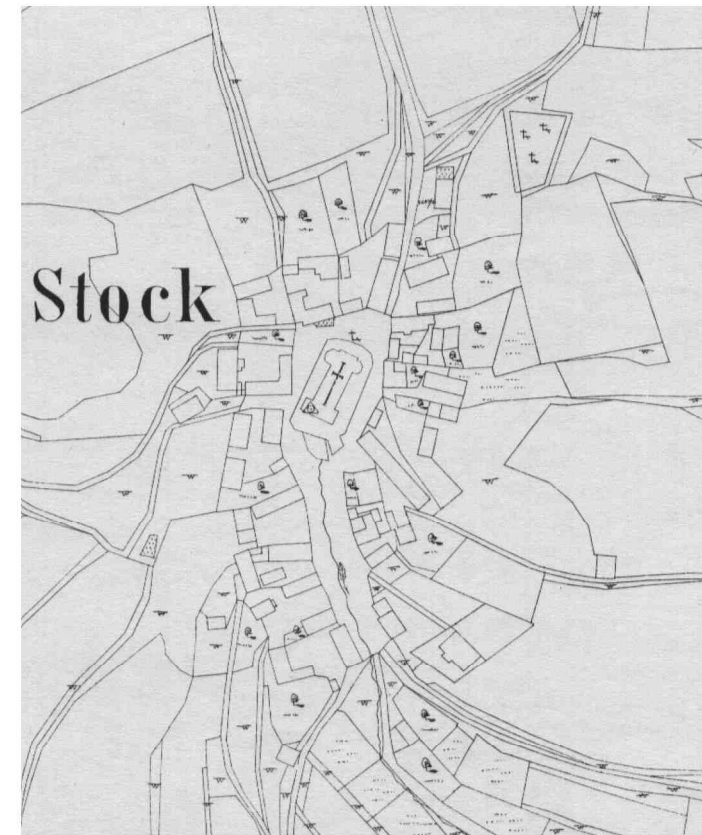
- 19) Národní archiv Praha: Robotní seznamy. IX -64- 16- Skoky
- 20) Národní archiv Praha: SČM sv. 14, 1563-1751 27013, 1737/ IX/ g38
Stížnost na bádenský hospodářský úřad pro zamýšlené zřízení nového šenku ve Skokách
- 21) Seznamy poddaných podle víry
- 22) Schierl, Jiří: <<http://www.skoky.eu/clanky/genius-loci/dejiny-skoku/>>
- 23) Státní oblastní archiv Karlovy Vary: Parcelní protokoly. Název fondu: Skoky. č. EL JAF: 1123, ev. č. 1.
- 24) Státní oblastní archiv Plzeň: Sbirka Matrik , farní matriky z let 1784 - 1924, Skoky, svazek 1 až 16.
- 25) SOA Plzeň, pobočka Klášter u Nepomuka, Pozemkové knihy Skoky a Žlutice.
Velkostatek Údrč. Žlutice 174. K 2.
Velkostatek Údrč. Žlutice 672. K 20.
Velkostatek Údrč. Žlutice 2621. K 5.
Velkostatek Údrč. Žlutice 2622. K 15.
Velkostatek Údrč. Žlutice 2627. K 6.
- 26) Wikipedia 1: <http://cs.wikipedia.org/wiki/Sedlec_%28Karlovy_Vary%29>
- 27) Výkazy ploch Skoky: <http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/cio/_cio_vp/c6941-1VP_025.jpg>
- 28) Výkazy ploch Sovolusky: <http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/cio/_cio_vp/c7166-1VP_025.jpg>
- 29) Výkazy ploch Verušice: <http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/cio/_cio_vp/c8491-1VP_025.jpg>
- 30) Výkazy ploch Chlum Svaté Maří : <http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/cio/_cio_vp/c2529-1VP_025.jpg>
- 31) Výkazy ploch Sedlec: <http://archivnimapy.cuzk.cz/cio/data/cio/_cio_vp/c6773-1VP_025.jpg>
- 32) <http://www.iencyklopedie.cz/marianske-svatky/>
- 33) http://www.law.muni.cz/sborniky/cofola2008/files/pdf/history/vales_vaclav.pdf
Prokeš, Václav: Dny pracovního klidu v československém právním řádu, 1918-1938. ZČU v Plzni.

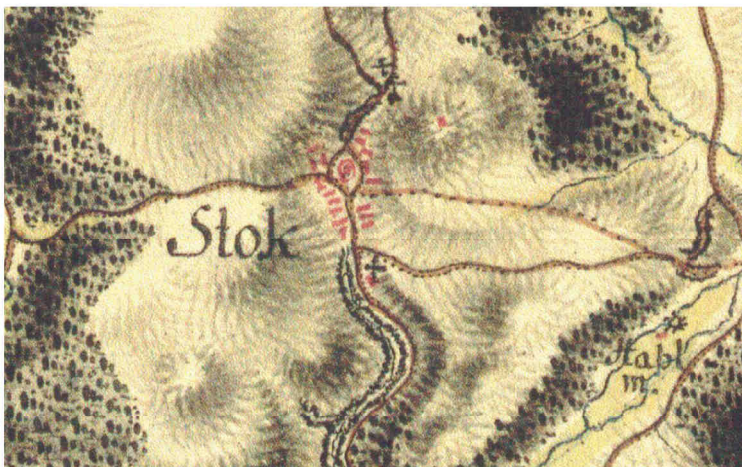
Císařský povinný otisk stabilního katastru, 1841

Indikační skica stabilního katastru, 1841

Reambulovaná mapa, 1903

První (josefské) vojenské mapování, 60.-80. léta 18. století

Třetí (Františko - josefské) vojenské mapování, 1877-1880 (Čechy)

60.-80. léta 18. století: První (josefské) vojenské mapování
1:28.800 [© 1st Military Survey, Section
No. 86, Austrian State Archive/Military Archive, Vienna, © Laboratoř geoinformatiky Univerzita
J.E. Purkyně - <http://www.geolab.cz>, © Ministerstvo životního prostředí ČR -
<<http://www.env.cz>>]

1877-1880: Třetí (Františko - josefské) vojenské mapování
[© IIIrd Military Survey - Karlovy Vary 3950_2, Austrian State Archive/Military Archive, Vienna, ©
Laboratoř geoinformatiky Univerzita J.E. Purkyně - <http://www.geolab.cz>, © Ministerstvo
životního prostředí ČR - <<http://www.env.cz>>]

1841: Indikační skica stabilního katastru, 1:2.880 NA v Praze
1841: Císařský povinný otisk stabilního katastru, 1:2.880 [ČÚZK, <<http://archivnimapy.cuzk.cz/>>]

1903: Reambulovaná mapa, NPÚ ÚOP v Lokti

1952: letecký snimek, www.cenia.kontaminace.cz
 1952: letecký snimek a katastrální mapa, www.cenia.kontaminace.cz
 2010: ortofoto, www.cenia.kontaminace.cz

POČET DOMŮ:

rok	I. josefovské mapování 1764-8, 1780-3	indikační skica 1841	stabilní katastr 1841
počet domů	15 + mayerhof	25	25

POČET DOMŮ:

rok	III. josefovské mapování 1877-1880	historické 1952	1968
počet domů	27	29	čp 21, kostel, stodola

nejstarší fotografie obce Skoky z roku 1901, těsně před novobarokní opravou kostela, <http://skoky.eu>

pohled na obec od jihu, kolem roku 1930, <http://skoky.eu>

pohled na obec od jihu, po roce 1930, <http://skoky.eu>

Skoky kolem roku 1930, <http://skoky.eu>

Skoky po roce 1930, <http://skoky.eu>

fotodokumentace obce z 50./60. let, fotoarchív Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště v Praze

fotoarchív NPÚ ÚOP v Lokti, Skoky 1967

fotoarchív NPÚ ÚOP v Lokti, Skoky 1966

fotoarchív NPÚ ÚOP v Lokti, Skoky 1963

Fotodokumentace obce z šedesátých let, těsně před zbouráním většiny skokovských domů, (fotoarchív Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště v Praze)

pohled z kostelní věže na severovýchodní část vesnice

pohled z kostelní věže na jihozápadní část vesnice

pohled na superiorát z terasy

pohled z kostelní věže na jižní část vesnice

pohled z kostelní věže na jižní část vesnice, stodola u dřívějšího čp 5 dosud stojí

pohled z kostelní věže na jihovýchodní část vesnice

záběry do dřívější obce

<http://www.skoky.eu>

okolí

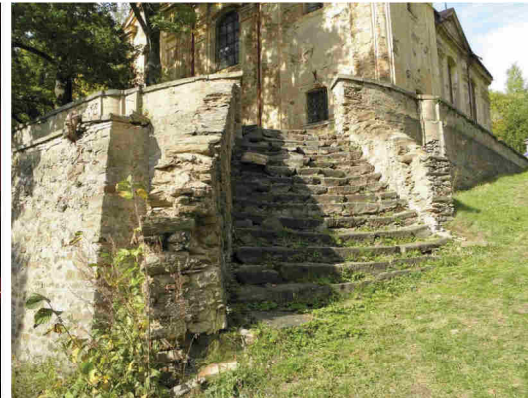
<http://www.skoky.eu>

kostel Navštívení Panny Marie

<http://www.skoky.eu>

SKOKY

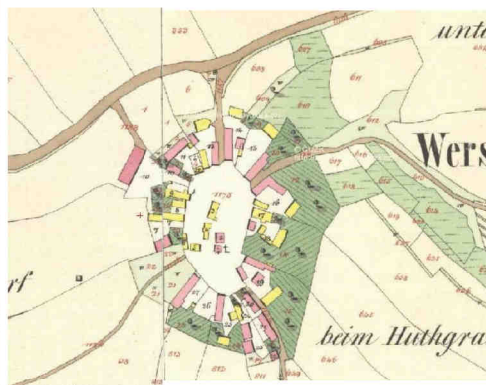
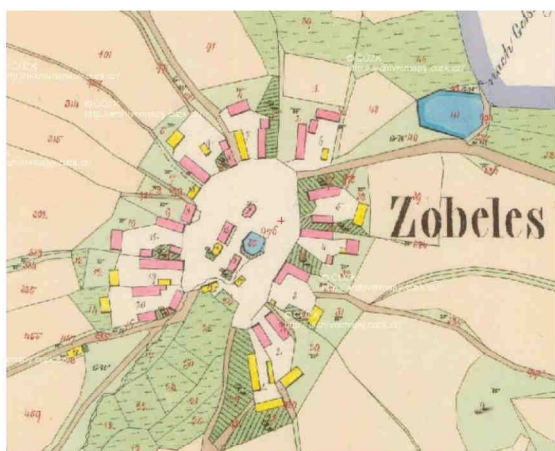
I. Josefovské mapování - 1760 - 1780:

SOVOLUSKY

VERUŠICE

SEDELEC

CHLUM SVATÉ MAŘÍ

Stabilní katastr - 1841

60.-80. léta 18. století: První (josefské) vojenské mapování 1:28.800 [© 1st Military Survey, Austrian State Archive/Military Archive, Vienna, © Laborator geoinformatiky Univerzita J.E. Purkyně - <http://www.geolab.cz>, © Ministerstvo životního prostředí ČR - <http://www.env.cz>]

Cisafský povinný otisk stabilního katastru, 1:2.880 [ČÚZK, <http://archivnimapy.cuzk.cz/>]

Poutní místo Chlum Svaté Maří

Od 13. století je v Chlumu uctívána socha nebo obraz Matky Boží s dítětem. Na konci 13. století byla postavena na místě sochy a obrazu dřevěná kaple.

Kolem kaple se sochou Matky Boží vznikla osada Chlum Svaté Maří, která je v listinách prvně uváděna v roce 1341. Obec neměla faru, zpočátku se o poutníky staral církevní řád křižovníků s červenou hvězdou z Kynšperku. Kolem roku 1400 již stála fara a stavba prvního kostela na místě dřevěné kaple. Nový kostel byl za husitských válek poškozen. Po nich došlo k rozšíření chrámu, v roce 1499 byla pro poutníky na jižní straně přistavěna tříkrálová kaple. V 16. století se v zemi odrazily reformace a konflikty. V roce 1618 přepadli Chlum protestantští šlechtici a dosadili si sem protestantského kazatele. Po třicetileté válce se obyvatelstvo po prožitých strastech upínalo na víru a Boží pomoc, vzrůstal mariánský kult a přibýlo poutníků. Na přelomu 17. a 18. století byl vystavěn nový barokní komplex poutního areálu a věhlasnost místa Chlum stoupala. Významné a navštěvované poutní místo bylo pro jeho majitele díky hojným milodarům velkým zdrojem příjmů. V 19. století význam poutí trochu poklesl. Během 2. světové války došlo k drastickému poklesu poutí a po roce 1945 zanikly úplně. Po roce 1989 se opět obnovil zájem o návštěvu poutního komplexu.

Z roku 1383 pochází listina sepsána Jindřichem Reissengrünere rychtářem v Kynšperku, kterou o rok později podepsal i král Václav IV. Listina se týkala převodu veškerého jeho zdejšího majetku na řád Křižovníků s červenou hvězdou za věčné dvě mše dvou řádových bratrů v chrámu Panny Marie na Chlumu, za spásu jeho i jeho rodu. K majetku náleželo 20 hektarů polí kolem kostela, přibýtky i s obyvateli a jejich poddanskými povinnostmi, krčmy, hospody a přibýtky pro poutníky, kteří navštěvovali Chlum hlavně o svátcích. Vrchnosti se z těchto zařízení platily poplatky.

V 15. století, kdy probíhaly husitské války, došlo paradoxně k dalšímu rozmnožení majetku místní fary. Kostelu v Chlumu a Kynšperku věnoval v roce 1444 pozemky Jan z Kageru. Dalším donátorem se stal v roce 1480 velmistr křižovníckého řádu Mikuláš Puchner. Tyto a další donace společně s výtěžky z poutí zajistily stavbu kostela a přikoupení usedlostí ve vsích Tuřany a Markvarec.

Zájem o zajištění narůstajícího počtu poutníků a poutních procesí vedl Mikuláše Puchnera společně s řádovými členy k nařízení, jež osvobodilo poddané od většiny jejich pracovních povinností, které omezovaly jejich možnosti v poskytování služeb poutníkům. Roku 1469 zrušili křižovníci až na některé výjimky všechny roboty, které konali pro místní faráře. Povolili jim svobodné právo šenku i mimo pět dědičných hospod a také právo svobodného nakládání s majetkem. Tyto skutečnosti odlišily místní obyvatele od okolních poddaných. Křižovníci tedy vytvořili komunitu, jež se starala a zajišťovala zázemí pro poutní místo. Vedle drobného zemědělství byl příjem z poutí důležitou součástí obživy.

Bula vydaná papežem Sixtem IV. roku 1477 o prodeji odpustků opět zvedla zájem o Chlum Svaté Maří. Bylo nutné kostel zvětšit a přizpůsobit, a proto došlo k jeho další přestavbě, která proběhla na přelomu 15. a 16. století. Během třicetileté války utrpělo obyvatelstvo Chlumu velké ztráty. V soupisu obyvatel podle víry z roku 1651 je zaznamenáno jen 70 obyvatel. Utrpěné ztráty měly být alespoň částečně kompenzovány navrácením městských privilegií a věnováním městského znaku.

Silná katolizace po třicetileté válce navracela do Chlumu Svaté Maří poutníky. Stav svatyně ale neodpovídal obnovenému zájmu věřících, proto začaly snahy o její přestavbu a rozšíření. Chránová novostavba byla započata v roce 1690 a dokončena v roce 1702 a došlo i k přestavbám ostatních budov komplexu. Autorem staveb je Kryštof Dientzenhofer, podíl na vlastní výstavbě má tepelský stavitel Wolfgang Braunbock.

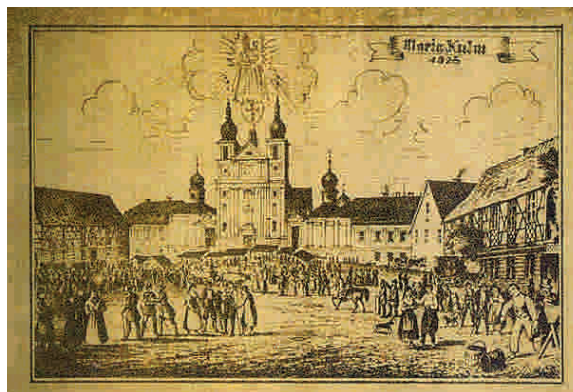
Průčelí nového poutního areálu vyplnilo celou východní stranu náměstí, kde se soustředil provoz a ruch poutí a trhů.

V roce 1850 byla ze čtyř katastrálních obcí vytvořena jednotná politická obec Chlum Svaté Maří. V konečné fázi feudálního období se projevil značný nárůst řemesel a obchodu v hospodářském životě poutního místa. Díky tomu se v městečku konaly trhy častěji než jinde a to zejména během mariánských svátků a po nich následujících nedělích a o Letnicích. Některé živnosti mohly na trhu prodávat i každou neděli.

V 19. století se obec skládala ze tří částí - Chlum Svaté Maří, Drsný Chlum a Svatá Maří Pomocná, ve které byla rozvinuta různá řemesla, například zde občerstvení poskytovalo 10 (Chlum Sv. Maří), 4 (Drsný Chlum) a 2 (Sv. Maří Pomocné) hostinců, 9 cukrářů, 23 ševců a mnoho dalších řemesel.

V roce 1935 bylo ve voličském seznamu zapsáno 941 voličů.

Vlasák, Vladimír, PhDr.: Dějiny obce Chlum Svaté Maří. Vydala obec Chlum Svaté Maří v roce 2005.

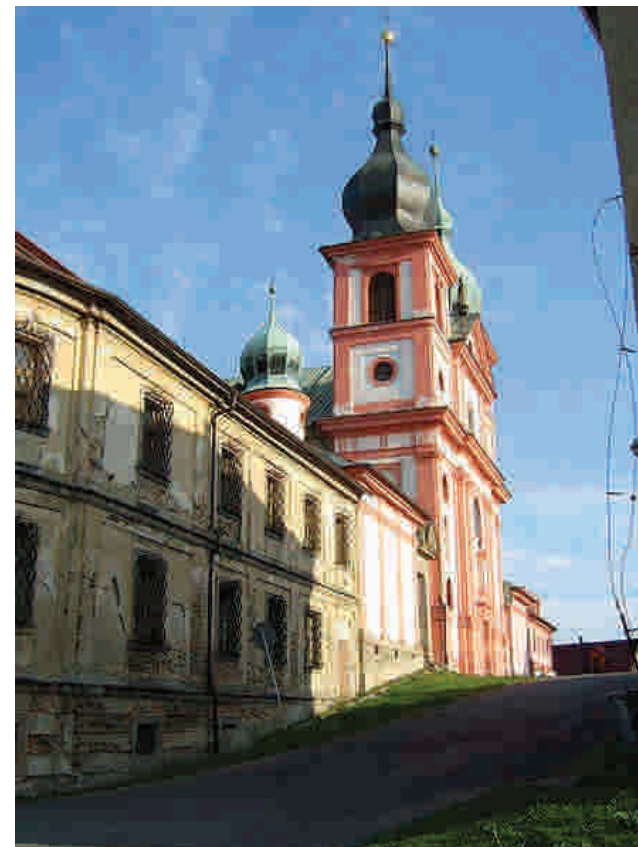
vyobrazení náměstí před poutním kostelem, nejspíše při oslavě letnic 1825, malíř neznámý

1904

1939

letecký pohled na poutní areál, Franz Böhm 2006

Sedlec a poutní kostel svatě Anny v Sedleci

Sedlec je připomínán roku 973 zakládací listinou. Již kolem roku 900 je Sedlec uváděn jako děkanství s kostelem a v roce 980 je již Sedlec povýšen na arciděkanství. Král Václav I. roku 1240 předal sedleckou církevní oblast řádu Křížovníků s červenou hvězdou. Původní kostel se nezachoval a není známo, kde stával. Kolem roku 1290 byl postaven další zděný kostel, který se nacházel v místě nynějšího. Jeho pozůstatkem je lomená klenba v sakristii. Roku 1677 byl kostel rozšířen o postranní kapli, roku 1738 byl zbořen a nahrazen novou stavbou, jehož stavitel byl Johann Schmid z Útviny (architekt rovněž Skokovského kostela). Kostel byl zasvěcen svatě Anně Samotřetí. Udivují nás jeho veliké rozměry, když je známo, že v roce 1750 žilo v Sedleci pouze 250 lidí.

Účelem stavitele a stavebníka bylo vytvořit rozměrný poutní chrám, jenž by pojal velká procesí, která na sv. Annu do Sedlece přicházela. Půdorys kostela tvoří obdélník, je jednoduší s bohatou štukovou výzdobou, která je zejména působivá ve vítězném oblouku kněžiště. Nástropní fresková výzdoba je od El. Dollhopfa z let 1740-1750. Na východní straně vyrůstá z tělesa kostela věž, kterou z exteriéru zdobí pilíře ve zdi a nad nimi trojitá římsa. Pohled po stránce architektonické ruší poněkud nízko položená bāň s lucernou. Kolem kostela byl starý obezděný hřbitov, zrušený v roce 1836. Za ním se vypíná sloup Bolesné Panny Marie z roku 1716. <http://www.kostelsedlec.cz>

projektová dokumentace k barokní novostavbě annenského kostela v Sedleci, stavbou byl pověřen stejně jako u skokovského kostela Johann Schmid z Útviny

interiér kostela Svatě Anny

<http://www.kostelsedlec.cz>

annenská pouť v roce 1949

Ansicht von Zettitz.

Zettitz bei Kärntener
Hochwasser

Ansicht aus Zettitz b. Karlsbad Marktplatz

Lorenz Gasthaus, Zettitz b. Karlsbad.

Franz Pflüger Restaurant

Zettitz bei Kärntener
Hochwasser vor St. Anna Kirche

Kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích

Pisemné prameny

Pro narůstající zájem věřících o zázračné místo ve Skocích rozhodl se tepelský opat Raimund Schimanowsky k výstavbě nového kostela, na místě kaple z roku 1717. Základní kámen položil Schimanowsky 23.10.1736, kostel zasvěcený Navštívení Panny Marie byl vysvěcen 29.3.1738. 2)

Stavbou kostela byl pověřen stavitel Johann Schmidt z Útviny, který později pracoval na stavbě kostela sv. Anny v Sedleci u Karlových Varů (1738-1745), barokní přestavbě kostela Narození P. Marie v Toužimi a u něj novostavby fary (1738-1742). Během stavby došlo ke změně původního plánu, namísto jednověžového průčelí bylo vybudováno dnešní monumentální průčelí dvouvěžové. 2)

Na počátku 19. století byl již kostel tak poškozen, že loď kostela byla v roce 1838 pro věřící zcela uzavřena.

Změnu k lepšímu přineslo až převedení patronátu z údrůčského velkostátku na tepelský klášter 27. prosince 1902. Jeho opat Gilbert Johann Baptist Helmer nechal kostel v novobarokním stylu v roce 1903-4 opravit a vystavět novobarokní superiorát. Autorem stavby řešitelného domu je Ferdinand Schindler z Podbořan. 2) Dá se předpokládat, že byl i autorem novobarokní přestavby kostela, vzhledem k tomu, že se jednalo o zakázku od jednoho investora v jedné obci. Signatura potvrzující jeho autorství ale na dostupných výkresech nalezena nebyla.

Kostel se po 3. květnu 1958 stal státem chráněnou kulturní památkou a pod č. 23046/4-1027 byl zapsán do rejstříku Ústředního seznamu kulturních památek.

V polovině 70. let 20. století se pak dočkal i obnovy střešní krytiny a osazení ochranných sítí do oken, interiér byl v relativně dobrém stavu a inventář neporušený a takto byl také v roce 1990 vrácen tepelským premonstrátem. Následně byl nezajistěný kostel několikrát násobně vyloupen a vyrabován, v roce 2006 zloději měli těžce poškodit bání věži, jejich lucerny a také sanktusník nad hlavní lodí byly strženy na zem, nyní probíhá jejich postupná obnova. 2)

Popis kostela

Stavení stálo na dně svažité a protáhlé nevelké návsi, snad i s návěsním rybníkem, neumožnilo stavbu obvykle orientovaného chrámu. Kostel byl postaven na umělé vytvořené terase, kterou odvodňují od přestavby v roce 1903-4, dvě průlezné štoly ústící pod kostelem do malého rybníčku. Terasu, v zadní části zahlobenou do terénu a zajištěnou opěrnou zdí, pak lemují ohradní zídka prolomená brankami a na jihovýchodě barokním schodištěm. Kostel je jednolodní, k obdélné lodi přiléhá obdélný presbytář. Oltářní prostor s klenbou je vymalovaný modře se zlatými hvězdami. Po stranách presbytáře jsou obdélné sakristie (jedna z nich, označená bádenským erbem na mříži okna, sloužila i jako panská oratoř) se zaoblenými nárožními. Na loď navazuje monumentální dvouvěžové průčelí s prostorem předšně a kruchty v patře. Původní Schmieďův plán však počítal jen s jednou věží. Boční fasády lodi jsou členěny pilastry a obdélnými polokruhově zakončenými okny, v ose mělké řízaly se trojúhelními štíty, trojúhelný štít je i na závěrové stěně. V hlavním průčelí jsou obdélná okna, obdélný portál s lemujícími pilastry a znakem tepelského opata Dr. Gilberta Helmera v nadpraží a nadpraží z roku 1903; nad volutově se stáječící římsou průčelí jsou věže se segmentově zakončenými okny, nárožními pilastry a profilovanými, ve středu vyduřými římsami; věže byly zastřešeny obulovými báními s lucernami, střecha kostela je mansardová s vikýři a dříve se sanktusníkem nad lodí. Vchody kostela uzavírají těžká železná vrata s koványými motivy lilie a hvězd v diagonální mříži. V dnes zazděných nikách bočních průčelí lodi u umístění venkovní zvonědice (umožňovaly rychlejší „odbavení“ velkého počtu poutníků před poutními bohoslužbami). Loď je sklenuta dřevěnými omítanými klenbami, třemi plackami na pasech sblíhajících na sružené pilastry, které člení i stěny presbytáře.

Na klenbách lodi fresky od prof. Karla Krattnera ve štukových rámech, s výjevy Narození P. Marie, Nejsvětější Trojice a Nanebevstání P. Marie, doprovázené menšími freskami čtyř proroků - sv. Izajáše, Jeremiáše, Ezechiela a Daniela, a čtveřici církevních otců - sv. Augustina, Řehoře Velikého, Ambrože a Jeronýma. Klenby presbytáře, sakristií a předšně jsou zděné. Ve zkosných koutech lodi a presbytáře niky. Kruchta je dřevěná s vyduťou předprsní. V přízemí východní věže mariánská kaple dřívě s oltářem, v západní věži umístěno schodiště, pod ním komora a sklípek pro uchovávání potravin poutníků. 2)

fotodokumentace obce z 50./60. let, těsně před zbouráním většiny skokovských domů, fotoarchiv Národního památkového ústavu, ústředního pracoviště v Praze

Stavební vývoj

Barokní stavba kostela byla opravována během 19. století. V této době již byly zazděny boční zvonědice, které jsou zachyceny v projekové dokumentaci. Na fotografiích z roku 1901, tedy těsně před novobarokní přestavbou zvonědice již nejsou. Jejich existenci ale potvrzují zazděné otvory v obvodovém zdivu kostela, spolu s nikami ze strany interiéru.

Velká novobarokní přestavba proběhla v letech 1903-4, v tepelském archivu se k ní dochovaly plány.

Nejvýraznějším zásahem do vzhledu kostela je vytvoření nové střechy. Původní vysoká barokní mansarda byla nahrazena novým nízkým, mansardovým krovem s břídlícovou střešní krytinou ve strmějších středních rovinách, v pozvolnějších, tzn. v horní části mansardy byla krytina plechová. Sanktusník se přemístil do středu lodi z prostoru nad presbyteriem. Společně s barokním krovem byla sejmuta koruna zdiva a původní zastropení. To bylo nahrazeno třemi poli dřevěných placíkových klenb a klenbových pasů.

Pole klenb byly vymalovány Karlem Krattnerem, který vymaloval i rozsáhlou klášterní knihovnu v Teplé. 1) Nepatrnou změnu tvaru je možné vysledovat z dostupné ikonografie u tvaru bání. Zda-li došlo k jejich opravě nebo celkové výměně by mohl napomoci průzkum dřevěných prvků z bání, jež by po nájezdu zlodějí plechu použity pro stavbu kapličky před jižním vstupem do kostela. Zakončení bání se zkrátilo, symbol hvězdy navrchu zůstal.

Na fotografiích z roku 1901 je zastřešení bočních sakristií dřevěným šindelem, ten byl vyměněn za krytinu plechovou.

Během přestavby zanikly věžové hodiny. Přefesen byl jižní štít, kam byla vložena kovová plastika Panny Marie. Stávající opěrná zeď a ohradní zídka, byla podle dochovaných plánů přestavby přezděna a vyspravena. Branky byly opatřeny novými sloupky s kamenými profilovanými hlavice. Jedna původní barokní hlavice s jemnou profilací se nachází před kostelem u cesty. Plány obsahují i tvar nových kovovaných branek. K opravám bylo přistoupeno i u odvodňovacích štól. Jejich části byly opraveny v místech přezděna či doplněna klenba.

Pouze na projekové dokumentaci k přestavbě je zachyceno nově navrhované monumentální schodiště se sochařskou výzdobou, jež by nahradilo stávající barokní. K realizaci ale nedošlo.

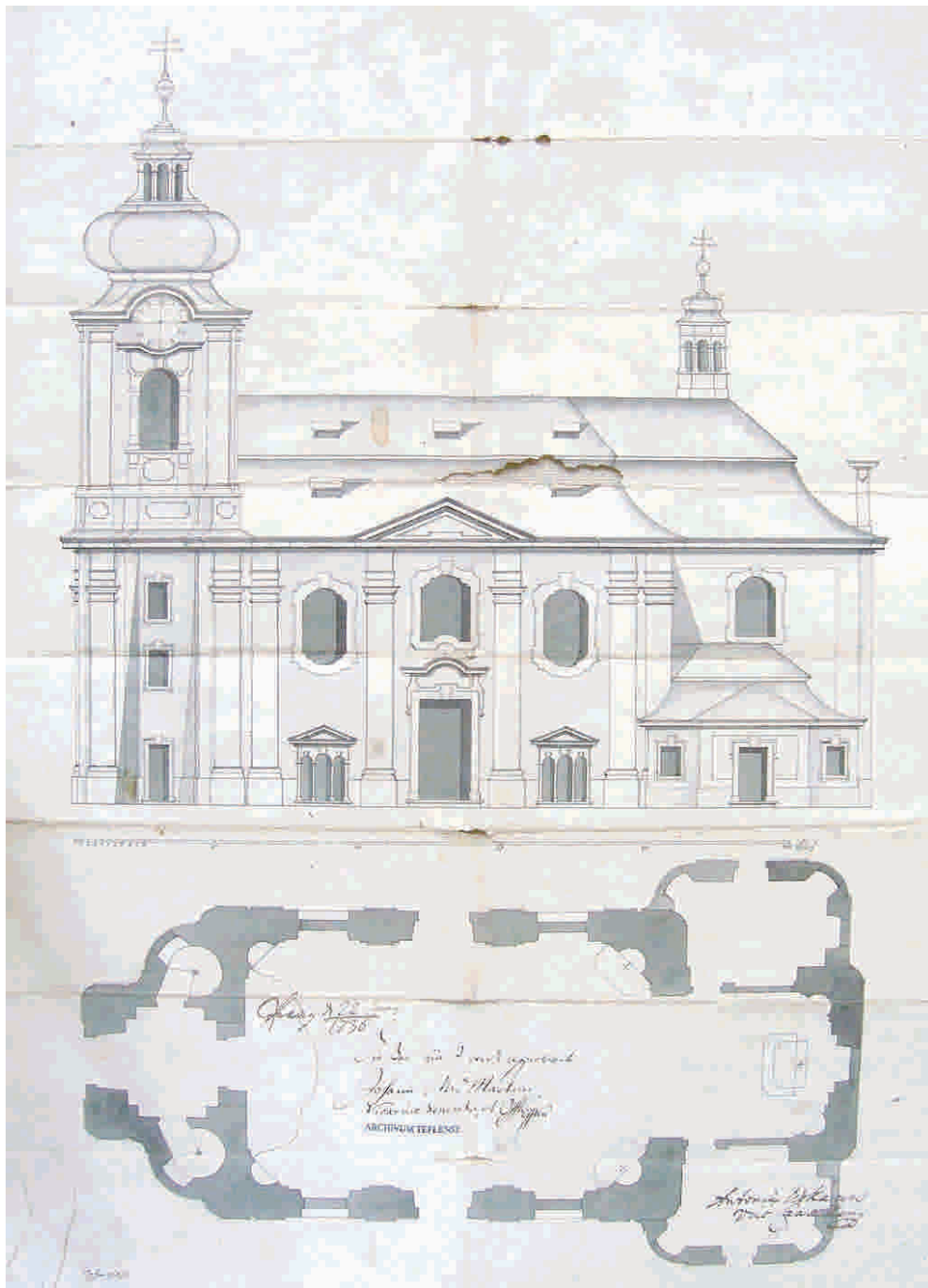
V roce 1969 byl vypracován projekt na opravu střešní krytiny bání, ing. arch. Adolfem Petrem. Úzkoprofilový měděný plech byl zajištěn v Brně. Práce byly zajištěny na rok 1970 firmami - Obnova kulturních památek Karlovy Vary a Renova Praha. Tyto firmy ale nebyly ochotny předfinancovat materiál na akci, která bude probíhat až v následujícím roce. Fond na opravy byl pro rok 1969 vyčerpan, proto by požádána Rada ONV o zprostředkování finančního příspěvku. Uskladnění materiálu a odpovědnost za něj převezme farář v Bochově. 3) Společně s opravou bání byla nejspíše provedena i výměna břídlíkové krytiny nad lodí a presbytářem za krytinu plechovou.

1) Vlček P., Sommer P., Foltýn D.: Encyklopedie českých klášterů. Vydalo Libri v roce 1997, s. 668.

2) Schierl, Jiří: <http://www.skoky.eu/clanky/genius-loci/dejiny-skoku/>, 1.9.2012

3) Státní oblastní archiv Karlovy Vary: Rekonstrukce kostela ve Skocích 1969. Název fondu: ONV Karlovy Vary, karton 148

barokní plán na stavbu kostela, stavitel Johann Schmidt z Útviny, www.skoky.eu

kostel Navštívení Panny Marie, 1950, <http://skoky.eu>

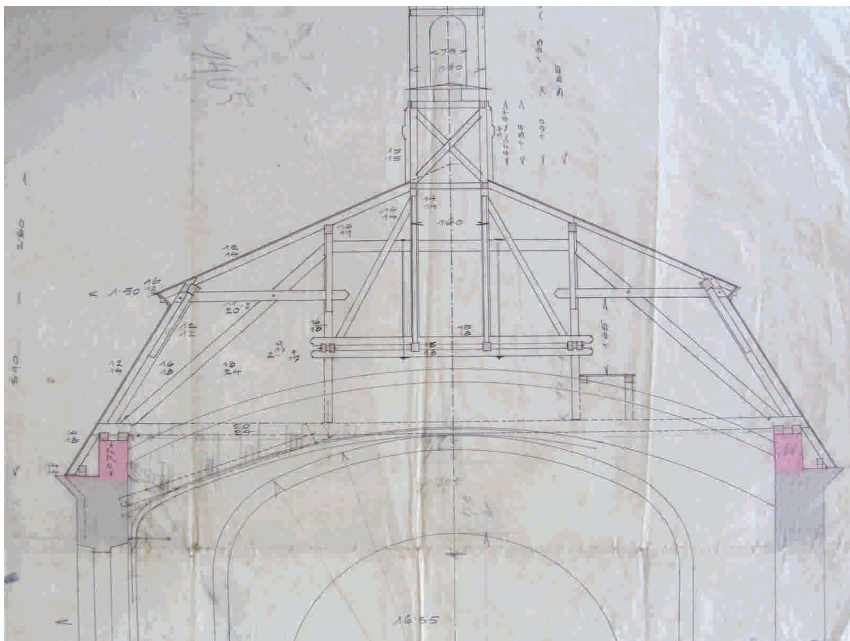
foto - www.skoky.eu

Skoky, kostel Navštívení Panny Marie, reliéf s obrazem skocké Panny Marie byl umístěn ve štítu hlavního průčelí (Foto J. Schierl, 2007)

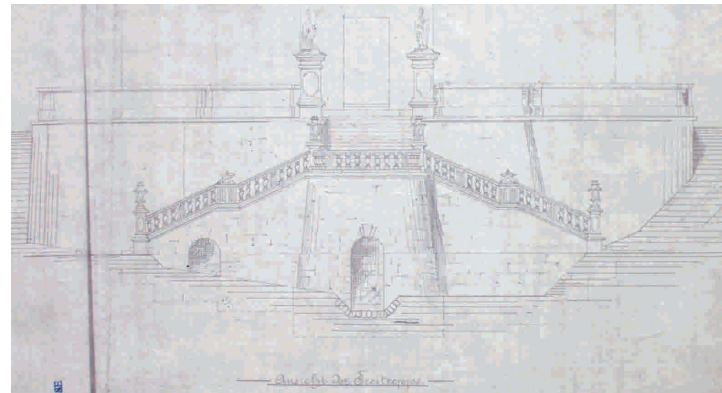
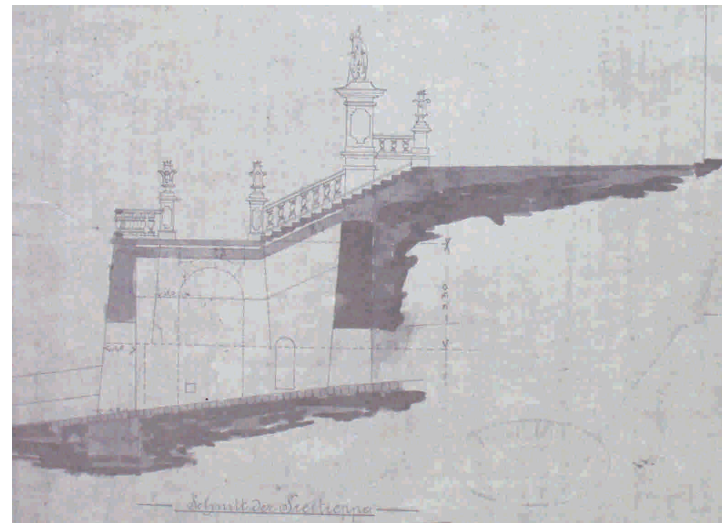
také pro poutní místo Skoky byly vytištěny devoční obrázky, archiv autorky

návrh nového krovu a klenb kostela

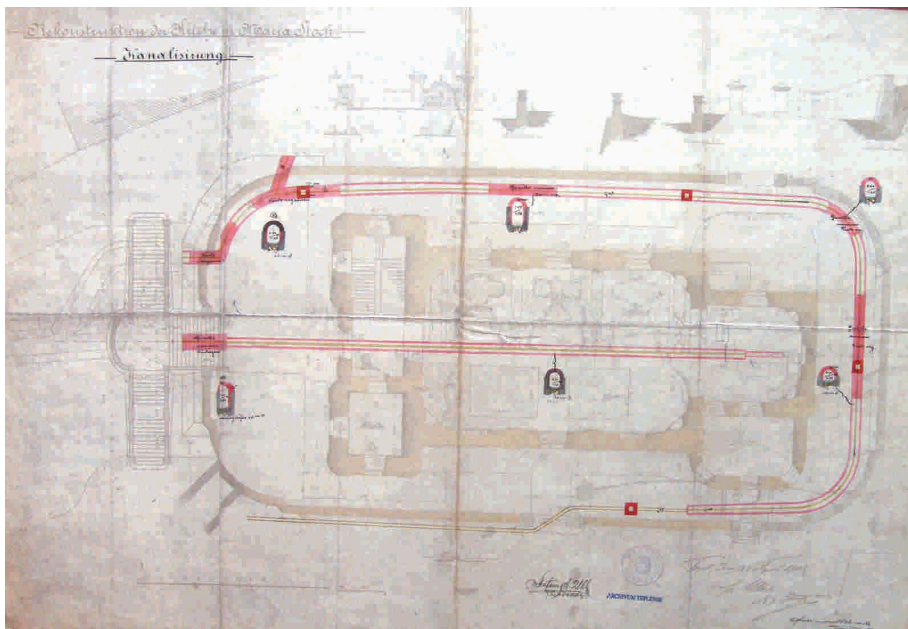
návrh varhan

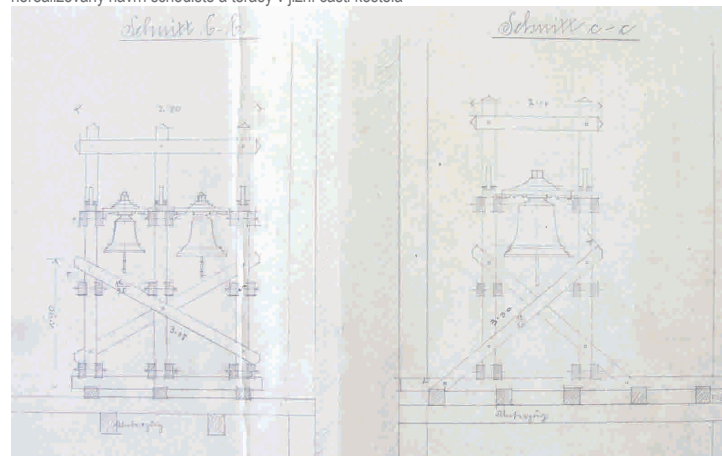
nerealizovaný návrh schodiště a terasy v jižní části kostela

jedna ze štol, současný stav

návrh oprav odvodňovacích štol v terase pod kostelem

návrh zvonových stolic

V tepelském archívu se dochovala projektová dokumentace k přestavbě kostela z roku 1902, plány i fotografie z <http://skoky.eu>

OBSAH:

1. ÚVOD

- 1.1. Základní informace
- 1.2. Stručná anotace
- 1.3. Ostatní
- 1.4. Metodika průzkumu

2. DĚJINY OBJEKTU

3. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR DOMU

3.1. ZÁKLADNÍ INFORMACE O OBJEKTU A JEHO UMÍSTĚNÍ

- 3.1.1. Základní identifikační údaje objektu
- 3.1.2. Geograficko - urbanistické vztahy a stručná charakteristika stavby

3.2. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR PRŮČELÍ VČETNĚ STŘECH

- 3.2.1. Severní průčelí
- 3.2.2. Jižní průčelí
- 3.2.3. Východní průčelí
- 3.2.4. Jižní průčelí hospodářského zázemí
- 3.2.5. Střecha

3.3. ROZBOR DISPOZIČNÍHO SCHÉMATU DOMU

3.4. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR INTERIÉRU

- 3.4.1. Přízemí
- 3.4.2. Suterén
- 3.4.3. Patro
- 3.4.4. Podkroví

4. STAVEBNĚHISTORICKÝ VÝVOJ

5. ARCHITEKTONICKO - PAMÁTKOVÉ HODNOCENÍ
6. SOUPIS HODNOTNÝCH KONSTRUKCÍ A PRVKŮ
7. SOUPIS HLAVNÍCH ZÁVAD
8. NÁMĚTY NA REHABILITACI A ZACHOVÁNÍ PAMÁTKOVÝCH HODNOT OBJEKTU

1. ÚVOD

1.1. Základní informace

Konzultace: doc. Ing. arch. Michael Rykl

1.2. Stručná anotace

Předmětem stavebněhistorického průzkumu je objekt č.p. 21 ve Skocích, okres Karlovy Vary, Karlovarský kraj. Původem – klasicistní, dům postavený zhruba na začátku 19. století na místě domu staršího, je poslední stojící obytnou stavbou obce Skoky. Dům sloužil původně k bydlení a v 2. pol. 19. stol. i k hostinské činnosti, k domu náleželo hospodářské zázemí, chlév a stodola, dohromady tvořící jeden velký objekt obdélného půdorysu. Dnes objekt chátrá.

Zděná, půdorysně obdélná, patrová, částečně podsklepená stavba se sedlovou střechou je štítově orientována a dělena na tři trakty. Trakt na uliční čáře je obytný s hostincem, ve středním traktu byly situovány chlévy a v posledním stodola. Stavba prošla postupem času mladšími úpravami v 19. i 20. století, které se dotkly nejen vnějšího vzhledu budovy (změna zastřešení, projevíly se i na řešení interiéru)

K tomuto objektu nebyl doposud proveden SHP, během zamýšlené stavební činnosti, která má v objektu nastat, bude nezbytné doplňovat nově odhalené situace a popř. korigovat závěry z tohoto SHP. Během provádění SHP nebylo možné zachytit veškeré možné situace skryté např. pod omítkami a podlahami.

1.3. Ostatní

Podklady:

Zaměření stávajících staveb - kostel a čp 21, (formát .pln), fotodokumentace, historická fotodokumentace NPÚ ÚP v Praze, NPÚ ÚOP Loket, ikonografie www.skoky.eu

1.4. Metodika průzkumu

Průzkum byl prováděn primárně jako standardní nedestruktivní a vychází z platné metodiky:

Macek, P.: Standardní nedestruktivní stavebně-historický průzkum. 2. doplněné vydání, Praha 2001

Pro přehlednost nebyla vytvořena příloha s fotodokumentací, jak je to předepsáno v metodice, ale fotografie jsou vkládány přímo do textu.

Struktura textové části elaborátu začíná tradičně kapitolou zabývající se dějinami objektu, zpracovanou na základě dostupných (dohledatelných) písemných, ikonografických a plánových podkladů. *Zde je třeba předestřít, že archivní prameny vážící se ke stavbě, ale i k celé obci jsou velmi skrovné.*

V rámci architektonického rozboru objektu byl v prvé řadě podán stručný popis urbanistického a situačního umístění stavby v rámci sídelního celku a byla provedena stručná charakteristika domu. Následuje rozbor exteriéru stavby, a to všech průčelí včetně střech. Dále pak popis interiéru, který začíná rozбором dispozičního schématu a pokračuje popisem všech prostor včetně veškerých viditelných detailů. Jednotlivé prostory byly pro přehlednost číslovány; čísla místností v textu korespondují s čísly v půdorysných zaměřeních. Popis místností byl proveden jako tzv. strukturovaný – popis stěn, zastropení a podlah.

Nezbytným podkladem pro terénní průzkum i závěrečná vyhodnocení objektu byla zaměření veškerých půdorysů objektu, které byly provedeny autorkou SHP ve spolupráci s Mgr. Filipem Prekopem pomocí totální stanice, zpracování dat autorkou ve spolupráci s Bc. Ivou Pobořilovou a Ing. Jindřichem Hodačem Ph.D.

Standardní součástí SHP je fotografická příloha zachycující stávající stav objektu. Fotografie byly pořízeny autorkou při terénní fázi průzkumu, a to digitálním fotoaparátem Olympus mju 6020.

2. DĚJINY OBJEKTU HOSTINCE - GASTHAUS, ČP. 21

Ačkoliv víme, že již v 17. století zde byla osada Pivoňka, později Maria Stock - Skoky, s několika hospodářstvími a dá se předpokládat, že tu byl i šenk, zbytky historických pramenů nic neuvádějí. Nejstarší informace o úmyslu zřídit ve Skokách hospodu je z roku 1737, kdy se objevuje stížnost na bádenský hospodářský úřad, pro zamýšlené zřízení nového šenku ve Skokách. 20) Na hospodářský úřad se nejspíše obrátili hospodští z Údrče, poněvadž v té době byly v Údrči již dvě hospody a pět poddaných mělo výčepní právo točit údrčské panské pivo. 12)

Kolem roku 1784 se však již hospoda ve Skokách v č. p. 11 provozovala rodinou Punzet. Přibližně v této době je zde uváděn hostinský, který k hospodě ještě vykonával řemeslo feznické. Výčepní právo se v tomto domě předávalo z otce na syna. 24) Hospoda se v 2. polovině 19. století jmenovala U Slunce. 22) Poslední dohledatelná zmínka o provozu šenku v tomto domě je z roku 1860. 24)

Dnes dostupné mapy po sto let uvádějí hospodského rovněž v čp. 11, kteréžto umístění domu je pro hostinec ve výhodné poloze hned nad kostelem a kolem kterého museli poutníci při cestě do kostela projít. 24)

První historická písemná zmínka o domě č. p. 21 na stavební parcele číslo 4, je z roku 1789 z matricy oddání, která zaznamenává svatbu - Maria Anna Ratin, dcera nádeníka a Josefa Čahy, nádeníka z Údrče. Od roku 1768 je písemně doložen člen sedlácké rodiny Lienertů, kteří dům obývali nepřetržitě téměř 200 let. V domě se během let objevují sedláci, nádeníci, pomocnice na faře, děvečka a tkadlec. 24)

Snad na přelomu 19. a 20. století byla v obci otevřena ještě druhá hospoda U Schopfů v č. p. 21, na které je dosud čitelný německý nápis Gasthaus. Ale již v roce 1836 je uváděn jako nájemce hospody Franz Lienert z č.p. 21. 24) Není ovšem jasné, jestli hospoda byla v č.p. 21, které jako jediné stavení i když zdevastované dosud stojí a které nás zajímá. Z matričních zápisů obce Skoky a Marodice lze vyčíst, že rodina Lienert obývala statek č.p. 21 od roku 1718 do roku 1914, kdy matricy končí, tedy minimálně šest generací. Statek je po celou tuto dobu uváděn jako hospodářství, o provozu pohostinství není žádná zmínka. 24)

Prostor statku uzavírá na východní straně obytný dům pod č. p. 20. Podle zápisů v matrice tam také bydleli Lienertů. Lze tedy předpokládat, že původně šlo o výmínek k č.p. 21, který se někdy v 19. století oddělil na samostatné číslo popisné 20. Přístup do objektu byl ale přes pozemek náležející k č.p. 21. Začátkem 20. století byla k č.p. 20 oddělena i část pozemku, z dřívější parcely číslo 4.

Stavení hospody č.p. 21 je poměrně rozsáhlé, podle stavebně-historického průzkumu nejednou přestavované. Rodina Lienert se zřejmě podílela významnou měrou na životě obce. Jejich prapředek Johann Adam Lienert, který zde žil kolem roku 1700, se zasloužil o výstavbu první dřevěné kapličky Panny Marie ve Skokách a nechal vymalovat zázračný obraz Panny Marie Pomocné. Po celá desetiletí zde rodina obhospodařovala jeden z největších gruntů a hospodáři byli schopni i po desítky let udržet provoz pohostinství i v tak odlehlelém koutě kraje. 25) Hospoda byla v provozu až do odsunu německého obyvatelstva.

Po odsunu byla budova hospody obývána novými obyvateli do roku 1983. Od té doby dům pustne. 11)

Současná německá autorka Gertrud Träger (také Jiří Schierl) uvádí, že v č. p. 21 byla hospoda Alfreda Schopfa. Historik Dr. Benedikt Brandl ve své knížce z roku 1925 uvádí, že v domě č. p. 21 bydlela po celá léta rodina Lienertů. Tuto rodinu dokazují i farní matricy, kdy je zde rodina nepřetržitě usazena mezi roky 1718 až 1914. 24 a 25) Také v pozemkových knihách od doby, kdy se začalo na panství používat číslování domů, se dá vystopovat stejný závěr a to, že v č. p. 21 bydlela rodina Lienert.

Jediný důvod, proč by se mohlo hostinci umístěném v domě rodiny Lienertů říkat U Schopfů, by byl, pokud by jej měla rodina Schopfů ze sousedního domu č.p. 20 v nájmu. To však archivní prameny nenaznačují. Navíc by byl jistě komplikovaný provoz hostince v přízemí s bydlením hospodáře s rodinou v patře jednoho domu, když by pohostinství zajišťovala jiná než domácí rodina.

3. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR DOMU

3.1. ZÁKLADNÍ INFORMACE O OBJEKTU A JEHO UMÍSTĚNÍ

3.1.1. Základní identifikační údaje objektu

Objekt: hostinec čp. 21
Parcela: st.p.č. 4
Obec: Skoky
Katastrální území: Žlutice
Okres: Karlovy Vary
Kraj: Karlovarský

Dům č.p. 21 je na výřezu z katastrální mapy označen modrou barvou (cena.kontaminace.cz)

3.1.2. Geograficko - urbanistické vztahy a stručná charakteristika stavby

Obec Skoky se nachází severně nad Žlutickou přehradou. Dům č.p. 21 se nachází na jihovýchodě od kostela Navštívení Panny Marie. Jedná se o poslední stojící dům vesnice Skoky, jež násilně zanikla v 60. letech 19. století. Dům je patrová zděná stavba, částečně podsklepená, na obdélném půdorysu se štítovou orientací do bývalé návsi. Objekt je dělen členěn do třech traktů. Na návsi navazující SZ trakt tvoří obytná část s pohostinstvím, střední, hospodářský trakt navazuje dále jihovýchodně a od návsi nejvzdálenější jihovýchodní trakt stodoly. Střecha je sedlová, hřeben souběžný s podélnou osou domu, orientace tedy štítová. Hospodářské stavby jsou zděné z cihel a kamene a kryté sedlovou střechou s hřebenem rovnoběžným s jejich podélnou osou. Obytná a hostinská část domu je zděná z kamene a cihel. Stropy v obytné části jsou trámové a valené do I nosníků. Stropy ve středním traktu, kde byly chlévy, jsou také cihelné valené do I nosníků, stodola je dnes bez stropu.

3.2. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR PRŮČELÍ VČETNĚ STŘECH

3.2.1. Severozápadní průčelí – hlavní uliční, hlavního objektu

Hlavní průčelí domu se otvírá do prostoru dřívější návsi, na níž stojí dominantní barokní kostel. Přízemí vystavěné na vysokém kamenném soklu, je zděné z kamene, patro z cihel. Fasáda je hladce omítnutá, v ploše béžová, jednoduché hladké šambrány kolem oken jsou šmolkové modré, stejně tak jednoduchá patrová římsa. Nároží je zdobeno bosáží. Ze slohového hlediska na průčelí dominuje klasicistní úprava z konce 19. století. Na fasádě jsou dílčí novodobé prvky - skříň elektrického rozvaděče, konzola pro elektrické napětí NN.

hlavní celkový pohled průčelí

Přízemí je otevřeno 2 otvory okenními, na výšku obdélnými s jednoduchou obdélnou šmolkově modrou šambránou a kamenným parapetem. Vnější i vnitřní okenní rámy slícované s fasádou jsou opatřeny zeleným nátěrem, okenní křídla chybí. Okenní závěsy (čtyři) situovány na vnějším líci, okna tedy byla dovnitř - ven otvíravá. Mezi okny je novodobá elektrická rozvodní skříň. Nároží je bosované, patra dělí hladká patrová římsa. Římsa je uprostřed přerušena na šířku obdélnou skříň, na světlo?! Pod římsou jsou patrné dva obtlíky, na vývěsní štít. Kamenný sokl je lehce představený.

Patro je otevřeno do návsi 2 okenními na výšku obdélnými otvory. Omítky v ploše již všechny téměř chybí, včetně nárožní bosáže a okenních šambrán.

Půda je otevřena do návsi 1 okenním na výšku obdélným otvorem, osazeným na osu. Po stranách okna jsou dva větrací otvory kruhového průřezu, nad oknem je další větrací otvor průřezu segmentového. Štít byl lemován hladkou neprofilovanou římsou.

pohled z věže kostela od severozápadu

celkový pohled z cesty od severu

pohled z jihu od paty kostelní terasy

pohled od jihovýchodu

3.2.2. Jihozápadní průčelí

Patrové průčelí se obrací do údolí a vypíná se nad poslední terénní terasou. Objekt je výškově i funkčně členěn do třech traktů.

Obytný, severozápadní trakt je v přízemí zděný z kamene, v patře z cihel. Sokl lehce přesazený je z kamene. Fasáda obytného traktu je omítnuta v béžovém odstínu. Ze slohového hlediska na jihozápadní fasádě obytného traktu dominuje klasicistní úprava z konce 19. století. Patra jsou odděleny patrovou hladkou římsou, korunní římsa profilovaná. Fasáda je otevřena čtyřmi okenními osami. Mezi 3. a 4. okenní osou (od severozápadu) je po celé výšce objektu patrná svislá spára. Střední hospodářský trakt je zděný z omítaného kamene. Vyvýšené přízemí sedí na lehce přesazeném kamenném soklu. Korunní římsa je cihelná profilovaná. Fasáda je otevřena třemi okenními osami. Poslední (od severozápadu) vyvýšený trakt tvoří objekt stodoly. Přízemí vyzdžené z kamene, patro cihelné, fasáda omítaná. Fasáda otevřena třemi drobnými osvětlovacími (větracími) otvory. Z hlediska slohového převládá u 2. a 3. traktu úprava z let kolem roku 1930.

Přízemí obytného traktu je otevřeno čtyřmi okenními otvory, na výšku obdélnými o stejném formátu. 3 okenní osy od severozápadu jsou opatřeny jednoduchou obdélnou šambránou, poslední osa je bez šambrán. Dva okenní otvory (od SZ) mají kamenné parapety, další dva parapety vyzdžené z CP. Vnější i vnitřní okenní rámy i křídla chybí v prvních třech okenních osách, otisk po rámech je v lici zdíva. Okenní rám zůstal v poslední okenní ose, dřevěný se zeleným nátěrem, zapuštěný za líc zdíva se závěsy situovanými ven. Obě nároží jsou bosovaná, patrová římsa hladká.

Přízemí hospodářského, středního traktu je otevřeno třemi na šířku obdélnými okenními otvory s obezdžením z betonových cihel. Jeden otvor na výšku obdélný je v jihovýchodní části fasády. V úrovni podlahy jsou tři otvory na odtok kondenzátu a močky z chléva, které jsou obezdženy pálenou cihlou. Mezi soklem a patrem jsou vloženy asfaltové pásy.

Přízemí stodoly je prolomeno v nižší úrovni dvěma a nad nimi na ose jedním drobným na výšku obdélným otvorem. Pod SZ nárožím je konzola elektrického napětí NN.

Patrová římsa u 2. a 3. traktu chybí. Korunní římsa je cihlová profilovaná.

Patro obytného traktu je otevřeno čtyřmi okenními otvory, na výšku obdélnými, o stejném formátu a o menší výšce než okna v přízemí. 2 okenní osy od severozápadu jsou opatřeny jednoduchou šambránou, okenní otvor v třetí ose má zbytek ploché šambrány u parapetu, okenní otvor ve čtvrté ose je bez šambrány. Okenní parapety chybí u okenních otvorů (od SZ) v 1.-2. a 4. ose, okenní otvor ve třetí ose má parapet zděný z CP. Vnější i vnitřní okenní rámy i křídla chybí v osách 1, 2, kde je otisk po rámu v lici zdíva ve 4. ose je zapuštěn otisk za líc zdíva. Okenní rám zůstal ve 3. okenní ose, dřevěný se zeleným nátěrem v lici zdíva se závěsy situovanými ven. Obě nároží jsou bosovaná, patrová římsa hladká. Korunní římsa profilovaná.

Sokl je otevřen 3 na šířku obdélnými otvory, jež osvětlují chodbu ke sklepu. Otvory jsou obezdženy CP. Mezi obytným a hospodářským traktem je přistavěn cihelný plotový sloupek s horní kamennou deskou.

celkový pohled jihozápadního průčelí

díličí pohled na obytný trakt jihozápadního průčelí

díličí pohled na střední, hospodářský trakt jihozápadního průčelí

díličí pohled na třetí trakt - stodolu jihozápadního průčelí

3.2.3 Jihovýchodní průčelí

Štítové průčelí obracející se směrem k polím. Okolní terén dosahuje téměř do výšky patra. Přízemí je zděné z kamene, patro a štít zděny z cihel obsahuje starší kamenný štít, jež se propisuje pod omítkou. Fasáda je hladce omítnuta cementovou omítkou béžové barvy. Štít je otevřen jedním na čtvercovým vyoseným otvorem ve výšce patra. Římsy žádné. Fasádě dominuje úprava z třicátých let 20. století.

jihovýchodní průčelí, štít stodoly

3.2.4 Severovýchodní průčelí

Patrové průčelí se obrací do svahu, dříve do dvora.

Obytný, severozápadní trakt je v přízemí zděný z kamene, v patře z cihel. Fasáda obytného traktu je omítnuta v béžovém odstínu. Ze slohového hlediska na jihozápadní fasádě obytného traktu dominuje klasicistní úprava z konce 19. století. Patra jsou odděleny patrovou hladkou římsou, korunní římsa profilovaná. Fasáda je otevřena čtyřmi osami. Mezi 1. a 2. osou (od SV) je svislá spára vedoucí po celé výšce objektu. V obnaženém zdivu v místě spáry je patrné pečlivé vyvázání nároží obytného traktu, na něž navazuje zdivo připojené části bez provázání. Připojená část má otisky po rámech oken zapuštěné za líc zdíva, viditelné je napojení a nestejný profil korunní římsy. Okna jsou vsazena do kamenné zdi, ostění vyzdženo z cihel. Střední hospodářský trakt je zděný z kamene v přízemí, v patře z cihly. Fasáda je omítaná šedou hrubou cementovou omítkou a je otevřena čtyřmi osami. Otvory jsou obezdženy betonovými cihlami. Poslední (od severozápadu) vyvýšený trakt tvoří objekt stodoly. Přízemí vyzdžené z kamene, patro cihelné, fasáda omítaná cementovou omítkou béžového odstínu. Fasáda otevřena v patře třemi osami. v přízemí vratovým otvorem. Z hlediska slohového převládá u 2. a 3. traktu úprava z let kolem roku 1930.

Přízemí obytného traktu je otevřeno čtyřmi osami v rytmu 1 - 1 - 2. Od jihovýchodu se jedná o dveřní na výšku obdélný otvor obezdžený betonovými cihlami. Dále dva úzké na výšku obdélné otvory a jeden obdélný na šířku osvětlují vnitřní prostor, rovněž všechny tyto drobné otvory jsou obezdženy betonovými cihlami. Druhou osu tvoří dveřní na výšku obdélný otvor.

Masivní kamenné ostění předěluje putec, který v horní části odděluje nadsvětlík. Další dvě osy tvoří na výšku obdélná okna o stejném formátu. Okna mají jednoduchou obdélnou šambránu a kamenné parapety. Vnější i vnitřní okenní rámy jsou vsazeny v líci zdiva, jsou dřevěně se zeleným nátěrem, každý rám je opatřen 4 okenními závěsy, okna byla tedy dovnitř - ven otvíravá. Okenní křídla chybí. Obnažené zdivo pod omítkou ukazuje, že ostění oken je cihelné a provázané z kamenným zdivem dodatečně, nadpraží je vyklenuto z přisekaných cihel. Obě nároží byla bosovaná, patrová římsa hladká.

Přízemí hospodářského, středního traktu je tvořeno šesti osami od jihovýchodu v rytmu 1 - 2 - 1 - 1 - 1, všechny otvory mají ostění vyzděné z betonových cihel. Od JV je přízemí otevřeno čtvercovým okenním otvorem, dále dvakrát na výšku obdélný dveřní otvor, na šířku obdélný okenní otvor, na výšku obdélný dveřní otvor a na šířku obdélný okenní otvor. Mezi 5. a 6. osou je v úrovni terénu otvor s v kameni vyklenutým nadpražím. Patrová římsa hladká bílá vpadlá v hrubé plošné omítce.

Přízemí stodoly v kamenném zdivu je prolomen vratový otvor ve výšce patra, vrata tvořená rámem a výpletem z pletiva jsou zavěšena na kolejnici. Patrová římsa chybí.

Patro obytného traktu je otevřeno čtyřmi osami, okenními otvory, na výšku obdélnými, o stejném formátu a o menší výšce než okna v přízemí. 1. okenní osa od severovýchodu je opatřena jednoduchou hladkou šambránou, ostatní okenní otvory mají obdélné šmolkové modré šambrány. Parapety chybí. Okenní rámy i křídla chybí, v první ose je patrné osazení rámu za lícem zdiva, u os 2 - 4 je otisk po rámu v líci zdiva. Obě nároží jsou bosovaná, korunní římsa profilovaná. Mezi 1. a 2. okenní osou je svislá spára vedoucí po celé výšce objektu. V obnaženém zdivu v místě spáry je patrné pečlivé vyvázání nároží obytného traktu, na něž navazuje zdivo připojené části bez provázání. Mezi 2. a 3. okenní osou se nad patrovou římsou propisuje nápis Gasthaus - Hostinec. Korunní římsa je profilovaná.

Patro středního traktu je zděné z cihly a členěno 4 osami, všechny otvory mají ostění obezděné z betonových cihel. Od SV na výšku obdélný okenní otvor s hladkou bílou šambránou, na výšku obdélný dveřní otvor, na výšku obdélný okenní otvor s hladkou bílou šambránou, na výšku obdélný dveřní otvor. Děle 5 obdélných drobných otvorů pro holubník.

Patro stodoly zděné z cihel je tvořeno 3 osami, od SV na výšku obdélný okenní otvor s hladkou obdélnou šambránou, otisk po rámu okna na vnitřním líci zdiva, na výšku obdélný dveřní otvor s hladkou obdélnou šambránou a na výšku obdélný okenní otvor s hladkou obdélnou šambránou, otisk rámu viditelný na vnitřním líci zdiva. Korunní římsa je profilovaná.

poslední trakt severovýchodního průčelí - stodola

3.2.5 Střeška

Střeška na každém traktu je sedlová s hřebenem kolmo orientovaným k návisi - štítová orientace. Štíty mezi jednotlivými traktami jsou nadvýšeny nad střešní rovinu. Střeška je pokryta eternitovými šablonami načervenalé barvy kladenými v diagonálních řadách do obvodového rámu. Šablony jsou přichyceny k prkennému bednění V rovině střešky stodoly a hospodářského traktu jsou dva čtvercové výlezy. Střeška každého traktu je opatřena vysokým, tyčovým, jednoduchým, hromosvodem. Po okapových žlabech zbyly jen okapové háky.

celkový severovýchodní pohled od kostela

celkový severovýchodní pohled směrem do vsi

obytná část severovýchodního průčelí

střední, hospodářský trakt severovýchodního průčelí

3.3. ROZBOR DISPOZIČNÍHO SCHÉMATU DOMU

Přízemí obytné části je členěno do dvou hloubkových traktů. Severovýchodní trakt je příčkou dělen na dvě rovnoměrné části, do středu traktu ústí hlavní vstup, do komunikačního uzlu obytné části domu. M101 je plochostropá chodba se schodištěm do patra. Z chodby se vstupuje do všech místností obou traktů obytné části domu. Plochostropá místnost v JV části traktu je propojena s M101 sníženým vstupem pod schodištěm. M104 slouží také jako komunikační prvek, vstupuje se z ní do chlévů M105, v podlaže je proraženo nové schodiště do sklepa. Z M103 prolomeno do M104 okno. M103 má samostatný vstup z exteriéru. M103 (dříve zázemí pro hostinec) přístupná z chodby M01. Severozápadní trakt při návsi tvoří jedna prostorná plochostropá místnost M102, která sloužila jako pohostinství.

Hospodářský, střední trakt je členěn na dva hloubkové trakty s různou výškou podlahy. Do severozápadního traktu se vstupuje z obytné části M104 kamenným portálem, prostor chlévů je rovněž přístupný samostatně z exteriéru, ze SV průčelí. M105 není je zastropena 10 poli cihelné klenby valené do I nosníků. Druhý hloubkový trakt severovýchodní tvoří jeden prostor chlévů M106 přístupný ze SV průčelí, zastropen je cihelnou valenou klenbou do I nosníků.

Přízemí stodoly je členěné výškou podlahy. V SZ části stodoly je vyhloubena dvoustupňová jáma, v celé šířce objektu. Prostorové členění není, stropy chybí, prostor otevřen do krovu. M107 přístupná ze SV průčelí.

Rozvržení traktů - obytný - chlévy - stodola je původní, došlo ke změnám v dispozici a to zejména přestavbou kolem roku 1930.

Patro obytného traktu je členěno stejně jako přízemí na dva hloubkové trakty. Na komunikační prostor, se schodištěm M201 navazuje JV obytná plochostropá místnost M202, J další obytná místnost M203 a SZ prostorná plochostropá obytná místnost M202, která je propojena i vstupem z místnosti M203.

Patro hospodářského, středního traktu není prostorově členěno, otevřeno do krovu.

Patro hospodářských staveb sloužilo ke skladování sena a slámy pro dobytek.

Suterén obytné části domu je dnes přístupný ze schodiště z M104. Podél nosné zdi vede chodbička, na jihu se zalamuje podél obvodové nosné stěny do pravého úhlu a vede na SZ, severně je propojena s nikou a sklípkem, SZ ústí za třemi schodišťovými stupni do sklepa zaklenutého kamennou valenou klenbou. Chodbička je osvětlována dodatečně vyraženými osvětlovacími otvory. Prostor valeného sklepa je odvětráván větracími otvory na SZ průčelí.

Podkroví Půda obytného traktu je jednoúrovňová, dále nečleněná. Většina prvků krovu vyřezána. Nad středním traktem a stodolou krov z většiny zachován.

3.4. ARCHITEKTONICKÝ ROZBOR INTERIÉRU

Všechny prvky – okna, dveře, podlahy jsou detailně popsány v inventarizačních kartách, které jsou přílohou tohoto SHP, proto zde nebudou podrobně popisovány!

3.4.1. Přízemí – popis místností

101 – chodba

Základní charakteristika – hladce omítaná plochostropá prostora obdélného půdorysu. Tato chodba je základním komunikačním uzlem domu, přístupná je ze SV průčelí domu. Jsou z ní vedeny vstupy do všech místností přízemí, také z ní vedou schodiště do patra. Do chodby je situováno otopné těleso, na koso vystavěné „pece“.

pohled od vstupních dveří na JZ stěnu

pohled SV stěnu se vstupními dveřmi

pohled na schodiště do patra v JV stěně

pohled na vstup do M102, SZ stěna

SV stěna obvodová otevřená jedním na výšku obdélným dveřním otvorem s kamenným ostěním s nadsvětlíkem, jež je vloženo do kónické, segmentově zaklenuté niky.

JZ stěna prolomena jedním na výšku obdélným dveřním otvorem s obložkovou zeleně natřenou zárubní s drážkou do M103. Západní roh vyplňuje nakoso vystavěné topeniště.

JV stěna prolomena dvěma na výšku obdélnými otvory SV se vstupuje na dřevěné smíšenocaré schodiště U půdorysu vedoucí do patra. JV otvor se segmentovým nadpražím vede pod schodištěm do M104.

SZ stěna prolomena jedním na výšku obdélným dveřním otvorem s obložkovou zárubní zeleného nátěru do M102. JZ roh vyplněn nakoso vystavěným topeništěm.

Zastropení plochý strop s omítaným rákosovým podhledem

Podlaha z kamenných placáků

102 - hostinec

Základní charakteristika - prostorná půdorysně téměř čtvercová místnost, situovaná v SZ části obytného traktu, plochostropá, hladce omítaná. Ve středu stropu rovnoběžně s hřebenem domu je podvlečen kovový omítaný průvlak se dvěma kovovými závěsnými háky. M102 je přístupná z JV z M101 a M103.

pohled na SZ stěnu

pohled na JZ stěnu

pohled na JV stěnu

pohled na SV stěnu

SZ stěna obvodová, nosná je otevřena dvěma na výšku obdélnými okenními otvory vloženými v nice se segmentovým nadpražím, parapet odskočený

JZ stěna obvodová, nosná je otevřena dvěma na výšku obdélnými okenními otvory vloženými v nice se segmentovým nadpražím, parapet odskočený

JV stěna mezitraktová nosná je prolomena dvěma na výšku obdélnými dveřními otvory. SV vstup do místnosti v segmentově zaklenuté nice o rozdílné ve spodní a horní části. Horní část niky je užší, došlo tedy k rozšíření původního otvoru. Do niky je vložena dřevěná obložková zárubeň zeleného nátěru s drážkou. JV vstup se segmentovým nadpražím vede do M103. Mezi vstupy je nyní vybouraný otvor do topeniště a kominového systému.

SV stěna obvodová, nosná je prolomena do exteriéru dvěma na výšku obdélnými okenními otvory vloženými v nice se segmentovým nadpražím, parapet odskočený

Podlaha z většiny násyp, v JV části zbytek prkenné podlahy

Zastropení plochostropé hladce omítaný rákosový podhled na trémovém stropu

103 – kuchyně

Základní charakteristika – hladce omítaná plochostropá místnost situovaná v JV části obytného traktu. Přístupná je ze SV a JZ. Z M101 a M102.

pohled na JV stěnu

pohled na SZ stěnu

pohled na SV stěnu

pohled na SZ stěnu

pohled na dveře v SV stěně

SZ stěna mezitraktová, nosná, je otevřena jedním na výšku obdélným dveřním otvorem, ve středu stěny je vložena malá segmentově zaklenutá nika, cihlová, ta byla dříve otevřena do prostoru hostince, nejspíše sloužila jako podávací okénko, náznaky kování pro uzavírání nebyly nalezeny. V SZ roh stěny odkryta konstrukce topeniště, chlebové pece a dvou roznášecích cihelných pasů.

JZ stěna obvodová, nosná je otevřena dvěma na výšku obdélnými okenními otvory, parapet lícovaný. Zdivo je nestejně šířky, su třetí severozápadní okenní osy je odskok ve zdivu.

JV stěna mezitraktová je prolomena pouze sopouchem pouze sopouchem ústícím do komína situovaného ve středu objektu a v ose hřebenu vystupujícím nad střešní rovinu.

SV stěna nosná příčka je prolomena dveřním na výšku obdélným otvorem s dřevěnou obložkovou zárubní s drážkou se zeleným nátěrem. Dveře jsou vsazeny do niky segmentově zaklenuté a vedou do M101. V SZ rohu odkrytá konstrukce topeniště, cihlový roznášecí pas. Pod stropem sopouch do tahového komína. Čtvercové okno je prolomeno do M104.

Podlaha z většiny násyp, v JV části zbytek prkenné podlahy

Zastropení plochostropé, v Z části chybí, hladce omítaný rákosový a heraklitový podhled na trémovém stropu, v JV části omítaný hurdisový strop.

104 – komunikační krček

Základní charakteristika – hladce omítaná plochostropá místnost situovaná v SZ části obytného traktu je přístupná samostatně z exteriéru, ze SV průčelí, a také z M101. Z M104 se vstupuje do středního hospodářského traktu, který má oproti obytnému traktu vyvýšenou podlahu o 40cm. Ve středu místnosti je zapuštěno schodiště vedoucí do sklepa.

pohled na SV stěnu

schodiště do sklepa

pohled na JZ stěnu

pohled na JV stěnu

SZ stěna masivní kamenná dřívě obvodová zeď starší fáze obytné části objektu, dnes nosná jen pro dřevěné schodiště do patra. Prolomena na výšku obdélným otvorem, jež vede do M101. V omítce patrné dva otisky po příčce.

JZ stěna nosná příčka je prolomena jedním okenním čtvercovým otvorem do místnosti M103.

JV stěna mezitraktová je prolomena jedním dveřním na výšku obdélným otvorem vedoucím do chléva. Ostění dveřního otvoru je kamenné, před otvorem kamenný stupeň z kamenné plotové kuny. Při obvodové zdi je cihelná na výšku obdélná nika, nad ní zbytek vodorovného betonového prvku.

SV stěna nosná obvodová je prolomena dveřním na výšku obdélným otvorem s dřevěnou rámovou zeleně natřenou zárubní vsazenou do ostění vyzděného z betonových šedých cihel. Další tři otvory jsou okenní, dva na výšku obdélné o různé výšce parapetu, jeden okenní otvor je na šířku obdélný v ose místnosti pod stropem. Na stěně jsou otisky od příčky a vodorovného zastropení.

Podlaha betonová deska bez povrchové úpravy.

Zastropení plochostropé, hurdisové desky s patkami do I nosníků, hladce omítané, střední pole z části chybí.

Střední - hospodářský trakt

105 - chlévy

Základní charakteristika – přízemí středního traktu zabírají chlévy, M105 jejich prostornější první díl je zastropen deseti poli cihelné klenby valené do I nosníků. Vstup ze SV průčelí z exteriéru doplňuje vstup z obytného traktu z M104. Z vybavení chléva se dochoval jeden úvazový sloupek, několik torz litinových píték a podezdívky pod žlaby. Cihelné podezdívky jsou vystavěny na betonové desce, betonová deska vede také středem chlévů, mezi betonovými pásy je tedy vymezeno stání pro skot.

Na I nosnících jsou připevněny 4 kovové lustrháky.

pohled na SV stěnu

pohled na SZ stěnu

pohled na JV stěnu

SZ stěna masivní kamenná mezitraktová zeď je prolomena jedním na výšku obdélným dveřním otvorem vsazeným do niky se segmentovým nadpražím, ostění je kamenné. Dveře vedou do obytného traktu do M104. Nalevo od dveří je otvor do komína.

JZ stěna obvodová nosná, prolomená třemi na šířku obdélnými okny s šikmým parapetem, vyspádovaným směrem do interiéru. Pod každým oknem je vyzděna svislá dutina, nahoře zakončená kovovým obdélným rámečkem, pro odvod kondenzátu z oken.

JV stěna masivní kamenná zeď odděluje druhý díl chlévů ve středním traktu. Není prolomena žádným otvorem. Pouze ve středu stěny pod stropem je malý, na výšku obdélný snad větrací otvor.

SV stěna nosná obvodová masivní kamenná stěna je ve středu prolomena dveřním na výšku obdélným otvorem vedoucím do exteriéru. Ostění otvoru je obezděné z betonových šedých cihel. Do exteriéru jsou prolomena dvě okna na šířku obdélná, s dovnitř sešikmeným parapetem, ostění obezděné betonovou šedou cihlou. Otvory na odtok kondenzátu chybí.

Podlaha z části betonová deska bez povrchové úpravy, hlína.

Zastropení cihelné klenby valené do I nosníků, hladce omítané, 10 polí.

106 - druhý díl chlévů

Základní charakteristika – přízemí středního traktu zabírají chlévy, M106 navazuje na JV na prostornější první díl chlévů. Podlaha je vyvýšena oproti M105 o 60 cm. Strop je o třech polích cihelné klenby valené do I nosníků, ve stejné výšce jako v prvním dílu chlévů, z toho plyne nižší světla výška. Prostor mezi masivními kamennými stěnami obsahuje tři vyzdžené zidky na cihelné podlaže, a jeden vodorovný betonový prvek, část konstrukce je nahrubo omítnutá. Předpokládaný účel je chlívek pro prasata.

pohled na SV stěnu

pohled na JZ stěnu

SZ stěna masivní kamenná stěna není prolomena žádným otvorem.

JZ stěna obvodová nosná masivní, kamenná, z části nahrubo omítnutá zeď je prolomena dvěma malými větracími otvory, Levý z nich je zazděn.

JV stěna masivní nosná kamenná zeď odděluje střední trakt od posledního traktu - stodoly. Ve zdi jsou prolomeny dva na výšku obdélné drobné větrací otvory, dnes zaslepené.

SV stěna nosná obvodová masivní kamenná stěna je ve středu prolomena dvěma dveřními na výšku obdélnými otvory vedoucími do exteriéru a jedním čtvercovým oknem. Ostění všech otvorů je obezdženo z betonových šedých cihel.

Nadpraží nad otvory je tvořena dvěma ocelovými I nosníky, do nichž jsou zároveň opřeny I nosníky do nichž je klenutá valená klenba. Nadpraží je tedy silně přetíženo.

Podlaha z části cihelná, z části hlína.

Zastropení cihelné klenby valené do I nosníků, neomítnuté, 3 pole.

Poslední hospodářský trakt - stodola

107- stodola

Základní charakteristika – přízemí posledního hospodářského traktu je využito pro stodolu M107. Podlaha je vyvýšena oproti M106 o 50 cm. Prostor je otevřen do krovu strop chybí. Stodola je přístupná z SV průčelí vraty. V SZ části stodoly je zahloubena dvouúrovňová jáma s vybetonovanými 3 podstavci kruhového půdorysu, (na siláž?).

pohled na JZ stěnu

pohled na JV stěnu

pohled na SZ stěnu

pohled na SV stěnu

SZ stěna masivní, kamenná, nosná a mezitraktová stěna není prolomena žádným otvorem.

JZ stěna masivní, kamenná, obvodová nosná stěna z části částí nahrubo omítnutá je prolomena třemi malými obdélnými větracími otvory, z nichž dva jsou zaslepeny

JV stěna masivní, kamenná, obvodová nosná stěna z části částí nahrubo omítnutá

SV stěna nosná, obvodová, masivní, kamenná stěna je mimo osu prolomena velkým na šířku obdélným vratovým otvorem. Rohy ostění jsou vyztuženy cihlami.

Podlaha z hlíněná, z části skála

Zastropení není, patrně jsou kapsy po stropních trámech, prostor je otevřen do krovu.

3.4.2. Suterén

001 – sklep

Základní charakteristika – sklep přístupný z prostoru chodby z M104 po kamenném schodišti a plochostropou chodbou, na kterou navazuje kolmá, podél obvodové stěny vedená chodba sklenutá cihelnou valenou klenbou. V klenuté chodbě jsou 4 schodišťové kamenné stupně, nad nimi jsou dva klenebné pasy. Chodba ústí do sklepa s kamennou valenou klenbou s vrcholnicí kolmou ke štítu budovy. Z chodby je vstup do menšího prostoru s cihelnou klenbou. Nejblíže za ohybem chodby je nika, snad zazděného otvoru.

pohled na SV stěnu v chodbě

pohled na JZ stěnu chodby

pohled na SV stěnu chodby rovnoběžné s obvodovou stěnou

pohled na SZ stěnu chodby rovnoběžné s obvodovou stěnou

sklep pod M102 pohled na SV stěnu

sklep pod M102 pohled na SZ stěnu

sklep podlaha z kamenných placáků

nika přístupná z chodby

001 - chodba se schodištěm do sklepa

SV stěna cihelná, přiléhá k ní kamenné schodiště

JZ stěna chodby je nosná, obvodová, masivní, kamenná, neomítaná, prolomená na šířku obdélným otvorem do exteriéru

JV stěna nosná z části kamenná, a z části betonová neomítaná

SZ stěna nosná, kamenná, do M002

Podlaha hliněná

Zastropení betonová monolitická deska

002 - chodba rovnoběžná s obvodovou JZ stěnou

JZ stěna chodby je nosná, obvodová, masivní, kamenná, neomítaná, prolomená na šířku obdélným otvorem do exteriéru

SV stěna je cihelná dělicí příčka s jedním na výšku obdélným dveřním otvorem, s dřevěnou rámovou zárubní, který vede do sklípku M003. V SV části je cihelná nika s kamennou zazdívkou a v chle klenutým stropem.

SZ stěna nosná, kamenná, prolomená na výšku obdélným dveřním otvorem, ostění je vyztuženo cihlami, nadpraží segmentové z cihel. Dveře vedou do M004

Podlaha hliněná

Zastropení 3 pole a 3 klenebné cihelné pasy

Schodiště o 4 kamenných stupních je ve středu chodby se sklonem k M004.

003 - sklípek

SV stěna masivní kamenná bez otvoru

JZ stěna cihelná prolomená na výšku obdélným dveřním otvorem s dřevěnou rámovou zárubní

JV stěna kamenná bez otvoru

SZ stěna kamenná prolomená jedním na šířku obdélným otvorem, který je zazděn cihelnou zazdívkou

Podlaha hliněná

Zastropení cihelná klenba

004 - sklep

SV stěna masivní kamenná bez otvoru

JZ stěna kamenná, obvodová, nosná stěna prolomená jedním okenním otvorem na šířku obdélným

JV stěna kamenná s na výšku obdélným dveřním otvorem bez zárubně, na šířku obdélným otvorem, který je zazděn cihelnou zazdívkou, ostění vyztuženo cihlami

SZ stěna kamenná, nosná, obvodová, prolomená jedním na šířku obdélným větracím otvorem, vedoucím nad terén, se parapet do interiéru sešikmený

Podlaha z kamenných placáků

Zastropení valená kamenná klenba

3.4.3. Patro

201 – síň

Základní charakteristika – hladce omítaná plochostropá prostora obdélného půdorysu. Tato chodba je základním komunikačním uzlem domu. Jsou z ní vedeny vstupy do všech místností patra, také do ní ústí dřevěné smíšenoačaré schodiště s přízemí. v SZ rohu chodby je kominové těleso.

pohled na SZ stěnu

pohled na JV stěnu

pohled do prostoru schodiště

pohled na SV stěnu

SV stěna cihelná, obvodová otevřená jedním na výšku obdélným okenním otvorem se segmentovým nadpražím a slícovaným parapetem.

JZ stěna cihelná příčka prolomená jedním na výšku obdélným dveřním otvorem, se segmentově zaklenutým nadpražím.

JV stěna kamenná, dřívě obvodová je prolomená jedním na výšku obdélným dveřním otvorem, vedoucím do M204.

SZ stěna prolomena jedním na výšku obdélným dveřním otvorem ústícím do M202. Stěna je z části omítnuta, je vidět otisk šikmého zastropení schodišťového prostoru.

Zastropení chybí

Podlaha chybí

202 - světnice

Základní charakteristika - prostorná půdorysně téměř čtvercová místnost, situovaná v SZ části obytného traktu, původně plochostropá, dnes strop chybí, hladce omítaná. M202 je přístupná z JV z M201 a M203. Mezi okenními otvory ve štítové - SZ stěně je otisk po příčce.

pohled na štítovou SZ stěnu

SZ stěna obvodová, cihelná, nosná je otevřena dvěma na výšku obdélnými okenními otvory vloženými v nice se segmentovým nadpražím, parapet lícovaný

JZ stěna obvodová, cihelná, nosná je otevřena dvěma na výšku obdélnými okenními otvory vloženými v nice se segmentovým nadpražím, parapet lícovaný

JV stěna cihelná, je prolomena dvěma na výšku obdélnými dveřními otvory se segmentovým nadpražím. SV vstup vede do M201. JV vstup se segmentovým nadpražím vede do M103.

SV stěna obvodová, nosná je prolomena do exteriéru dvěma na výšku obdélnými okenními otvory vloženými v nice se segmentovým nadpražím, parapet lícovaný

Podlaha chybí

Zastropení chybí

203 – komora

Základní charakteristika – hladce omítaná plochostropá místnost situovaná v JV části obytného traktu. Přístupná je ze SV a JZ. Z M201 a M202.

SZ stěna mezitraktová cihelná stěna je otevřena jedním na výšku obdélným dveřním otvorem, se segmentovým nadpražím.

JZ stěna obvodová, nosná je otevřena dvěma na výšku obdélnými okenními otvory, parapet odsazený, nadpraží segmentové

JV stěna nenosná příčka z dřevěných sloupků vyplněných heraklitem, bez otvoru.

SV stěna cihelná příčka je prolomena dveřním na výšku obdélným otvorem se segmentovým nadpražím, v S rohu je sopouch do kominu.

Podlaha chybí

Zastropení chybí

pohled na JZ stěnu

pohled na SZ stěnu

204 - světnice

Základní charakteristika – hladce omítaná plochostropá místnost situovaná v SZ části obytného traktu je přístupná z M201. Na stropě kolmo ke štítu omítnutý průvlak s kapsami na sloupky, napovídá o dřívějším předělení pokoje na dva.

SZ stěna masivní kamenná dřívě obvodová zeď starší fáze obytné části objektu, dnes nosná jen pro dřevěné schodiště. Proměna na výšku obdélným otvorem, jež vede do M201.

JZ stěna obvodová, nosná je otevřena na výšku obdélným okenním otvorem, parapet lícovaný, nadpraží rovné

JV stěna mezitraktová nosná s mělkou nikou na výšku obdélnou

SV stěna obvodová, nosná je otevřena na výšku obdélným okenním otvorem, parapet lícovaný, nadpraží rovné
Podlaha chybí.

Zastropení plochostropé, strop trámový s omítaným rákosovým pohledem.

pohled na SV stěnu

pohled na JZ stěnu

Střední hospodářský trakt

205 - skladovací patro

Základní charakteristika – nad celým středním traktem je nečleněné skladovací patro, neomítané bez stropu a povrchové úpravy podlahy

pohled na JZ a SZ stěnu

pohled na JV stěnu

SZ stěna štítová, nosná, cihelná, vybouraný otvor do obytného traktu do M204.

JZ stěna obvodová, nosná z části kamenná a z části z cihel zděná stěna bez otvorů

JV stěna štítová, (mezitraktová) nosná z části kamenná a z části z cihel zděná stěna bez otvorů

SV stěna obvodová, nosná je otevřena 2 na výšku obdélnými okenními otvory, parapet lícovaný, nadpraží rovné a 2 na výšku obdélnými dveřními otvory s rovným nadpražím

Poslední hospodářský trakt - stodola

206 - skladovací patro

Základní charakteristika dnes podlaha skladovacího patra úplně chybí, na nosných stěnách jsou ale kapsy po stropních trámech, jeho existenci lze tedy předpokládat, stěny patra jsou hrubě omítnuty, strop chybí, prostor je tedy volně otevřen do krovu.

SZ stěna štítová, nosná, cihelná, bez otvoru

JZ stěna obvodová, nosná cihelná stěna bez otvorů

JV stěna štítová, nosná z části kamenná a z části z cihel zděná stěna s jedním čtvercovým otvorem,

SV stěna obvodová, nosná je otevřena 2 na výšku obdélnými okenními otvory, parapet lícovaný, nadpraží mírně vyklenuté a 1 na výšku obdélným dveřním otvorem s mírně vyklenutým nadpražím

3.4.4. Podkroví

Každý trakt je zastřešen samostatně sedlovou střechou s hřebenem kolmým k návisi.

Řezivo krovu je ručně tesané, z velké části vyřezané a ukradené.

Konstrukce krovu nad obytným traktem je stojatá stolice se dvěma vaznicemi bez vrcholové. Počet vazeb nezjištěn, díky nepřístupnosti. Půdní prostor je prosvětlen jedním oknem situovaným v ose štítu. Nad oknem je půlkruhový větrací otvor, po straně obdélného okna se nachází dva kruhové větrací otvory.

pohled do krovu od JV

Krov nad středním hospodářským traktem je rovněž jednoduchá stojatá stolice se dvěma vaznicemi, bez vrcholové. Obsahuje 17 vazeb z toho 5 plných v rytmu 1 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 1. Plné vazby obsahují 2 sloupky, 4 pásy, 2 vzpěry, hambálek a vazný trám. Plné vazby u štítových stěn mají o 2 pásy méně, Pásy úplně chybí ve 3. plné vazbě od SZ. Krokve jsou všechny čepovány do pozednice, ta je osedlána shora do vazných trámů, ty jsou osedlány do pozednice. Krokve u hřebenu jsou spojeny na ostřích.

pohled do krovu od JV

Konstrukce krovu posledního traktu - stodoly

Krov nad stodolou je rovněž jednoduchá stojatá stolice se dvěma vaznicemi, bez vrcholové.

Obsahuje 16 vazeb z toho 4 plné v rytmu 1 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 1 - 0 - 0 - 0 - 1.

Krokve jsou všechny čepovány do pozednice, ta je osedlána shora do vazných trámů, ty jsou osedlány do pozednice.

Krokve u hřebenu jsou spojeny na ostřích.

Ve 2. a 3. plné vazbě je ve vazném trámu zádlab obdélníkového tvaru.

pohled do krovu od JV

detail zádlabu ve vazném trámu

4. STAVEBNĚHISTORICKÝ VÝVOJ

Poznámka na úvod, závěry stavebněhistorického vyhodnocení se opírají o samostatná zjištění získaná při terénní fázi průzkumu tak i o údaje získané z archivních pramenů. Je tedy důležité upozornit, že průzkum byl proveden nedestruktivně, to tedy limituje závěry. Další zjištění a případné úpravy těchto závěrů mohou přinést nálezkové situace, které se vyskytnou během stavebních úprav domu.

Zaměřme-li se na prozkoumání archivních dějin objektu, jsou velmi skrovné, jak již bylo zmíněno v části dějin objektu. Nedochovaly se žádné stavební plány, kroniky nejsou k dispozici a nálezy v matrikách jsou pouze kusé. Dochované pozemkové knihy se vztahují k majetkovým záležitostem, ale o využití domu nebo o jeho proměnách se nedozvídáme téměř nic.

Na ikonografii můžeme vysledovat vývěsní štít již od roku 1901, budeme tedy předpokládat, že lákal hosty do hostince, který zde snad existoval od přestavby z období kolem roku 1860. V roce 1860 se v matrikách ztrácí u č. p. 11 záznamy o hostinských, zmiňování jsou již jen sedláci. Je tedy možné, že dům č. p. 21 převzal hostinské řemeslo v obci. Ikonografie také zachycuje rozšíření objektu po přestavbě kolem roku 1930.

Z mapových podkladů víme, že se půdorys domu často výrazně proměňoval. Na stabilním katastru je statek půdorysu U členěného do tří budov. Dvě budovy jsou nespalné, jedna spalná. Na indikační skice, jež byla aktualizována přelepem v místě sledovaného objektu v letech 1860-1870, je zachycen stav po přestavbě. Zaniká stavení okapové orientace, nově vystavená obytná nespalná část je přistavěna ke stávající nespalné budově. Spalná budova zůstává. Na reambulované mapě z roku 1903 je objekt zachycen jako sjednocená budova obdélníhého půdorysu.

Z detailního průzkumu stávajících konstrukcí je patrné, že jejich většina pochází z období druhé poloviny 19. století a z období přestavby kolem roku 1930.

Z domu, který je zachycen na stabilním katastru, se do současnosti dochovala jen kamenná stěna, která v poslední fázi tvořila součást kolny. Materiál z tohoto objektu posloužil pro výstavbu obytné části domu kolem roku 1860. Ta byla přistavěna k chlévům, které byly tímto zásahem zkráceny. Během této přestavby se již v dispozici počítalo s provozováním hostince.

Při přestavbě v poslední čtvrtině 19. století došlo k odstranění spalné stodoly, která byla nahrazena kamennou, jež navazovala na rozšířené chlévy. Kolem roku 1930 byla obytná část směrem k chlévům rozšířena, hospodářské trakty navýšeny. Po roce 1945 se stavení dotkly jen drobné stavební úpravy.

Fáze 1

Doba výstavby 1. polovina 19. století. Na dnešní parcele byl postaven zděný dům okapové orientace, chlévy štítové orientace a spalná stodola. Objekt okapové orientace byl využit pro stavební materiál pro stavbu nové obytné části kolem roku 1860. Z tohoto období se zachovala samostatně stojící kamenná stěna na hranici parcely číslo 4. Sloužila jako ohrazení a součást pozdější kolny. Vzhledem k tomu, že nová obytná část navázala na stávající chlévy, které byly při další etapě přestavby domu rozšířeny, je pravděpodobné, že jihozápadní stěna dnešních chlévů pochází také z první fáze výstavby, nebo byla přezděna z původního materiálu.

Fáze 2

Přestavba z období kolem roku 1860 využila materiálu z objektu okapové orientace pro stavbu nové obytné části, jež navázala na stávající chlévy, které díky tomuto zásahu byly zkráceny. Patrová stavba štítové orientace je v přízemí kamenná a v patře cihelná s vnitřními nosnými stěnami cihelnými. V přízemí je ze síně přístupná kuchyň, hostinec a schodiště do patra, kde je stejně rozvržení, na síň navazuje světnice a komora. V kuchyni je chlebová pec žárovkovitého půdorysu pod křížením nosných zdí. Komín situován v SV rovině střechy. Pod schody do patra bylo situováno schodiště do sklepa. Na obytnou část navazují chlévy a spalná stodola.

Fáze 3

V poslední čtvrtině 19. století dochází ke sjednocení půdorysu. Chlévy byly rozšířeny na šířku obytné části. Jihozápadní stěna zřejmě přezděna z původní stěny, nebo byl celý hospodářský trakt zbořen a nahrazen novostavbou. Zaniká spalná stodola a je nahrazena stodolou kamennou. Obytný trakt zůstává beze změny.

Fáze 4

Kolem roku 1930 dochází k rozšíření obytného traktu směrem do prostoru chlévů o jednu okenní osu. V tomto prostoru vzniká v přízemí další komunikační uzel domu. Přemístěno je sem schodiště do sklepa, při obvodové stěně vzniká zádveř a dodatečně toaleta. Je zde také vstup do prostor chlévů. Provedena byla změna polohy komína, který se posunul na osu

hřebenu střechy. Nově vyřešeno bylo topeniště, které bylo přemístěno do síně a sem byla rovněž přeložena poloha ústí chlebové pece.

V patře je rozšířený prostor využit jako další světlice přístupný ze schodiště.

Hospodářské trakty jsou vzestupně vyvýšeny, čímž vzniká na půdách větší prostor pro skladování. Chlévy jsou nově zastropeny cihelnou klenbou do I nosníků.

Fáze 5

Novodobé úpravy jsou jen nepatrného rozsahu, jedná se hlavně o dílčí rozpříčkování obou síní.

5. ARCHITEKTONICKO - PAMÁTKOVÉ HODNOCENÍ

Dům č.p. 21 je cenným dokladem skokovské zástavby z druhé poloviny 19.století. Jeho hodnota je dána nejen tím, že je to poslední dochované vesnické stavení ze zaniklé obce, ale i pro autenticitu dochovaných konstrukcí a prvků a také dispozičního členění. Zároveň i zachováním členění fasád včetně jejich původních vrstev omítek.

Změny v objektu byly převážně užitkového charakteru vyplývajících ze soudobých potřeb - změna přístupu do sklepa, vytvoření toalety.

Z hlediska urbanistického je rovněž významné situování samotného objektu, který těsně sousedí s kostelem Panny Marie Pomocné. Dům s hospodářským zázemím patřil k největším stavením v obci.

Závěrem nelze dodat nic jiného, než aby při stavebních úpravách, které tento dům nutně vyžaduje, aby bylo respektováno co nejvíce z rozpoznávaných hodnot, aby byly zachovány a prezentovány pro další generace.

6. SOUPIS HODNOTNÝCH KONSTRUKCÍ A PRVKŮ

Poznámka na úvod: zde jsou uvedeny hodnoty vysledované v době tvorby průzkumu, je více než pravděpodobné, že během stavebních úprav budou objeveny nové hodnotné skutečnosti (např. povrchové úpravy, řemeslné značky), je důležité i jejich uchování a zdokumentování.

Soupis odráží subjektivní náhled zpracovatelky SHP na hodnoty sledovaného objektu.

Tvořící podstatu objektu:

obecné

- dochované hmotové řešení objektu a jeho dispoziční řešení

konstrukce

- kamenné a cihelné zdívo
- kamenná podlaha tvořená placáky v M101 a sklepe
- zbytky krovu z 2.pol.19 století a počátku 20. století

povrchové úpravy

- fragmentálně dochovaná klasicistní omítka průčelí včetně patrové a korunní římsy, nárožní bosáž

detaily

téměř žádné uměleckořemeslné prvky se nedochovaly, kromě vestavěných kamenných dveřních ostění a částí dřevěného schodiště

Památkově hodnotné

prvky

- kamenná dlažba v M101 a M002
- kamenné ostění dveří z exteriéru do M101 a do prostoru chlévů(M105) z M104

7. SOUPIS HLAVNÍCH ZÁVAD

Celkový havarijní stav objektu díky zanedbané jakékoli základní údržbě. Nezajištěný objekt se stal i terčem zlodějů, kteří se postarali i o vyřezání prvků krovu. Poničená krytina je hlavním důvodem zatékání, které se projevuje až do 1NP, díky němu jsou dřevěné stropy napadeny dřevomorkou.

Z úprav z přestavby kolem roku 1930, kdy byly vytvořeny valené klenby do I nosníků jako zastropení chlévů, není šťastné jejich uložení pouze na překlad dveřního otvoru v chlévu M106, překlad který hrozí zřícením.

8. NÁMĚTY NA REHABILITACI A ZACHOVÁNÍ PAMÁTKOVÝCH HODNOT OBJEKTU

Poznámka na úvod:

Cílem SHP je vyhodnocení hodnotných konstrukcí a vývoje objektu po stránce architektonicko památkové, mají však pouze doporučující charakter.

Zásadním partnerem pro jednání o možných stavebních úpravách jsou dle zákona č. 20/1987 Sb. o státní památkové péči zástupci státní památkové péče.

V rámci stavebních prací dojde zajisté k dalším stavebněhistorickým poznatkům, zejména při opravách stropů a omítek. Je proto vhodné nálezy dokumentovat a dále sledovat.

Obecné

- na opravu historických konstrukcí a prvků používat v maximální míře materiály korespondující s dobou jejich vzniku

Exteriér

- zachovat stávající historickou hmotu domu;
- zakonzervovat fragmenty klasicistní omítky, popřípadě po restaurátorském průzkumu zvážit její obnovu a doplnění, doplnění a opravení říms, šambrán a nárožní bosáže
- doplnit architektonické členění objektu, okna v původním členění, v přízemí osmitabulové, v patře šestitabulové zdvojené
- opravit komíny

Interiér

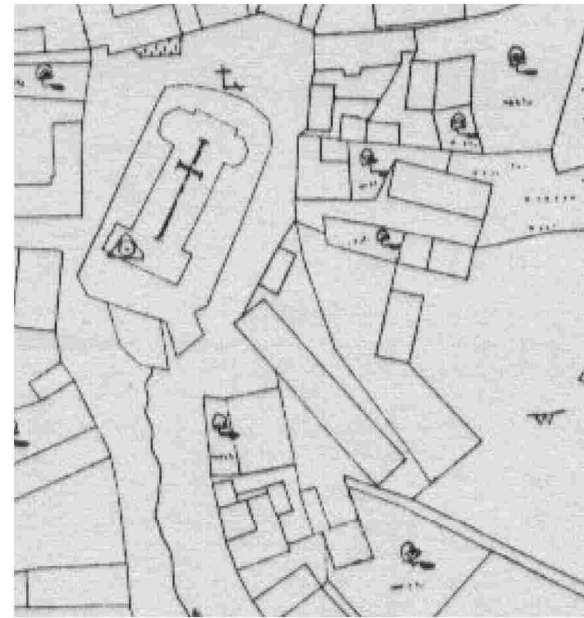
- zachovat a odborně opravit konstrukce
- zachovat konstrukci krovu, zajistit její odbornou opravu

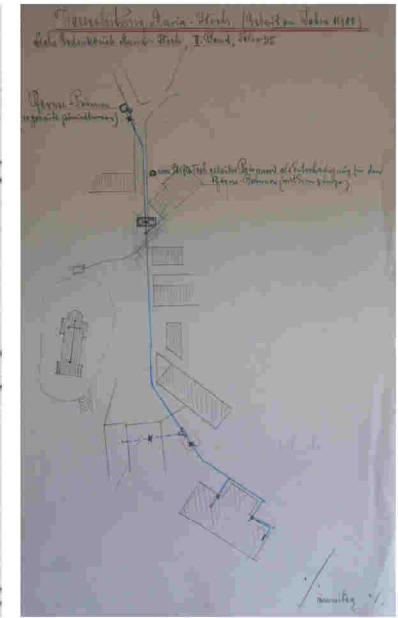
Císařský povinný otisk stabilního katastru, 1841

Indikační skica stabilního katastru, 1841

Reambulovaná mapa, 1903

Návrh samostatného vodovodu pro superiorát, 1902

1764

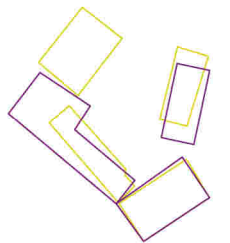
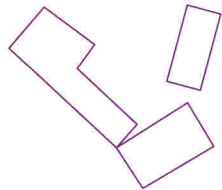
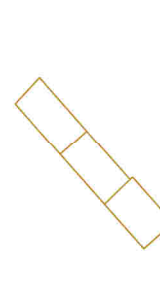
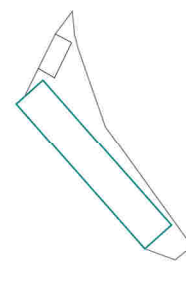
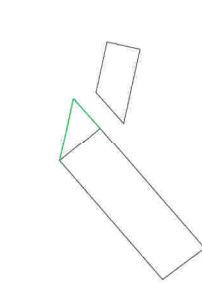
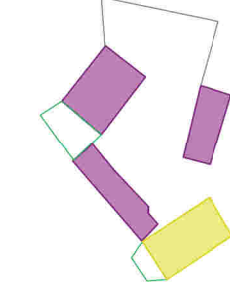
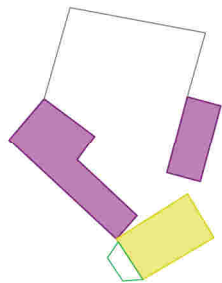
1841 upraveno 1860-70

1841

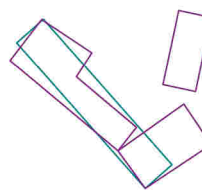
1902

1903

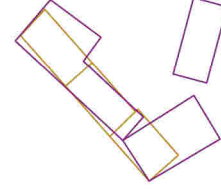
1952

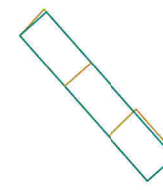
1841+1860-70

1860-70+1903

1860-70+1903

1903+1952

1764 na I. josefovském mapování
v místě hostince podélná stavba kolmá ke kostelu

1. fáze

Na indikační skice z roku 1841 je vidět půdorys zděného domu tvaru L se štitovou orientací, za ním navazuje spalná budova, celek tvoří částečně uzavřený dvůr půdorysu U. Indikační skica byla podkladem pro vytvoření stabilního katastru. Během let docházelo k její aktualizaci, vpisovaly se do ní údaje, změny objektů byly zaznamenávány přeplátkami. Na indikační skice Skuků došlo k přelepu u čp. 21, zmiňna se týká stavu domu mezi lety 1860-70. Na mapě je tedy zachycen pozdější stav domu než na stabilním katastru.

2. fáze

1841 na stabilním katastru se vyskytují nespalné objekty dva na místě domu půdorysu L. Za první nespalnou částí okapové orientace navazuje směrem do dvora budova obdélného půdorysu, jež s první částí není spojena. Poloha spalné budovy je nezměněna. Dvůr opticky uzavírá nespalný dům čp. 20.

3. fáze

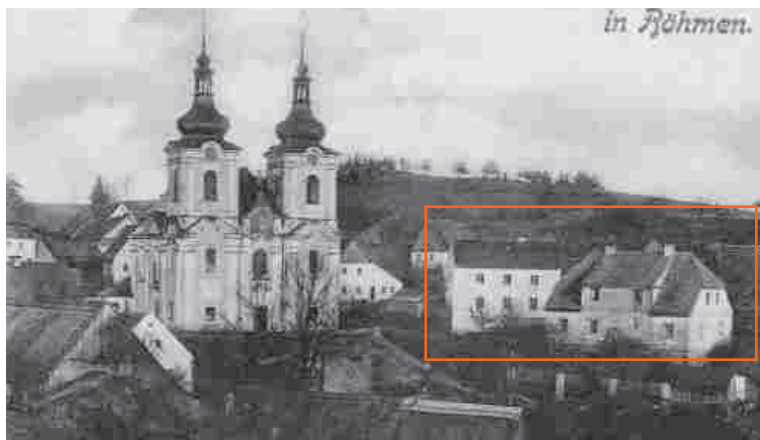
1902 - Schéma řešení vodovodu pro novou faru obsahuje skicu budov stojících východně od kostela, k nimž patří i sledovaný objekt čp. 21 později. Ten je zde vyznačen jako jednotná obdélná budova se štitovou orientací, uliční frontu kopíruje menší obdélný objekt se skosenou jihozápadní stěnou, který uzavírá dvůr. Situační plán uvažují jako informativní, že objekt byl v roce 1902 sjednocená obdélná budova.

4. fáze

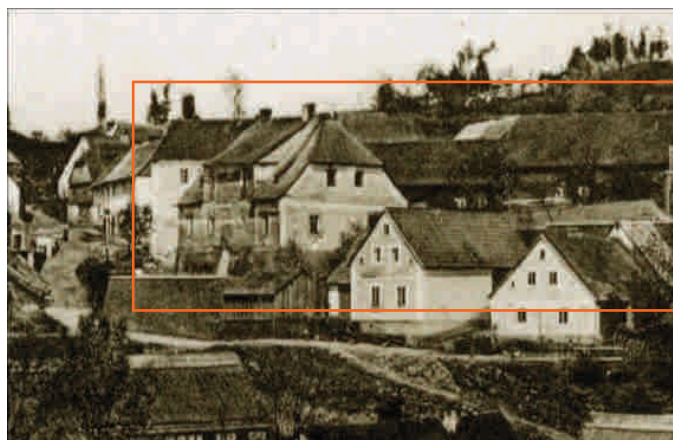
1903 - reambulovaná mapa z roku 1903 zachycuje objekt jako jednotnou obdélnou budovu štitové orientace a malý obdélný objekt okapové orientace. Čp. 20 je poprvé oddělen na samostatném pozemku.

5. fáze

Na mapování z roku 1952 je sledovaný objekt sjednocen v jednu obdélnou budovu členěnou do tří traktů. Stavba je orientována směrem ke kostelu štitově.

1901 stavba členěna, na tři trakty

na fotografii kolem roku 1910 je patrné členění fasády - nárožní bosáž a patrová římsa

stav budov koncem šedesátých let 20. století

fotografie po roce 1930 zachycuje objekt po další přestavbě, při níž byl rozšířen obytný trakt a vzesstupně směrem na východ zvýšeny hospodářské stavby

po 1903, pohled na průčelíhostince, přízemní stavba okapově orientovaná uzavírá dvůr

fotoarchiv NPÚ ÚOP v Lokti, Skoky 1983

1935, na SZ štítu vývěsní štít

fotografie nových obyvatel z roku 1946 zachycuje v pozadí přízemní stavbu, její zděná část, sousedící s cestou podél kostela, je pozůstatek stavby z roku 1841, kamenná zeď doposud zachována

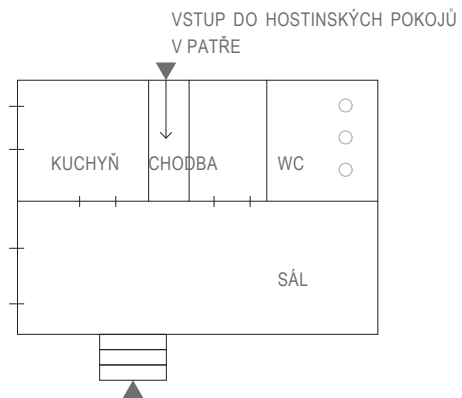
fotoarchiv NPÚ ÚOP v Lokti, Skoky 1988

Z dostupné ikonografie je patrné, že v roce 1901 - zatím nejstaršího vyobrazení obce, měl sledovaný objekt v uliční frontě obytnou část štítově orientace o výšce dvou nadzemních podlaží na kamenném soklu. Na obytnou část se napojuje nejprve snížený neomítaný trakt hospodářského zázemí - chlévů, dále vyvýšený trakt neomítané hospodářské budovy - stodoly, v níž je viditelné jedno drobné okno s bílou šambránou. Dvůr v západní části směrem ke kostelu uzavírá přízemní stavba okapově orientace. Jihozápadní průčelí je rozčleněno 3 okenními osami, v přízemí je členění oken osmitabulové v patře šestitabulové. Průčelí je na fotografii po roce 1903 členěno 2 okenními osami, ve štítu jednou osou. Ve štítu jsou dvě kruhová a jedno půlkruhové drobné okénko. Nad okny prvního podlaží je situován vývěsní štít. Viditelná je patrová a hlavní korunní římsa a nárožní bosáž.

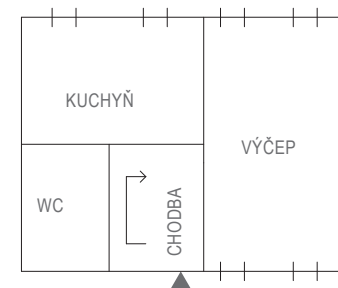
Tento stav se na vyobrazení domu nemění až do roku asi 1930. Kolem roku 1930 tedy dochází k přestavbě sledovaného objektu, při níž byl rozšířen obytný trakt o jednu okenní osu směrem do prosotru chlévů, a vzesstupně směrem na východ zvýšeny hospodářské stavby. Mění se i pozice komína, který je přemístěn ze SZ sřeštní roviny na hřebec. První dostupná barevná fotografie pořízená v šedesátých letech ukazuje poslední barevnost objektu. Obytná část v ploše okrová s bílou tektonikou a zelenými okenními výplněmi. Hospodářské stavby v šedé hrubé omítce, tektonika bílá. Vývěsní štít na průčelí domu je zachycen na fotografiích z roku 1901, 1903 a 1935.

fotoarchiv NPÚ ÚOP v Lokti, Skoky 1988, 83
<http://skoky.eu>

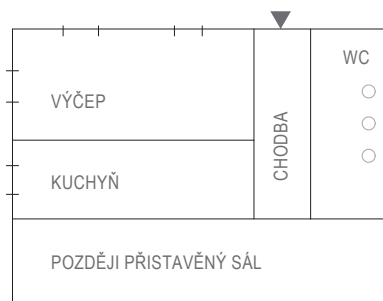
HOSTINEC LESTKOV

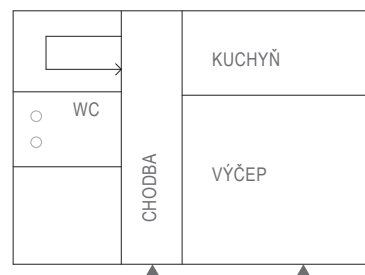
HOSTINEC SKOKY

HOSTINEC KOKAŠICE

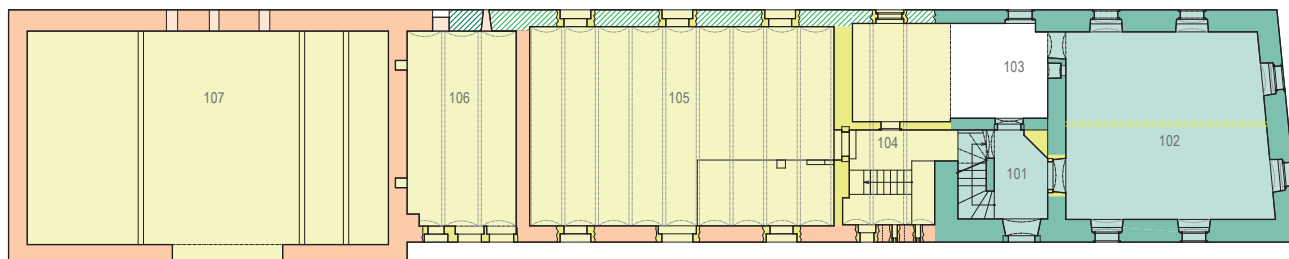
VÝČEP VALEČ

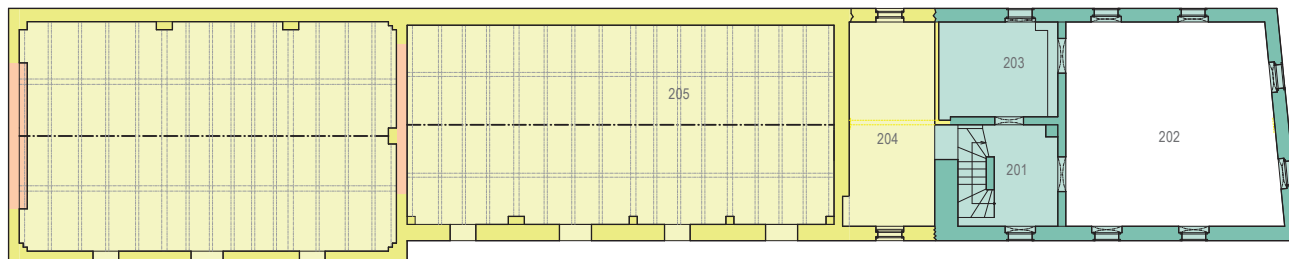
Schéματα půdorysů hostinců z druhé poloviny 19. století pro srovnání s hostincem v čp. 21 Skoky.

Všechny sledované půdorysy obsahují kuchyň, výčep/ sál, chodbu a toalety, navíc je z chodby občas přístupné schodiště do patra. Kuchyň navazuje na výčep, přes chodbu jsou přístupné toalety.

Hostinec ve Skocích vznikl adaptací obytné části statku, proto se půdorysné schéma nepatrně odlišuje, ale obsahuje nezbytné místnosti pro funkčnost hostince. Hlavní vstup od kostela ústí do chodby, ta tvoří hlavní komunikační prostor domu. Vstupuje se z ní do kuchyně, výčepu a je do ní vloženo schodiště do 1. NP. Z chodby se pod schodištěm vstupuje do prostoru k toaletám a ke chlívům. V patře bydlel hospodář, protože k objektu hostince náleželo velké hospodářství. Pokoje v patře tedy s největší pravděpodobností nesloužily jako hostinské.

- 1.polovina 19. století
- 3. čtvrtina 19.století
- poslední čtvrtina 19. století
- 1. polovina 20. století (kolem roku 1930)
- po roce 1945

- 1.polovina 19. století
- 3. čtvrtina 19.století
- poslední čtvrtina 19. století
- 1. polovina 20. století (kolem roku 1930)
- po roce 1945

Funkční schéma nejstarší fáze hostince

Kdy přesně ve statku rodiny Lienertů čp 21 vznikla hospoda, archivní prameny neprozradily. Vývěsní štít je možné vidět již na první dostupné fotografii z roku 1901. Zda-li se jednalo o vývěsní štít hostince, můžeme tedy jen předpokládat.

Po přestavbě stavení ke konci 19. století fungovala v přízemí obytné části kuchyně, síň a pravděpodobně již hostinec.

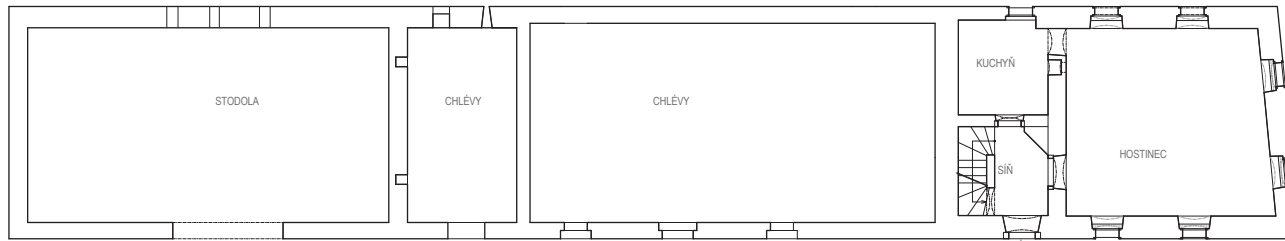
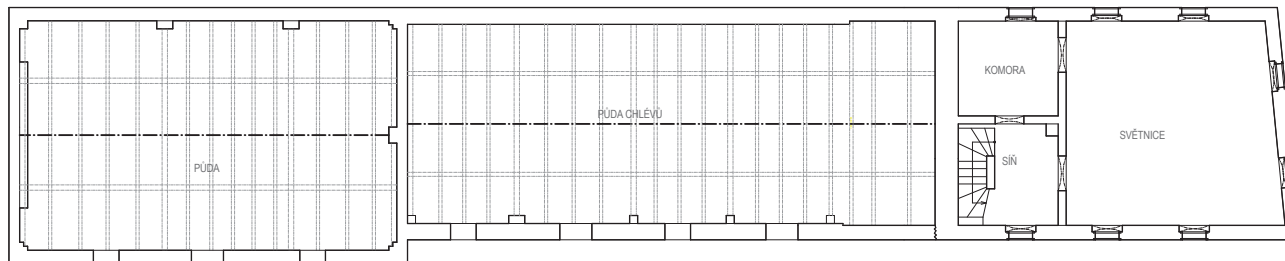
V patře, které obýval hospodář s rodinou se nacházela síň a z ní přístupná komora a světnice. Ve středním traktu byly chlévy, v posledním stodola.

Po přestavbě kolem roku 1930 byl již jistě zřízen v přízemí hostinec. Ze síně se vstupovalo do hostince a kuchyně, ta byla propojena i přímo z hostince dveřmi a také podávacím okénkem. V síni se nachází schodiště do patra, pod schodištěm vstup do dalšího komunikačního prostoru, z nějž se vstupuje do chlévů, k toaletě, do zádveří a ústí do něj schodiště ze sklepa.

Poloha vstupu a schodiště do sklepa se během přestavby změnila. Původní schodiště v síni vedoucí do patra, mělo oproti současnému stavu zrcadlově obrácenou výstupní čáru, a tak se pod něj výškově vešlo i schodiště do sklepa, jež ústilo v dnes zazděné nise ve sklepe.

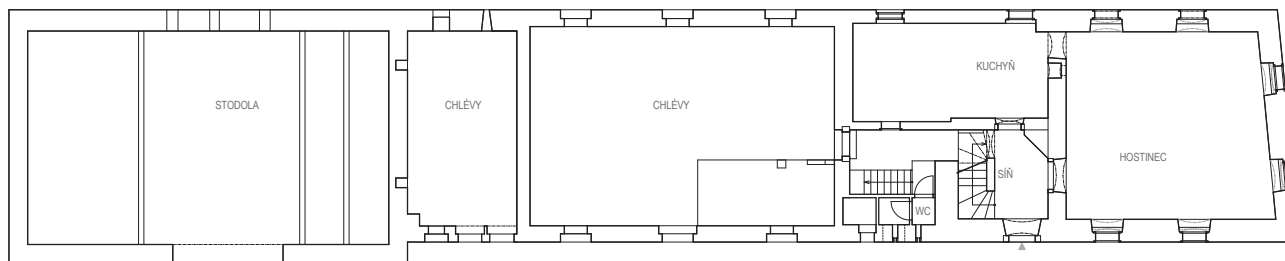
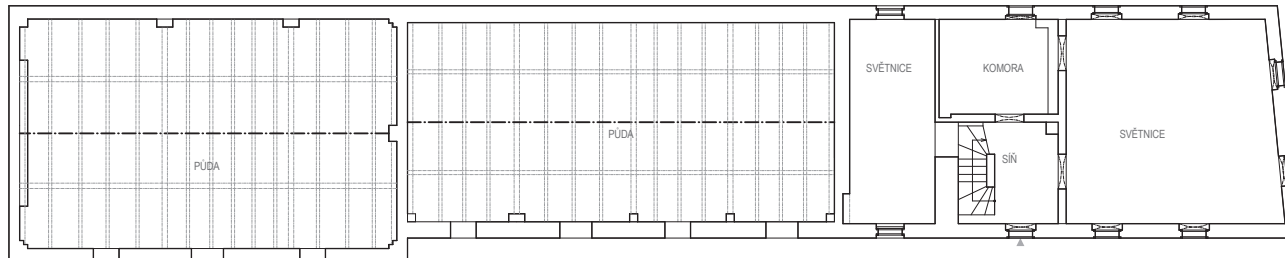
V prvním patře zůstalo původní rozvržení, rozšířením obytné části přibyla jedna světnice, která byla později ještě rozpříčkována na dvě menší místnosti. Stejně tak byla příčkou rozdělena i síň a v přízemí prostor hostince. Tyto úpravy patří již k drobným úpravám po druhé světové válce, jež byly provedeny novými obyvateli.

Stodola a chlévy byly po roce 1930 vyvýšeny a tím rozšířeny pudy pro skladování.

← hospodářské zázemí 2.pol.19.stol. →

← obytná část - 2.pol.19.stol. →

← přestavba hospodářského zázemí -1.pol. 20. stol. →

← rozšířená obytná část - 1.pol.20.stol. →

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 101

OZNAČENÍ	POPIS
M01 A	Pohled na koso vystavěné čelo chlebové pece přetešené při přestavbě kolem roku 1930. Spodní část druhotně zazděna později. Patrné uložení segmentového nadpraží otvoru, kovový závěs.

2 - detail uložení segmentového nadpraží otvoru

3 - ústí sopouchu z kamen/sporáku z M103

5 - detail kovaného závěsu

1 - celkový pohled na ústí pece

4 - horní pohled

6 - pohled do pece z místnosti M03 směrem do M01

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 101

OZNAČENÍ	POPIS
M01 B	Obložková zárubeň dveří, vedoucích ze síně M101 do hostince M102 je vsazena do niky otevřící se směrem do hostince, práh je kamenný.

1 - celkový pohled na dveřní otvor ze strany síně
2 - detail profilování zárubně

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 101

OZNAČENÍ	POPIS
M01 C	Kamenné dveřní ostění hlavního vstupu do obytné části objektu s nadsvětlíkem je vsazeno do segmentově zaklenuté niky. Kámen přetřaný, patrná stratigrafie nátěrů - bílá, šmolkové modrá, žlutá. Na vnitřním lici kovové dveřní závěsy, dva na každé straně napovídají, že zde byly dvoukřídlové dveře. Na poutci oko pro závlac.

1 - celkový pohled na dveřní otvor ze strany síně

1 - celkový pohled na dveřní otvor ze strany síně
2 - detail profilování zárubně, stratigrafie nátěrů a dveřního závěsu
3 - detail oka pro závlac v poutci

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 101

OZNAČENÍ	POPIS
M01 D	Dřevěné schodiště do patra oboustraně vetknuté do zdiva. Přesah stupnice jemně profilován.

1 - pohled na schodiště ze síně
2 - detail profilování přesahu stupnice

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 101

OZNAČENÍ	POPIS
M01 E, F	Otisk po šikmé stropní konstrukci schodiště na dřive obvodové nosné stěně obytného traktu. Po rozšíření obytné části o jednu okenní osu směrem do prostoru chlévů kolem roku 1930, slouží stěna jako nosná jen pro konstrukci schodiště. Prostor schodiště byl od síně oddělen otvorem se segmentovým nadpražím.

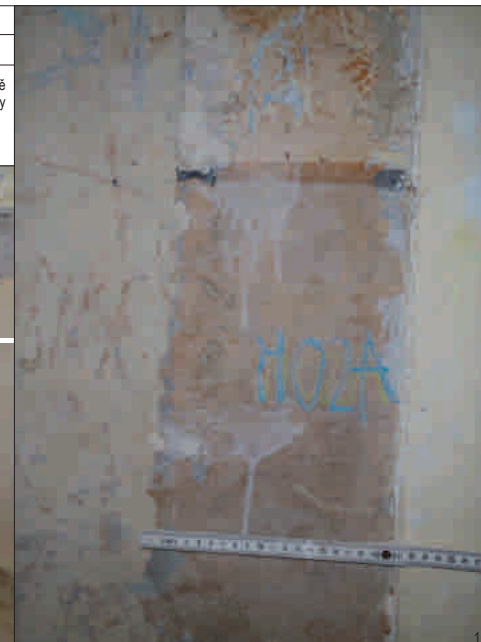
1 - pohled síně na otisk po stropu
2 - detail uložení segmentového cihelného nadpraží

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 102

OZNAČENÍ	POPIS
M02 A	Otisk po druhotně vložené příčce, která rozdělovala M102 na dvě poloviny, někdy po roce 1945. Předtím byl pod stropními trámy podvěšen průvlak, ten drží dva kovové lustrháky.

1 - otisk příčky
2 - detail kovového háku na lustr
3 - detail průvlatu s lustrhákem

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 102

OZNAČENÍ	POPIS
M02 B	Stěna mezi hostincem M102 a kuchyní M103 byla otevřena drobným, podávacím okénkem, které bylo druhotně zazděno. Otisk po kování nenalezen.

1 - situování podávacího okénka ve stěně
2 - detail druhotného zazdění a segmentového nadpraží

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 102

OZNAČENÍ	POPIS
M02 C,E	Zbytky nebo otisky okenních rámu v místnosti M02.

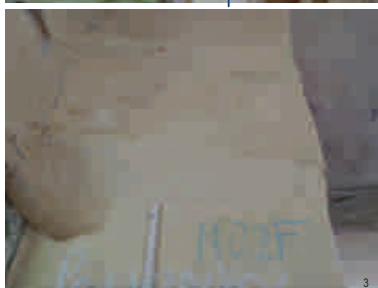

- 1 - otisk po rámu zdvojeného okna
- 2 - rám zdvojeného okna s okenním závěsem
- 3 - prkenný parapet, oba rámy zdvojeného okna s obrtlíkem, mezi rámy pekování

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 102

OZNAČENÍ	POPIS
M02 F	Rozšíření dveřního otvoru ze síně M01 do hostince M02, ve výšce špaletové zárubně.

1, 2 - detail uskočení otvoru

1 - celkový pohled na dveřní otvor s rozšířenou spodní částí

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 102

OZNAČENÍ	POPIS
M02 D,G,H	M02 D - vynechaná plocha v dřevěné podlaze v místě, kde do M02 zasahovala část chlebové pece žárovkovitého půdorysu, pozůstatek olemování podlahovou lištou.

2 - pohled na dřívější část půdorysu chlebové pece, vymezeného dřevěnou podlahou

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 102

OZNAČENÍ	POPIS
M02 G,H	M02 G - policová nika segmentově zaklenutá M02 H - roznášecí klenebný pas, pod nímž byla chlebová pec, po vybourání pece kolem roku 1930 byl prostor pod klenebným pasem zazděn

1 - pohled do policové niky, dříve segmentově zaklenuté
2 - pohled na klenebný pas, jež roznášel zdivo nad chlebovou pecí

1 - celkový pohled na nálezkové situace M02 G a H

3 - sopouch od kamen z M02

2

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 103

OZNAČENÍ	POPIS
M03 A	Pozůstatek chlebové pece, jež zasahovala do místnosti M03. Nad pecí je roznášecí cihelný oblouk. Nad pecí patrně čtyři otvory do komína.

1 - pohled do torza chlebové pece z místnosti M03

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 103

OZNAČENÍ	POPIS
M03 B	Z kuchyně M03 vedlo do prostoru hostince M02 drobné podávací okénko, segmentově zaklenuté, druhotně zazděné, stopy po kování ani rámu nenalezeny.

1 - pohled do podávacího okénka z místnosti M03

2 - pohled do torza chlebové pece

3 - pohled do torza chlebové pece, která byla situována pod křížením zdí

2 - situování podávacího okénka ve stěně nad roznášecím obloukem chlebové pece

3 - detail podávacího okénka s dodatečnou zazdívkou

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 104

OZNAČENÍ	POPIS
M04 A,B,C	Komunikační prostor, jež vznikl při přestavbě kolem roku 1930, obytná část byla rozšířena směrem do prostoru chlévů. Nálezové situace zachycují rozpříčkování místnosti a částečné zastropení a zbytky řemeslných prvků - kamenný stupeň z plotové kuny,

1 - pohled na stěnu s otiskem přičky od WC a zádveří

3 - v kamenném ostění vstupu do chléva vsazeno kovové oko na zavírání

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 104

OZNAČENÍ	POPIS
M04 C,D	Modře vyznačeno rozpříčkování krčku a umístění nálezových situací.

1 - pohled do dřívějšího prostoru zádveří a WC

2 - druhotné rozdělení prostoru příčky, WC za ní osvětleno - krabíčka na elektriku+ pozůstatek zavěšení světla

3 - po přestavbě kolem roku 1930 sem bylo přesunuto schodiště do sklepa

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 105

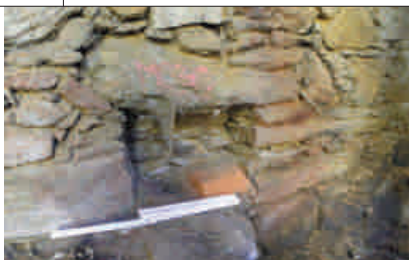
OZNAČENÍ	POPIS
M05 A	Ve zdivu pod okny ve chlévu M05 vysekány kanálky pro odvod kondenzátu ze zasklení okna, ten ústí ven otvorem obezděným cihlami, kovové úchytky zbyly po krycí mřížce. Do kamenného zdiva byla z exteriéru vložena asfaltová hydroizolace, kolem roku 1930.

1 - pohled z exteriéru na ústí kanálku pro odvod kondenzátu

NÁLEZOVÉ SITUACE V MÍSTNOSTI Č. 106, 107

OZNAČENÍ	POPIS
M06 A,B M07 A,C	V prostoru chlévu a stodoly se nachází dohromady 7 zazděných větracích a přisvětlovacích otvorů.

1 - pohled na otvor M07C

2 - pohled na otvor M07A

2 - pohled na vysekáný a přizdžený otvor na odvod kondenzátu

3 - pohled na otvor M06B

4 - pohled na otvor M06A

NÁLEZOVÉ SITUACE

NÁLEZOVÉ SITUACE V EXTERIÉRU

V jihovýchodním štítu stodoly se v cihelném zdivu z přestavby kolem roku 1930 propisuje starší kamenný štít, snížený stodoly, která nahradila spalnou stodolu v poslední čtvrtině 19.stol.

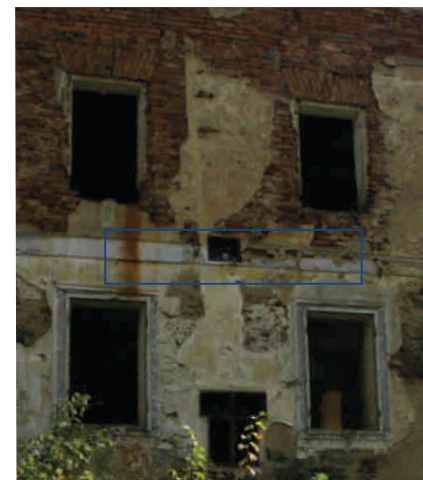
Na severovýchodním průčelí je pod odpadnou omítkou patrná struktura zdiva. Do kamenného přízemí je vloženo okno do ostění vyzděného z cihel, patro cihelné. Okolo oken jednoduché šambrány, parapet kamenný, mělice profilovaný. Patrová římsa plochá, nad ní se propisuje nápis Gasthaus. Z barevnosti je ještě patrná šmolkové, šambrány zelené, bílá a okrová.

Severovýchodní průčelí - spára ve zdivu určující hranici obytného traktu do roku 1930.

Pohled z prostoru stodoly M07

Vyvěsní štít na hlavním štítu hostince je možné sledovat na ikonografii od roku 1901. Úchyty po vyvěsním štítu se dochovaly dodnes.

Pohled na jihozápadní stěnu, do prostoru chlévu byl rozšířen obytný trakt kolem roku 1930. Stopy po vybourání zdiva pro okenní otvory, spára s bosáží.

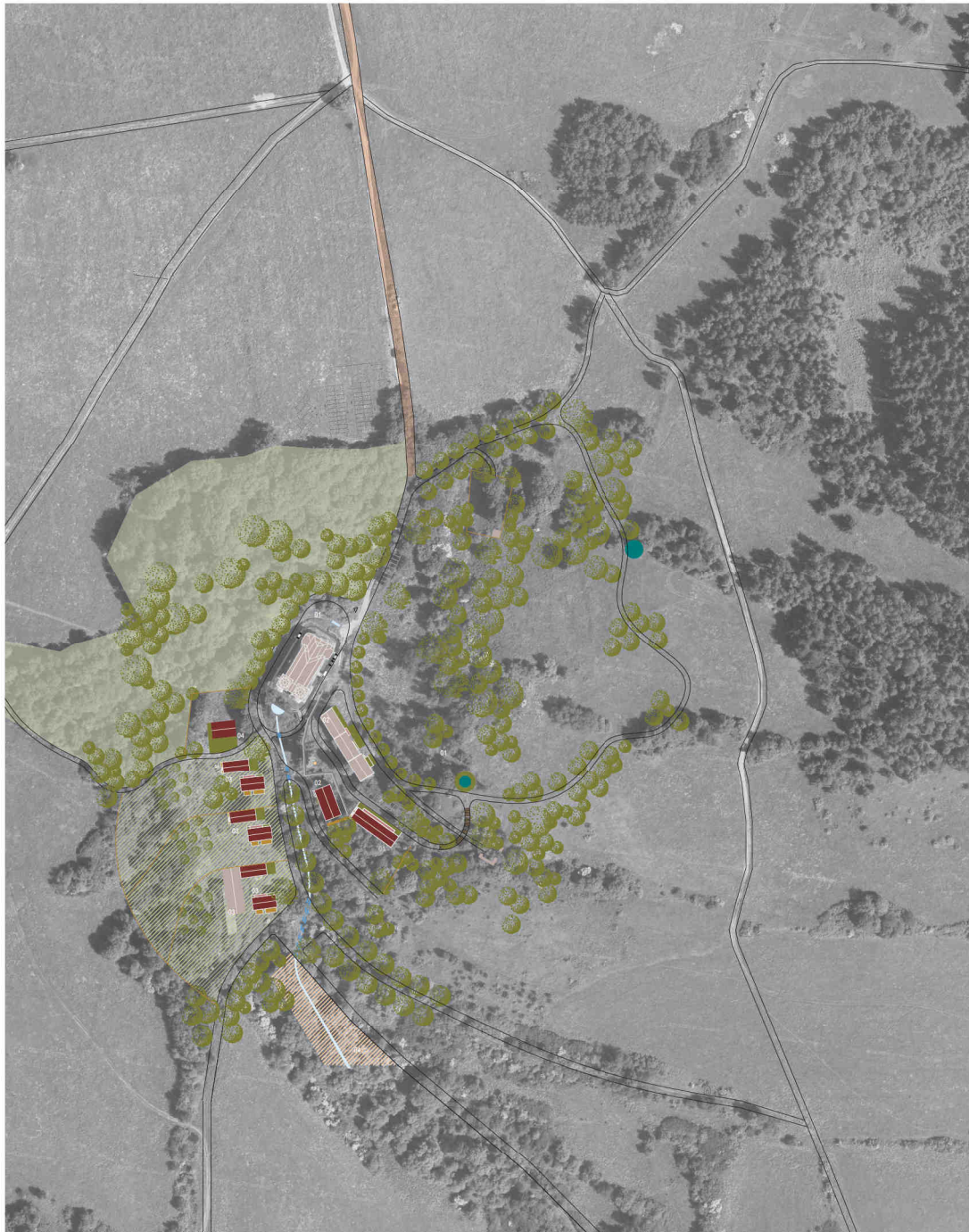

LEGENDA:

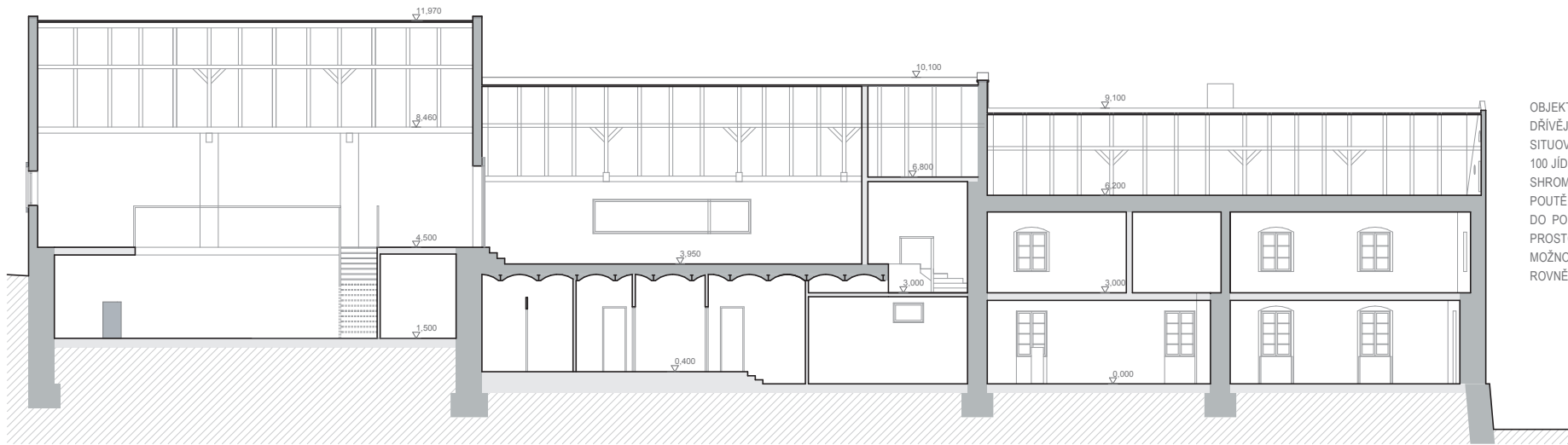
STÁVAJÍCÍ OBJEKTY	
	01 - KOSTEL
	02 - HOSTINEC
	03 - STODOLA
	04 - HRBITOV
	DROBNÉ SAKRÁLNÍ STAVBY
	OPĚRNÉ ZDI
NOVĚ NAVRHOVANÉ STAVBY	
	01 - PENZION
	02 - UBYTOVNA
	03 - VESNICKÝ DŮM S HOSPODÁŘSKÝM/ŘEMESLNÝM ZÁZEMÍM
	04 - KOTELNA NA BIOMASU, UDRŽOVACÍ TECHNIKA OSADY
	05 - KOŘENOVÁ ČISTÍRNA
KOMUNIKACE	
	MLATOVÉ CESTY DO SKLONU 8%, MZK
	NAD SKLON 8% KAMENNÉ ŠTĚTOVANÉ CESTY (ČEDIČOVÝ LOM MOKRÁ V BLÍZKOSTI)
	CESTY S KAMENNÝMI STUPNI
ZPEVNĚNÉ PLOCHY	
	MLATOVÉ MZK
	ŠTĚTOVANÉ Z KAMENE
	DŘEVĚNNÉ VENKOVNÍ TERASY
PARKOVACÍ PLOCHY	
	01 - PŘÍLEŽITOSTNÉ PARKOVÁNÍ PŘI POŘADÁNÍ VĚTŠÍCH AKCÍ, ODHAD 2x ROČNÉ ZÁTĚŽOVÝ TRÁVNÍK V MÍSTĚ ČÁSTI PASTVY
	02 - PARKOVIŠTĚ V INTRAVILÁNU
VYHLÍDKOVÁ MÍSTA	
	01 - VYHLÍDKOVÝ BOD NA KOSTEL, PŘEHRADU A VLADAŘ
	02 - ROZHLEDNA, PANORAMATICKÝ VÝHLED
ZAJÍMAVÉ KRAJINOTVORNÉ BODY	
	01 - OPRAVENÁ BOŽÍ MUKA
	02 - OPRAVENÁ KAPLÍČKA
	ZAJIŠTĚNÉ TROSKY STODOLY
ZELEŇ	
	SADY VE SVAHU
	ZELEŇ PARKOVÉHO TYPU - PONECHÁNY, ARBORISTICKY OŠETŘENY SOLITERY, LIKVIDACE NÁLETŮ
	KAMENNÉ POZŮSTATKY STAVEB FIXOVÁNY, PREZENTOVÁNY ALEJE PODÉL CEST
	SOLITERY
	SOUKROMÁ ZELEŇ - ZAHRADA, SAD, LOUKA
	VJEZDY NA PARCELY
	Hlavní vstupy do objektů
	vedlejší vstupy do objektů
	VODOTEČ
	KAŠNA
	PLOCHA PRO PŘÍLEŽITOSTNÉ TRHY
	PIKNIKOVÁ TERASA
	PARCELACE

- STÁVAJÍCÍ OBJEKTY
- 01 - KOSTEL
 - 02 - HOSTINEC
 - 03 - STODOLA
 - 04 - HRBITOV
 - DROBNÉ SAKRÁLNÍ STAVBY
 - OPĚRNÉ ZDI
- NOVÉ NAVRHOVANÉ STAVBY
- 01 - PENZION
 - 02 - UBYTOVNA
 - 03 - VESNICKÝ DŮM S HOSPODÁŘSKÝM/REMESLNÝM ZÁZEMÍM
 - 04 - KOTELNA NA BIOMASU, UDRŽOVACÍ TECHNIKA OSADY
 - 05 - KOŘENOVÁ ČISTÍRNA
- KOMUNIKACE
- MLATOVÉ CESTY DO SKLONU 8%, MZK
 - NAD SKLON 8% KAMENNÉ ŠTĚTOVANÉ CESTY (ČEDIČOVÝ LOM MOKRÁ V BLÍZKOSTI)
 - CESTY S KAMENNÝMI STUPNI
- ZPEVNĚNÉ PLOCHY
- MLATOVÉ MZK
 - ŠTĚTOVANÉ Z KAMENE
 - DŘEVĚNNÉ VENKOVNÍ TERASY
- PARKOVACÍ PLOCHY
- 01 - PŘÍLEŽITOSTNÉ PARKOVÁNÍ PŘI POŘADÁNÍ VĚTŠÍCH AKCÍ, ODHAD 2x ROČNĚ ZÁTĚŽOVÝ TRÁVNÍK V MÍSTĚ ČÁSTI PASTVINY
 - 02 - PARKOVIŠTĚ V INTRAVILÁNU
- VYHLÍDKOVÁ MÍSTA
- 01 - VYHLÍDKOVÝ BOD NA KOSTEL, PŘEHRADU A VLADAŘ
 - 02 - ROZHLEDNA, PANORAMATICKÝ VÝHLED
- ZAJÍMAVÉ KRAJINOTVORNÉ BODY
- 01 - OPRAVENÁ BOŽÍ MUKA
 - 02 - OPRAVENÁ KAPLIČKA
 - ZAJIŠTĚNÉ TROSKY STODOLY
- ZELEŇ
- SADY VE SVAHU
 - ZELEŇ PARKOVÉHO TYPU - PONECHÁNY, ARBORISTICKY OŠETŘENY SOLITERY, LIKVIDACE NĀLETŮ
 - KAMENNÉ POZŮSTATKY STAVEB FIXOVÁNY, PREZENTOVÁNY ALEJE PODĚL CEST
 - SOLITERY
 - SOUKROMÁ ZELEŇ - ZAHRADA, SAD, LOUKA
 - VJEZDY NA PARCELY
 - HLAVNÍ VSTUPY DO OBJEKTŮ
 - VEDLEJŠÍ VSTUPY DO OBJEKTŮ
 - VODOTEČ
 - KAŠNA
 - PLOCHA PRO PŘÍLEŽITOSTNÉ TRHY
 - PÍKNIKOVÁ TERASA
 - PARCELACE
 - NOVÝ OBJEKT VE STOPĚ PŮVODNÍHO
 - STOPA PŮVODNÍHO OBJEKTU, PREZENTACE ZBYTKŮ ZDIVA

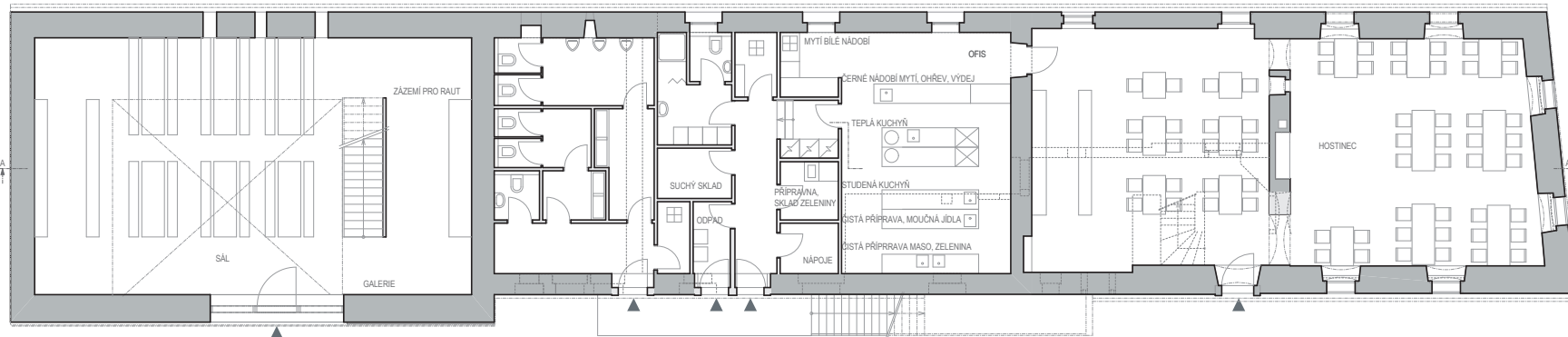

- LEGENDA:
- STÁVAJÍCÍ OBJEKTY
- 01 - KOSTEL
 - 02 - HOSTINEC
 - 03 - STODOLA
 - 04 - HRBITOV
- DROBNÉ SAKRÁLNÍ STAVBY
- OPĚRNÉ ZDI
- NOVÉ NAVRHOVANÉ STAVBY
- 01 - PENZION
 - 02 - UBYTOVNA
 - 03 - VESNICKÝ DŮM S HOSPODÁŘSKÝMŘEMESLNÝM ZÁZEMÍM
 - 04 - KOTELNA NA BIOMASU, UDRŽOVACÍ TECHNIKA OSADY
 - 05 - KOŘENOVÁ ČISTÍRNA
- KOMUNIKACE
- MLATOVÉ CESTY DO SKLONU 8%, MZK
 - NAD SKLON 8% KAMENNÉ ŠTĚTOVANÉ CESTY (ČEDIČOVÝ LOM MOKRÁ V BLÍZKOSTI)
 - CESTY S KAMENNÝMI ŠTUPNI
- ZPEVNĚNÉ PLOCHY
- MLATOVÉ MZK
 - ŠTĚTOVANÉ Z KAMENE
 - DŘEVĚNNÉ VENKOVNÍ TERASY
- PARKOVACÍ PLOCHY
- 01 - PŘÍLEŽITOSTNÉ PARKOVÁNÍ PŘI POŘADÁNÍ VĚTŠÍCH AKCÍ, ODHAD 2x ROČNÉ ZATĚŽOVÝ TRÁVNÍK V MÍSTĚ ČÁSTI PASTVINY
 - 02 - PARKOVIŠTĚ V INTRAVILÁNU
- VYHLÍDKOVÁ MÍSTA
- 01 - VYHLÍDKOVÝ BOD NA KOSTEL, PŘEHRADU A VLADAŘ
 - 02 - ROZHLEDNA, PANORAMATICKÝ VYHLED
- ZAJÍMAVÉ KRAJINOTVORNÉ BODY
- 01 - OPRAVENÁ BOŽÍ MUKA
 - 02 - OPRAVENÁ KAPLIČKA
 - ZAJIŠTĚNÉ TROSKY STODOLY
- ZELENĚ
- SADY VE SVAHU
 - ZELENĚ PARKOVĚHO TYPU - PONECHÁNY, ARBORISTICKY
 - OŠETŘENÝ SOLITERY, LIKVIDACE NÁLETŮ
 - KAMENNÉ POZŮSTATKY STAVEB FIXOVÁNY, PREZENTOVÁNY
 - ALEJE PODĚL CEST
 - SOLITERY
 - SOUKROMÁ ZELENĚ - ZAHRADA, SAD, LOUKA
 - VJEZDY NA PARCELY
 - HLAVNÍ VSTUPY DO OBJEKTŮ
 - VEDLEJŠÍ VSTUPY DO OBJEKTŮ
 - VODOTEČ
 - KAŠNA
- PLOCHA PRO PŘÍLEŽITOSTNÉ TRHY
- PIKNIKOVÁ TERASA
- PARCELACE

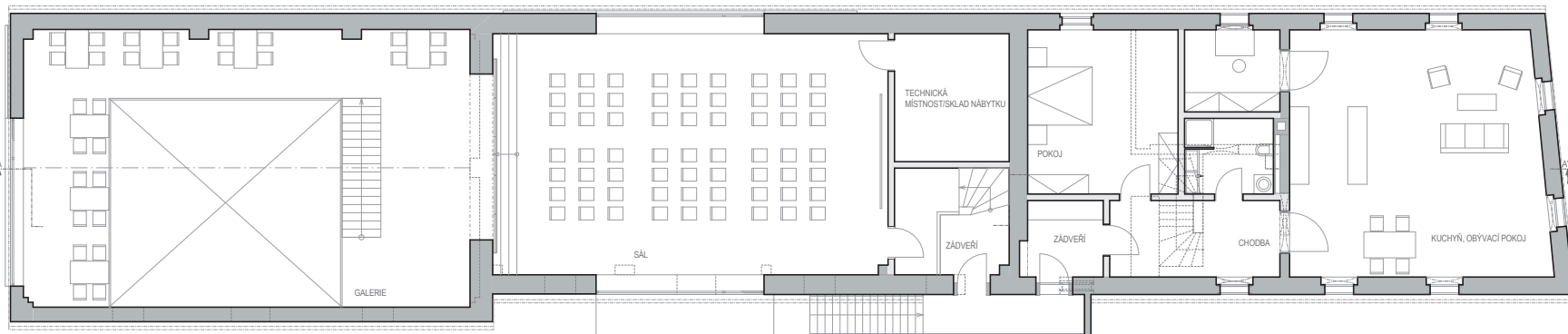

REZ A-A

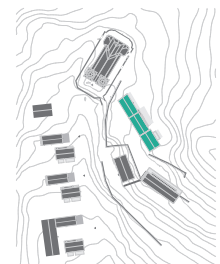
OBJEKT GASTHAUS - HOSTINEC SLOUŽÍ SVÉMU DŘÍVĚJŠÍMU ÚČELU. V HOSTINCI JE 54 MÍST, KUCHYŇ SITUOVANÁ V BÝVALÝCH STÁJÍCH JE DIMENZOVÁNA NA 100 JÍDEL DENNĚ. STODOLA JE VYUŽITA JAKO SEZÓNŇNÍ SHROMAŽDOVACÍ PROSTOR PRO KULTURNÍ AKCE A POUTĚ. INTERIÉR STODOLY JE ČLENĚN VERTIKÁLNĚ DO PODLAŽÍ A GALERIE V PATŘE. NA NI NAVAZUJE PROSTOR SÁLU UMÍSTĚNÝ NAD KUCHYŇ, KTERÝ JE MOŽNO VYUŽÍVAT SAMOSTATNĚ. PŘÍSTUPNÝ JE ROVNĚŽ Z EXTERIÉROVÉ PAVLAČE.

1NP

2NP

POHLED SEVEROVÝCHODNÍ

POHLED SEVEROZÁPADNÍ

POHLED JIHOZÁPADNÍ

POHLED JIHOVÝCHODNÍ

STŘEŠNÍ KRYTINA PÁLENÁ REŽNÁ (TONDACH FIGARO)

PROFILOVANÁ ŘÍMSA
HRANATÝ OKAPNÍ ŽLAB, TITANZINEK, PATINA LINE,
BŘIDLICOVÉ ŠEDÁ

VÁPENNÁ OMÍTKA, VÁPENNÝ NÁTĚR PROBARVENÝ,
ODSTÍN SLONOVÁ KOST, RAL 1014

DŘEVĚNÉ, MODŘÍNOVÉ, ŠPALETOVÉ OKNO, MATNÝ NÁTĚR
JEDLOVÁ ZELENÁ, RAL 6009

ŠAMBRÁNA PLASTICKÁ VÁPENNÝ ŠTUK, VÁPENNÝ NÁTĚR
ŠEDOBÍLÁ RAL 9002

RESTAUROVANÝ NÁPIS GASTHAUS
V PŮVODNÍ BAREVNOSTI

NÁROŽNÍ BOSÁŽ PROFILOVANÁ, PATROVÁ ŘÍMSA HLADKÁ,
VÁPENNÝ ŠTUK, VÁPENNÝ NÁTĚR,
ŠEDOBÍLÁ, RAL 9002

ŽULOVÉ KAMENNÉ OSTĚNÍ, VÁPENNÝ NÁTĚR,
ŠEDOBÍLÁ RAL 9002

DŘEVĚNÉ MASIVNÍ JEDNOKŘÍDLOVÉ DVEŘE SVLAKOVÉ
PROSKLENÝ NADSVĚTLÍK

OSTĚNÍ DVEŘÍ OMÍTKOVÉ, NÁTĚR PRACHOVÁ ŠEDÁ, RAL 7037
DVEŘNÍ KŘÍDLO DŘEVĚNÉ MASIVNÍ SVLAKOVÉ

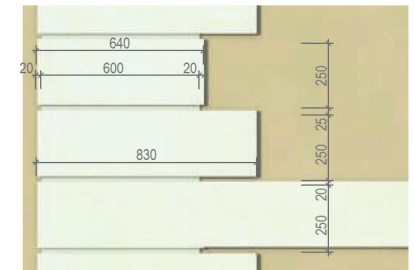
HRUBÁ PROŠKRABÁVANÁ OMÍTKA

HLADKÉ OPLECHOVÁNÍ PAVLAČE, TITANZINEK FALCOVANÝ, PATINA LINE,
MODROŠEDÝ

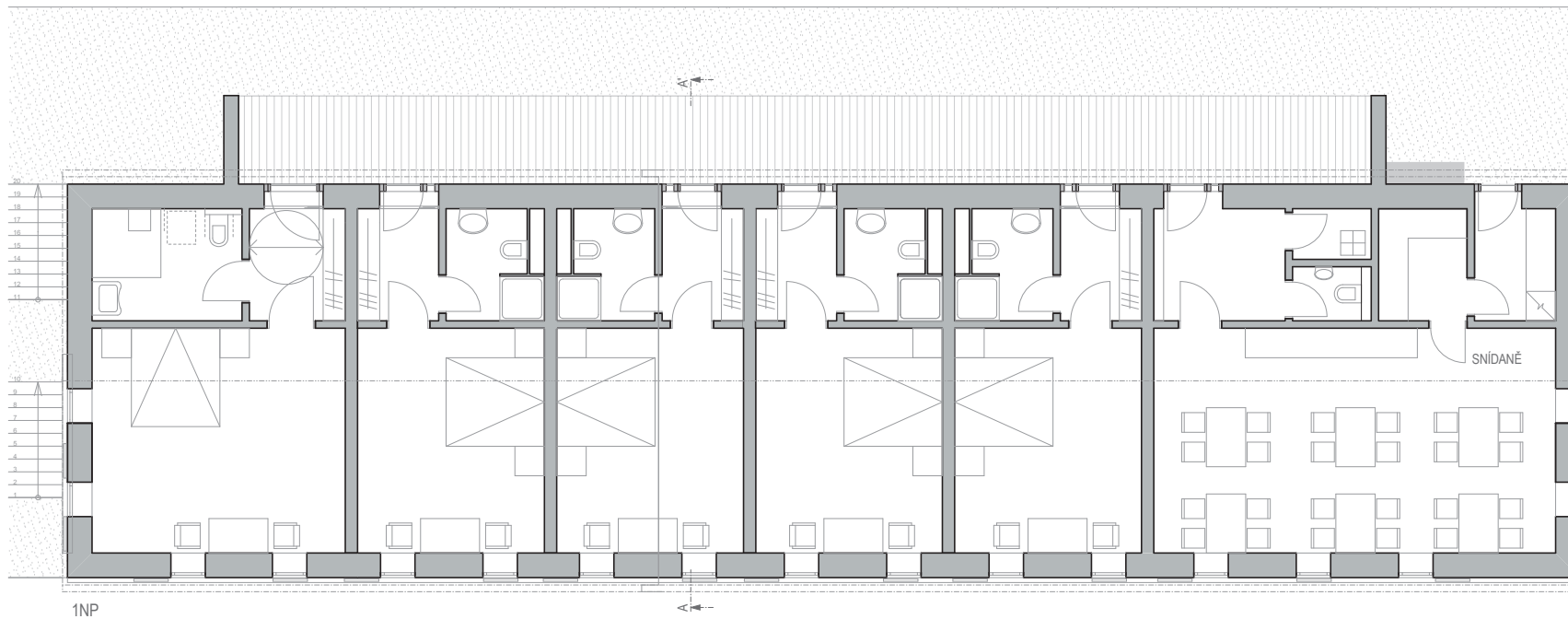
ZÁBRADLÍ MADLO ŽÁROVÝ POZINK, VÝPLET NEREZOVÁ SÍŤ (JAKOB INOX LINE)

DETAIL OKENNÍ ŠAMBRÁNY M_1:20

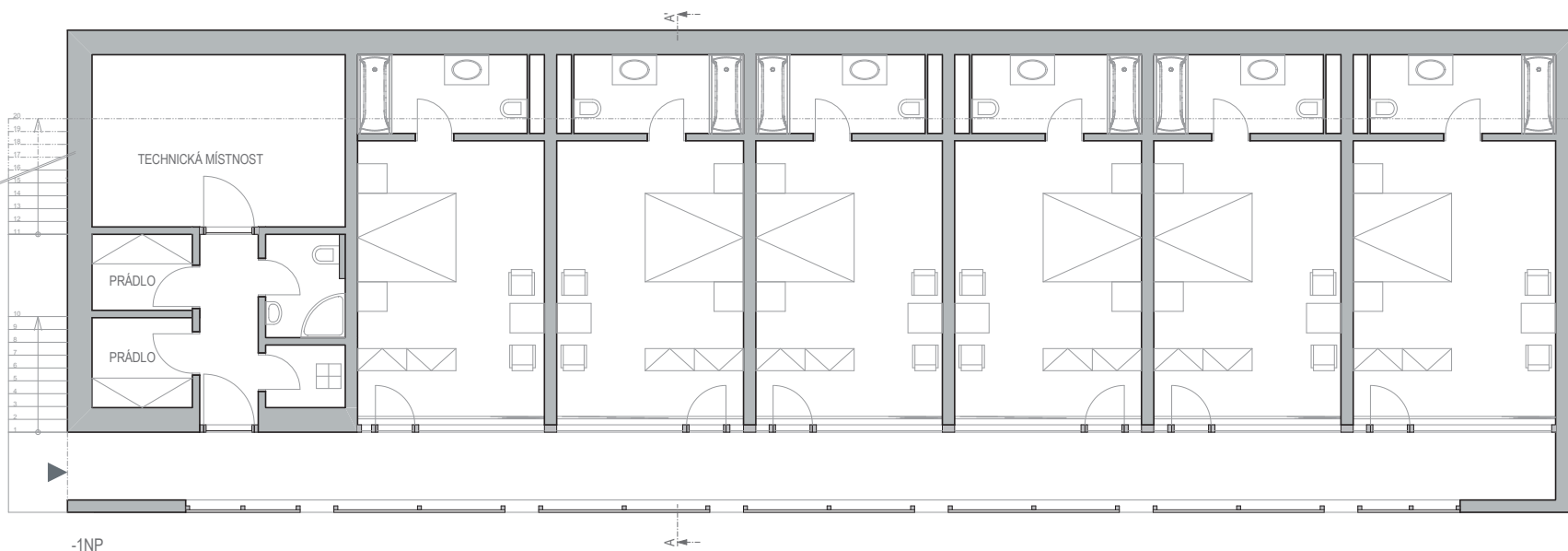

DETAIL BOSÁŽE A PATROVÉ ŘÍMSY M_1:20

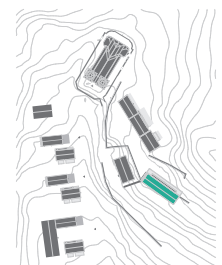

1NP

PENZION S KAPACITOU 22 LŮŽEK MÁ VLASTNÍ SNÍDÁRNU A BEZBARIÉROVÝ POKOJ. STAVBA JE SITUOVÁNA V MÍSTĚ DŘÍVĚJŠÍHO SUPERIORÁTU. STEJNĚ JAKO PŘEDCHOZÍ OBJEKT, VYUŽÍVÁ ČLENITOSTI A SVAŽITOSTI TERÉNU. Z HLAVNÍ TERASY SE VSTUPUJE DO 1NP, EXTERIÉROVÝM SCHODIŠTĚM JE PŘÍSTUPNÉ -1NP.

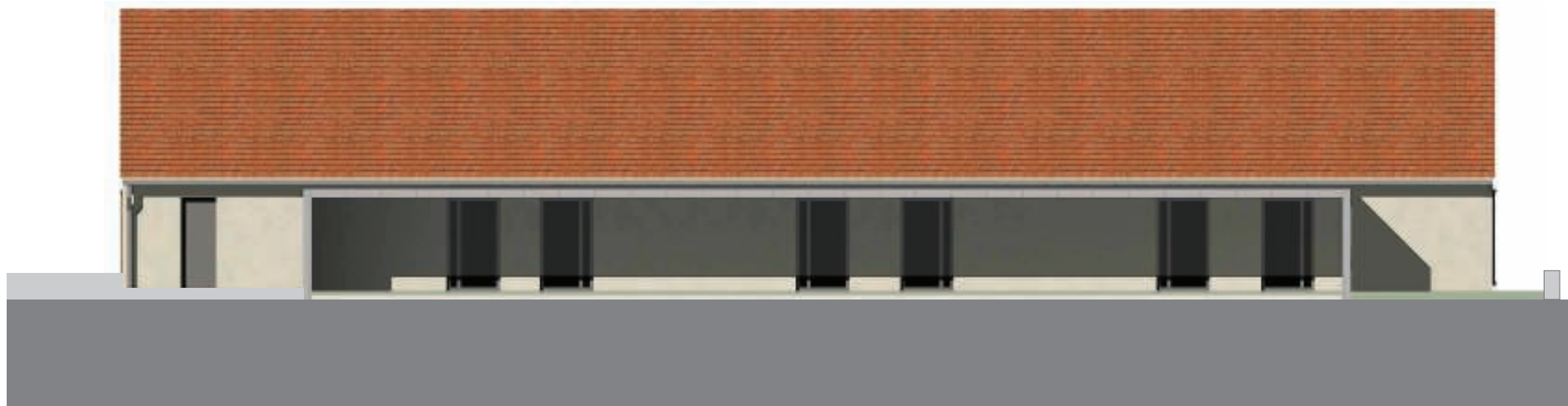

-1NP

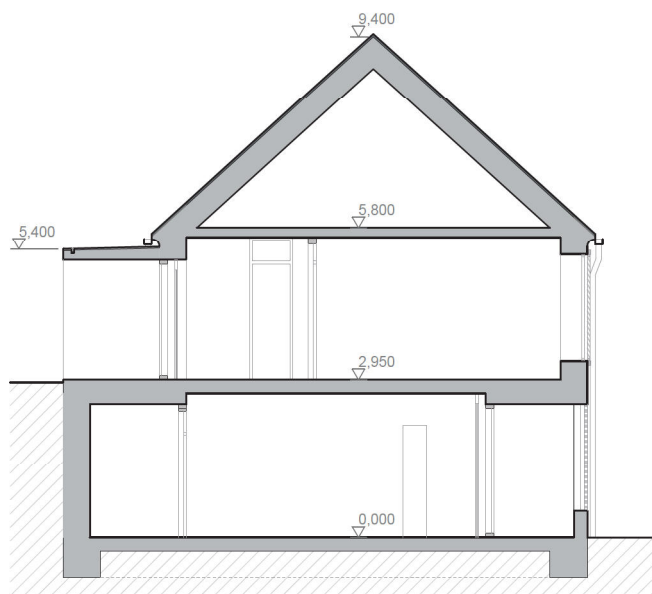

POHLED JIHOZÁPADNÍ

POHLED SEVEROVÝCHODNÍ

ŘEZ A-A'

POHLED SEVEROZÁPADNÍ

POHLED JIHOVÝCHODNÍ

STŘEŠNÍ TAŠKA PÁLENÁ REŽNÁ (FIGARO TONDACH)
 HRANATÝ OKAPNÍ ŽLAB 136x110, TITANZINEK (PATINA LINE) BŘIDLICOVĚ ŠEDÉ PROVEDENÍ (RHEINZINK)

ŘÍMSA S FABIONEM

NOSNÁ KOLEJNICE PRO POSUVNÉ ŽALUZIE S TITANZINKOVÝM OPLÁŠTĚNÍM,
 PATINA LINE, BŘIDLICOVĚ ŠEDÉ PROVEDENÍ

POSUVNÁ OKENICE
 MODŘÍNOVÝ RÁM VYPLNĚNÝ MODŘÍNOVÝMI LAMELAMY, LAZUROVÝ NÁTĚR
 ODSTÍN SVĚTLÉ ŽLUTOHNĚDÁ, RAL 8007

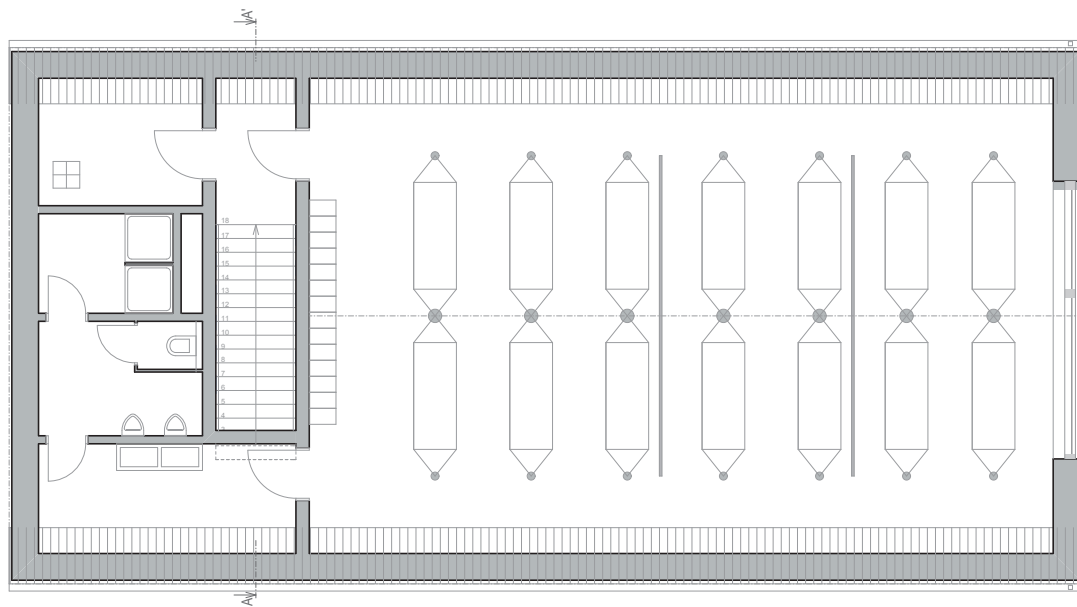
DŘEVĚNÁ OKNA, LAKOVANÝ RÁM, JEDLOVÉ ZELEŇ, RAL 6009

STABILIZAČNÍ KOLEJNICE PRO POSUVNÉ ŽALUZIE S TITANZINKOVÝM OPLÁŠTĚNÍM,
 PATINA LINE, BŘIDLICOVĚ ŠEDÉ PROVEDENÍ

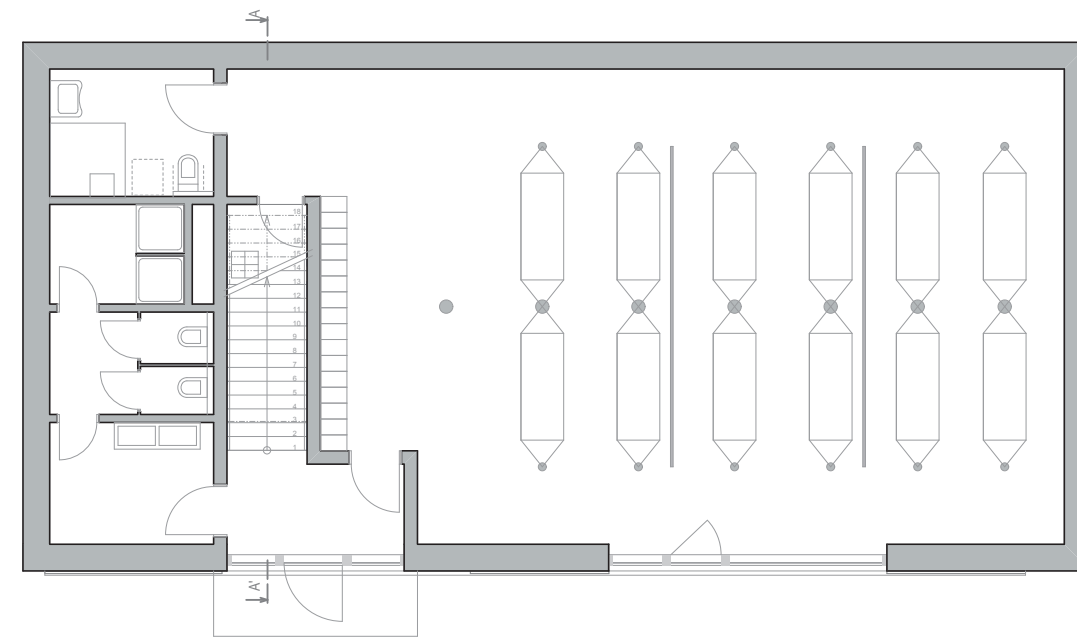
OMÍTKA HLINĚNNÁ S VÁPENNÝM NÁTĚREM, RAL 9002, ŠEDOBÍLÁ

STÍNĚNÍ DŘEVĚNÉ MODŘÍNOVÉ LEMELY 25X25 KOTVENÉ KE SLOUPKŮM 120x80,
 MATNÝ NÁTĚR JEDLOVÁ ZELEŇ, RAL 6009

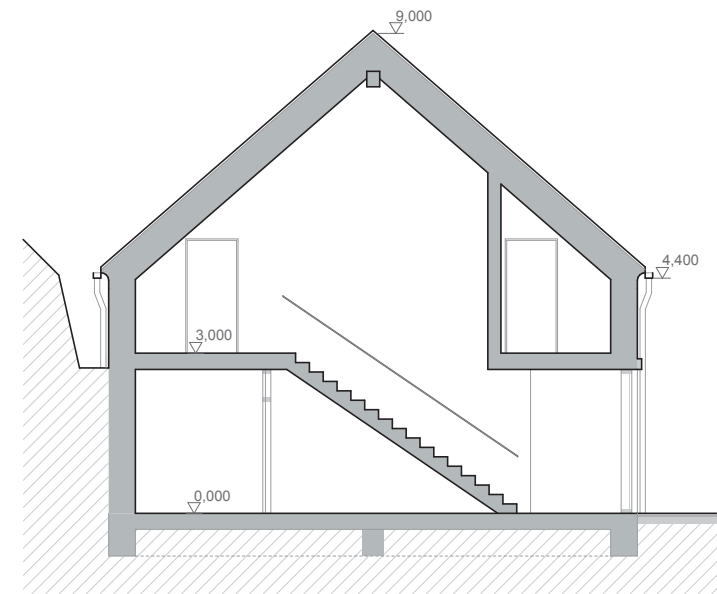
LEHKÝ OBVODOVÝ PLÁŠŤ, HLINÍKOVÉ PROFILY,
 VNITŘNÍ STÍNĚNÍ LÁTKOVÉ POSUVNÉ ŽALUZIE

2NP

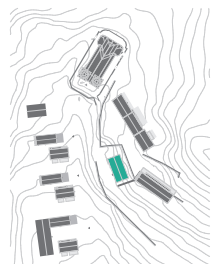

1NP

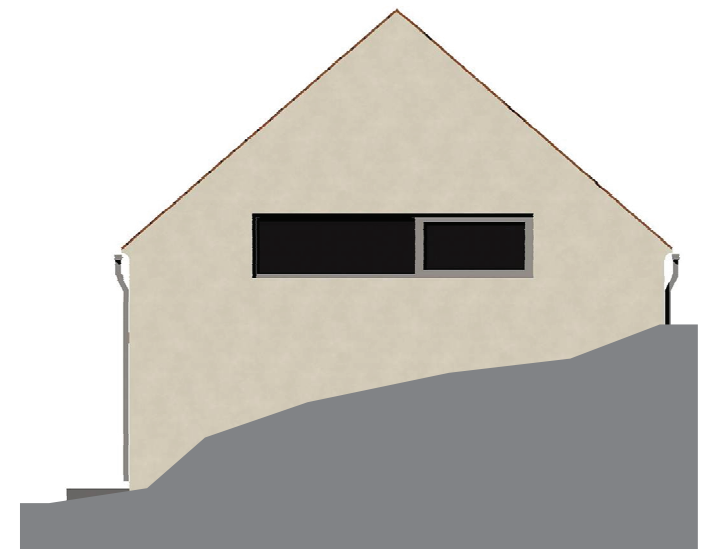
ŘEZ A-A'

PROSTOR PRO SPÁNÍ V UBYTOVNĚ JE ŘEŠEN SYSTÉMEM SLOUPŮ, MEZI KTERÉ SE ROZVĚŠUJÍ HOUPACÍ SÍTĚ. PRO KAŽDÉHO UBYTOVANÉHO JE V PROSTORU UMÍSTĚNA SKŘÍŇKA NA OSOBNÍ VĚCI. HYGIENICKÉ ZÁZEMÍ JE ROZDĚLENO DO PATER, V 1 NP PRO ŽENY A BEZBARIÉROVÉ WC, V PATŘE PRO MUŽE. MOŽNOST TĚDY ODDĚLENÉHO SPÁNÍ MUŽŮ A ŽEN.

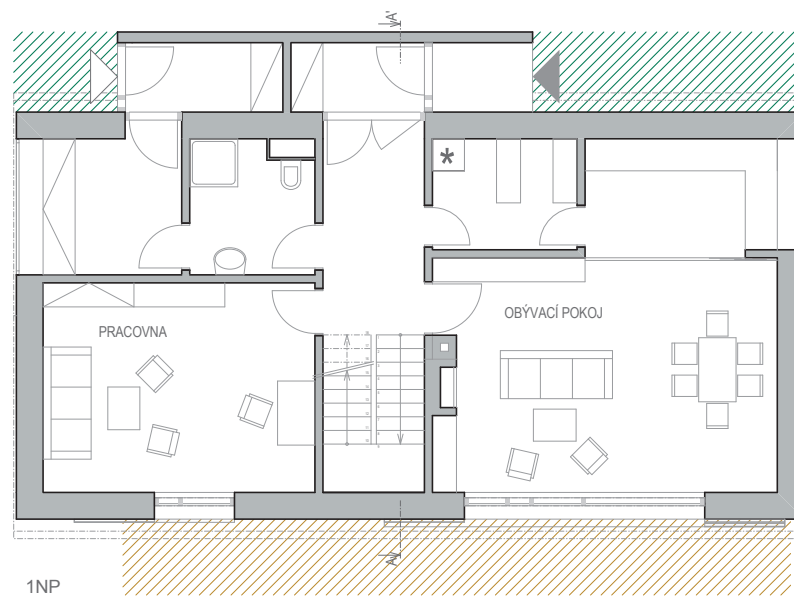
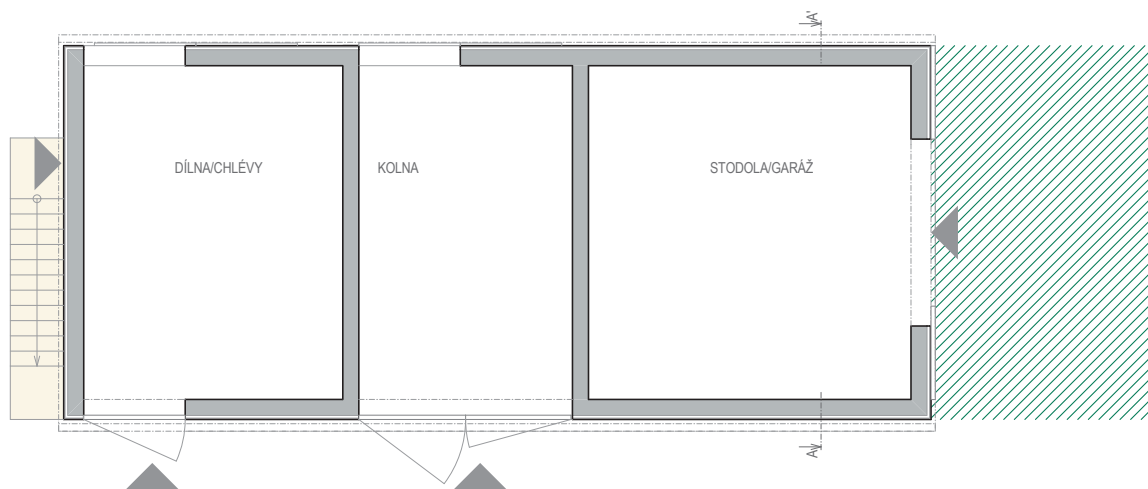

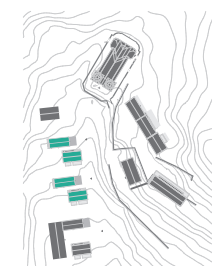
POHLED JIŽNÍ

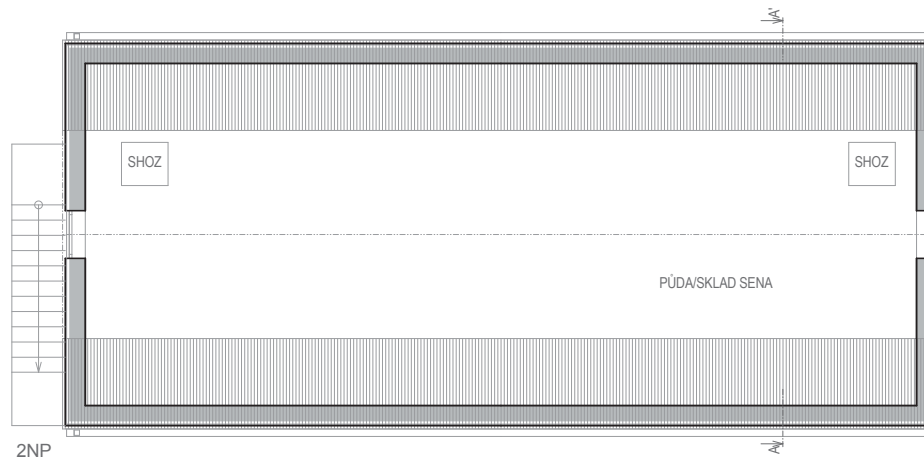

POHLED ZÁPADNÍ

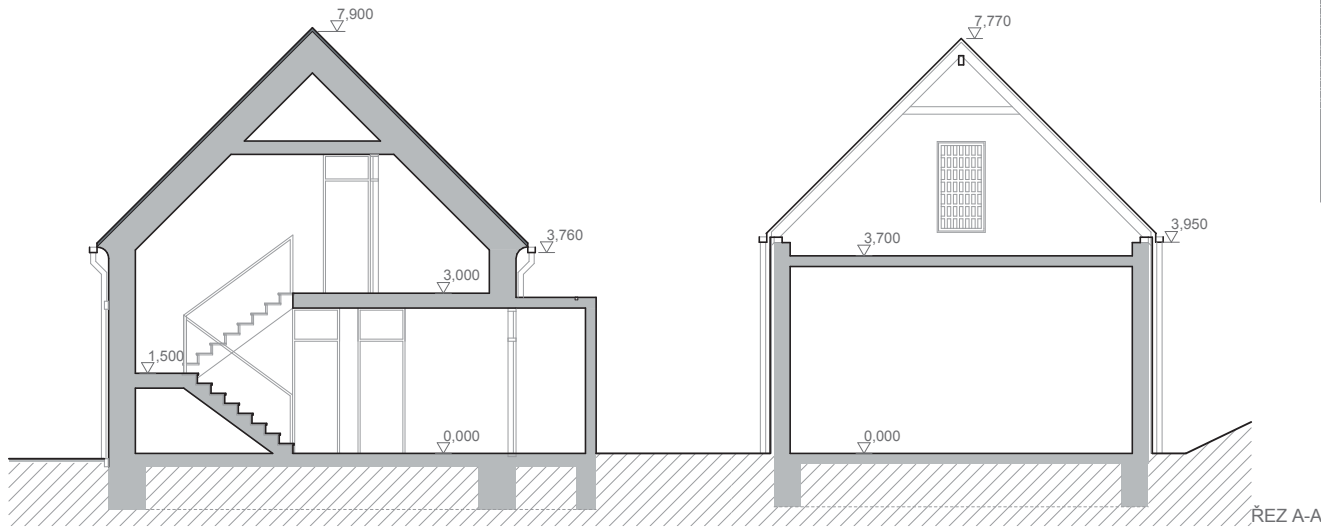
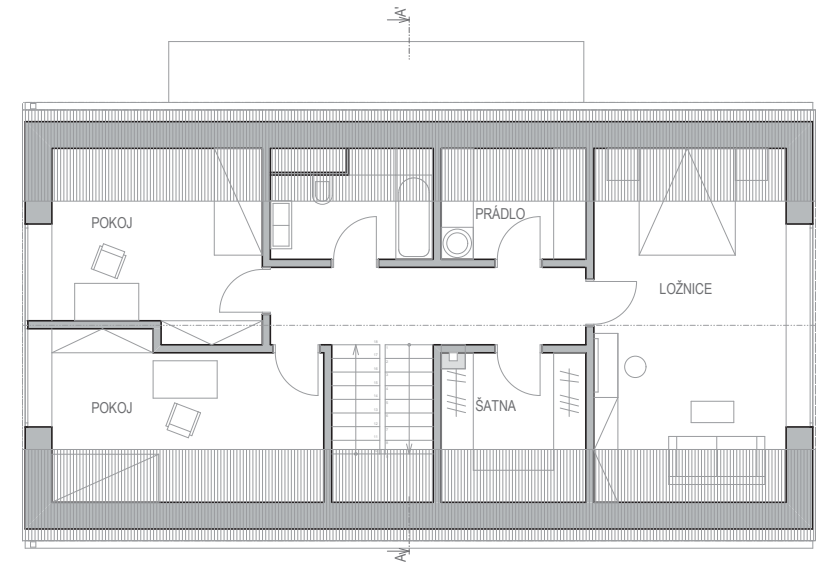

VESNICKÝ DŮM S HOSPODÁŘSKÝM NEBO ŘEMESLNÝM ZÁZEMÍM JE ŘEŠEN JAKO OBYTNÝ OBJEKT A OBJEKT HOSPODÁŘSKÝ.

2NP

ŘEZ A-A'

POHLED VÝCHODNÍ

POHLED JIŽNÍ

POHLED ZÁPADNÍ

POHLED SEVERNÍ

